

İTÜ'DE YAŞADIKLARIM

Prof. Dr. Hakan KUNTMAN

Elektrik Mühendisleri Odası, Şubat 2025, Ankara

1954

TMMOB
Elektrik Mühendisleri
Odası

İTÜ'DE **YAŞADIKLARIM**

Prof. Dr. Hakan KUNTMAN

ISBN: 978-605-01-1670-0

EMO Yayın No: EK/2025/775

Ankara, 2025

Katalog Kartı

020.956 KUN 2025

Kuntman, Hakan

İTÜ'de yaşadıklarım; .-- Ek. 1.-- Ankara, Elektrik Mühendisleri Odası, 2025

88 s. : 24 cm (EMO Yayın no: EK/2025/725; ISBN: 978-605-01-1670-0)

Otobiyografi

Dizgi - Mizampaj
TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası

“Soldan sağı: Hüseyin Yeşil, Hakan Kuntman, Orhan Örücü; Trabzon,MDK, 2007”

ŞUNUS

Sözlü geleneğıe sahip bir toplumsal yapımız ve kültürümüz olduğundan nedense yazmak özellikle kendimiz ve yaşadıklarımız üzerinden yazmak bizlere zor geliyor. Günümüzde bu zorluğun bir ölçüde aşıldığını düşünüyorum. Son on yılda yayınlanan eserlere baktığımızda bence sevinilecek bir yazım ortamı var. Anlatmak ve yazmak insanlık tarihine bir katkıdır.

Nerden dilime yerleştirdi anımsamıyorum ama “söz uçar, yazı kalır”, “söyleme, yaz” ifadesi bence uygarlığın gelişmesi, birikim ve deneyimlerin kuşaklara aktarılması açısından çok önemli.

Ülkemizde olduğu gibi üyelerimiz arasında da yaşadıklarını, deneyimlerini ve öngörülerini yazmamak gibi kötü bir alışkanlığımız var. Kim okuyacak, benim yaşadığımdan kime ne gibi, bana göre görevden kaçmanın ve tarihe karşı sorumsuzluğun mazeretleri.

Herkesin hikayesi ve yaşadıkları bir noktada elbette özeldir. Ancak kişinin yaşadıkları, deneyimleri, olaylar karşısındaki tavır alışları, ikilemleri ve cevapları ve mücadelesi evrenseldir, eğitici ve öğreticidir.

1940 ve 1950’li yıllarda doğanlar ve bugüne gelenler az şeyler yaşamadılar. Başka coğrafyalarda onlarca yıllarda yaşanan şeyleri kısacık hayatlarında, bazen birkaç haftada yaşadılar.

Elektrik Mühendisleri Odası üyelerini hem teknik hem de kişisel düzeyde öykülerini anlatmaya, birikimlerini ve deneyimlerini paylaşmaya teşvik ediyor. “Sadece okumak/izlemek yetmez, başarının şartı yazmaktır” sözüne de inandığımız içindir bu teşviğimiz.

Elinizde ki bu kitapta böyle bir desteğin ürünü.

Kitabın yazarı Prof. Dr. Hakan Kuntman, mezuniyetinden bu yana aynı heyecanı, samimiyeti ve inancını korumuş, her zaman birikiminin üzerine bir şeyler koymuştur. İyi bir bilim insanı olmasının yanında Hakan hoca örnek bir eş, örnek bir aile babası ve örnek bir arkadaşır. Ek olarak ta söylemeliyiz ki örnek bir EMO üyesidir.

Bilim insanları esas olarak yaşadıkları çağın ürünüdür. Prof. Dr. Hakan Kuntman’ın “İTÜ’de Yaşadıklarım” başlığı ile yayına hazırladığı kendi öyküsünde, yaşadığı dönemin yansılarını bulacaksınız

Bir biçimde yaşıyor ve bu dünyadan geçiyoruz. Soru şu ki arkamızda ne bırakıyoruz. Ne gibi bir ayak izimiz var bu yaşamda. Hakan Kuntman’da iz bırakan bir üyemiz. Bilimsel ve Akademik anlamda ülkenin ve hatta dünyanın her yerinde iz bırakmıştır.

Hakan hoca, bilimsel, akademik kariyeri yanında Elektrik Mühendisleri Odasının bilimsel ve akademik çalışmalarının her zaman yanında ve fiilen içinde olmuştur. Elektrik Mühendisleri Odası bu vesile ile kendisine teşekkürü bir borç bilir.

Özellikle altını çizmek gerekirse; 2024 yılında 26.cısı yapılan ve Bursa şubemizin yürüttüğü, ulusal ve uluslararası düzeyde kurumsallaşan ELECO etkinliklerinin başından sonuna her zaman içinde olmuştur ve ELECO’nun onursal başkanıdır. Yine İstanbul Şubemizin organize ettiği EEMKON’lar içinde her zaman katkısını eksik etmemiştir. EMO’nun 2011 yılında ilk sayısı yayınlanan Türkçe hakemli bilimsel dergisinin (EMO Bilimsel Dergi)de ilk editörler kurulunda yer almıştır. TÜBİTAK dergipark sitesinde yer alan ve taranan dergimiz için emeğini belirtmek gerekiyor.

Keyifli okumalar dileğimiz yanında Prof. Dr. Hakan Kuntman’ın bu kitabı söyleyecek sözü ve sebebi olanlara da bir çağrıdır.

Ertuğrul Orhan ÖRÜCÜ
EMO Dergi Yayın Kurulu Üyesi
Ocak 2025

Prof. Dr. Hulusi Hakan Kuntman

ÖZGEÇMİŞ

1949 yılında İstanbul'da doğdu. Orta öğrenimini 1969 yılında İstanbul Alman Lisesi'nde, lisans öğrenimini 1974'de İ.T.Ü. Mühendislik-Mimarlık Fakültesi'nde, Yüksek Lisans öğrenimini 1977'de İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi'nde tamamladı. 1982'de aynı fakülteden Doktor (İ.T.Ü.) ünvanını aldı. 1987'de doçentliğe, 1993'de profesörlüğe (İ.T.Ü.) yükseltildi. Elektronik elemanların modellenmesi, elektronik devrelerin bilgisayarda simülasyonu, tümdevre ve sistem bazında elektronik devre tasarımı ve gerçekleştirilmesi konularında çalışan Kuntman çalışma hayatına 1974 yılında İ.T.Ü. Radyosu'nda teknisyen mühendis olarak başlamış, 1975 yılından bu yana İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi Elektronik ve Yüksek Frekans Tekniği Kürsüsü ve Elektronik Ana Bilim Dalı'nda sırası ile teknisyen mühendis, asistan, araştırma görevlisi, öğretim görevlisi, yardımcı doçent, doçent ve profesör olarak görev almıştır, Nisan 2016 tarihinde emekliye ayrılmıştır.

Prof. Dr. Hakan Kuntman İÜ Mühendislik Fakültesi Elektrik-Elektronik Mühendisliği Bölümü öğretim üyesi Prof. Dr. Ayten Kuntman ile evlendi. Edanur ve Ayşegül isimli iki kızı vardır. İTÜ Elektrik-Elektronik Fakültesi dışında İTÜ Sakarya Mühendislik Fakültesi'nde 1984-1985 ders yılında Elektronik Elemanları (3. yarıyıl) dersini, 1994-1995 ders yılında İÜ Fen Bilimleri Enstitüsü'nde İleri Lineer Tümdevre Tasarımı isimli yüksek lisans dersini vermiş olan H. Hakan Kuntman, 1994 -2000 tarihleri arasında da İÜ Mühendislik Fakültesi Elektrik-Elektronik Mühendisliği Bölümü'nde Dijital Elektronik Devreleri (6. yarıyıl) ve Endüstriyel Elektronik (7. yarıyıl) derslerini oluşturmuş ve açmıştır. Prof. Dr. Hakan Kuntman'ın yayınları ve çalışmaları arasında SCI ve EI tarafından taranan uluslararası dergilerde yayınlanmış ve yayınlanmak üzere kabul edilmiş 129 İngilizce makale, ulusal ve uluslararası diğer dergilerde yayınlanmış 15 makale, uluslararası konferanslara sunulmuş 189 bildiri, ulusal kongre ve sempozyumlara sunulmuş 165 Türkçe bildiri, 10 kitap, 6 ders notu ve 4 teknik rapor bulunmaktadır.

Yayınlarına, çoğu yabancı yazarlarca olmak üzere, 5332 kez atıfta bulunulmuştur (h-indeks 39). IEE-Proceedings Pt-G, Electronics Letters, Int. Journal of Electronics, IEEE Transactions on CAS1-2, Analog Integrated Circuits and Signal Processing (ALOG), ETRI Journal gibi SCI tarafından taranan uluslararası dergilere ve ECCTD, OPTIM, Applied Electronics vb. uluslararası konferanslara hakemlik yapmakta ve bu konferansların bazılarının komitelerinde de görev almaktadır. Öğretim üyeliği süresi boyunca 44 yüksek lisans tezi ve 16 doktora çalışmasını yöneterek tamamlatmıştır. 2001-2004 yılları arasında Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği Bölümü Başkanı, 2000-2005 yılları arasında da Elektronik Ana Bilim Dalı Başkanı olarak görev yapan Prof. Dr. Hakan Kuntman, ilki 8.10.2004 – 8.10.2007, ikincisi 15.11.2007-15.11.2010 tarihleri arasında olmak üzere, iki dönem üst üste seçilerek İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi Dekanlığı görevini üstlenmiştir.

İçindekiler

Sunuş	3
Özgeçmiş	5
İçindekiler	7
İTÜ'de Yaşadıklarım	9
Önsöz, Başlarken	9
İTÜ Radyosu Günlerim	10
İTÜ Radyosu, Anılar	10
Kayıt stüdyosu fotoları	11
Öğrencilik yılları, yüksek lisans ve doktora öğrenciliği dönemi, Mikroelektronik Laboratuvarı	11
Doktora Tezi, yüksek doğruluklu model geliştirilmesi, yeni bir doğruluk kriteri	13
Bilimsel Araştırmalar, Yüksek Lisans ve Doktora öğrencilerim, yayınlar	14
Araştırma, yayınlar	14
Eşim Prof. Dr. Ayten Kuntman	17
Eşim Prof. Dr. Ayten Kuntman ile yürüttüğümüz önemli bir çalışma konusu,	17
Yönetim Görevleri, Anabilim Dalı Başkanlığı, Bölüm Başkanlığı, Dekanlık, ABET Akreditasyonu	20
Dekanlık Dönemi, MDK: Mühendislik Dekanları Konseyi	21
Dekanlık Dönemi, 2004-2010	24
ELECO Konferansları	27
Bilimsel Etkinlikler, Katıldığım Yurtdışı Uluslararası Konferanslar, Anılar	30
Bilimsel Etkinlikler, Katıldığım Yurtdışı Uluslararası Konferanslar, Anılar 2	32
ECCTD konferansları	35
ECCTD konferansları 2	37
SİU: IEEE Sinyal İşleme ve İletişim Uygulamaları Kurultayları	39
Çeşitli ülkelerde Davetli Konuşmalar, Tutorial, konferans açılış konuşmaları	41
Çeşitli ülkelerde Davetli Konuşmalar, Amity Üniversitesi Konuşmaları	43
LASCAS konferansları, Latin American Conference on Circuits and Systems	45
Mısır Gezileri, WCEEENG'10: The 2010 World Congress on Electronics and Electrical Engineering	48
Çin Beijing gezisi, APAP2011: The International Conf. on Advanced Pow. System Automation and Protection 2011	51
Dekanlık yılları, sosyal etkinlikler, emeklilik törenleri, fakülte yemekleri	54
Gap Teknik Gezisi, Atatürk Barajı, Nemrut Dağı, Urfa, Harran	56
Sınıf arkadaşlarım, 7469 grubu	58
ICECS Konferansları, Malta ve Gürcistan Gezileri	60
IUPAC Konferansları, 1997 Cenevre ve 1999 Berlin Gezileri International Union of Pure and Applied Chemistry	62
Meslek kuruluşumuz elektrik mühendisleri odası EMO ile çalışmalar, ulusal kongreler, EEMKON kongreleri	64
İTÜ Gezi Grupları, Yurtiçi ve yurt dışı geziler	69
Fakülteyi temsil etmek üzere yurtdışı gezileri, Almanya	72
Amerika Gezileri, 2017 ve 2018 yılları 1	75
Amerika Gezileri, 2017 ve 2018 yılları 2	77
Meksika Küba ve Meksika Guatemala Gezileri	80
EMO: Prof. Dr. Hakan Kuntman Saygı Buluşması	84
Sonsöz, Bitirirken	86

İTÜ’DE YAŞADIKLARIM

Önsöz, Başlarken

2023 yılında İTÜ’den mezuniyetimizin 50. Yılı’nı kutladık. 1974 ve 2016 yılları arasında yaklaşık 42 yıl İTÜ’de çalıştım. Bu uzun süre boyunca yaşadıklarımı yazıya dökerek dile getirmek istiyorum. Aslında benden istenen ders niteliğinde bir konuşmaydı. Ancak, klasik bir konunun anlatıldığı bir çalışma yerine, bir sohbet çerçevesinde yaşadığım anılarımı sizlerle paylaşmayı tercih ettim bu konuşma çerçevesinde. Sonuçta da böyle bir çalışma ortaya çıktı. İlk başta bu anılarımı 29 başlık altında Facebook üzerinde fotoğraflarla birlikte yayınladım. Anıları toparlayınca böyle bir çalışma ortaya çıktı. Anılarım, İTÜ’de yaşadıklarımın yanı sıra, üniversitemizde ve ülkemizdeki mühendislik çalışmalarına, bilim ve teknolojiye katkılarıma da ışık tutmaktadır

Söz konusu 42 yıllık uzun süre boyunca birçok akademik faaliyette bulundum. TÜBİTAK TEYDEB Hakemlik ve İzleyicilik proje değerlendirmeleri kapsamında, ülkemizin önde gelen elektronik imalatçılarına sayısız ziyarette bulundum, İstanbul, Ankara, İzmir, Manisa gibi şehirlerimizdeki sanayi kuruluşlarını ziyaret ettim, şirket yöneticileri ile tanıştım, panellere katıldım. Daha sonra TESİD (Türkiye Elektronik Sanayicileri ve İş Adamları Derneği) Proje değerlendirmelerine katkıda da bulundum.

Bu uzun süre boyunca fakülteden görev alarak çok sayıda uluslararası konferansa katıldım, dünyadaki bilim insanlarıyla tanıştım. Dört kıtadaki 44 ülkeyi gezip görme olanağı buldum.

Bu kitapta, İTÜ’de yaşadıklarımın bazılarını seçerek ele alacağım ve fotoğraflar eşliğinde anlatacağım.

İTÜ’deki bu uzun süre boyunca yaşadıklarım üç ana başlık altında toplanabilir.

- İTÜ Radyosu Günlerim
- Yüksek Lisans ve Doktora öğrenciliği dönemi
- Öğretim üyeliği dönemi, bilimsel araştırmalar, konferanslar ve geziler

Yaşadıklarımı yirmi dokuz ana başlık altında bu kitapta ele alarak fotoğraflarla birlikte sunuyorum. Kitap anılarımı yansıtmanın yanı sıra, İTÜ’de yaptığım çalışmaları, bilimsel araştırmaları yansıtan bir doküman niteliğindedir.

Tüm okurlara keyifli okumalar dilerim.

H. Hakan Kuntman

Nisan 2024

“Bu kitabı yayınlayarak okuyucularla buluşturan meslek kuruluşumuz EMO: Elektrik mühendisleri Odası yönetimine, başta değerli arkadaşım Orhan Örüçü olmak üzere teşekkür etmeyi bir borç bilirim.

H. Hakan Kuntman

13 Ocak 2025 “

İTÜ Radyosu Günlerim

Bu yaşadıklarımı farklı bölümlerde ele almak mümkün, söylediğim gibi. İlk radyo günlerim, çünkü ilk İTÜ radyosuna girerek işe başladım; burada güzel anılarım var, beni bu işe sokan da can dostum Prof. Dr. Sıddık Yarman!

Her ikimiz de bir dersten bekler durumdaydık. Sıddık beni o zaman kürsü başkanı olan Prof. Dr. Adnan Ataman'a götürdü, Kasım 1973 de radyoda öğrenci olarak görev almaya başladık. Şubat 1974 de mezun olduk, Nisan 1974 de de ikimiz birden kadroya geçtik. Bu çok ani oldu, zira orada görevli olan iki arkadaşımız da aynı zamanda askere gittiler. Biz de onların yerine geldik.

Radyoda gerçekten güzel anılarımız oldu, çok çeşitli ilginç şeyler yaşadık. Birkaçını aşağıda paylaşıyorum. Biz başladığımızda iki yüksek lisans öğrencisi arkadaşımız yürütüyordu yayınları, Müh. Lütfi Yenel ve Müh. Sabri Erserim, başlarında da Y. Müh. Vural Tekeli vardı. Ayrıca, çeşitli günlerde oraya gelip görev yapan ilgili bir öğrenci grubu. Ne yazık ki, zaman ilerledikçe bunların sayısı, artan güvensizlik ortamı nedeniyle azaldı, en sonunda tek kişi olarak yayın yapmak durumunda da kaldık.

Emeği geçen birkaç öğrenci ismini ekledim. Onlara değinmeden olmayacağı görüşündeyim. Öğrencilerin tümünü, ne yazık ki, hatırlayamadım. Nesligül Demirer, Serap Arlanoglu, Kenan Özeren, Kemal Ergezen, Davut Kavranoglu, Yalçın Yanıkoğlu isimleri bana göre önemli. Bunların ilk ikisi ben gelmeden önce oraya girmişlerdi, Kenan Özeren ve Kemal Ergezen'i ben almıştım. Davut Kavranoglu ve Yalçın Yanıkoğlu benden sonra Ali İrvalı zamanında geldiler diye biliyorum.

Sıddık Yarman 1975 başında Amerika'ya gitti. Ben devam ettim yeni gelen arkadaşlarımla..Kürsüye geçtikten sonra da Emin Dinç, Oğuz Soysal, Memduh Çelebioğlu ve Ali İrvalı ile çalışmalarımız radyo kapanana kadar sürdü. Kayıt stüdyosundan aldığım resimler en sonda görülüyor.

Aşağıda yayın sırasında karşılaşılan ilginç bazı anıları da paylaşmak istedim.

İTÜ Radyosu, Anılar

- Kayıt stüdyosunda konser öncesi otururken bir orkestra elemanı geldi, kayıtları siz mi yapıyorsunuz diye sordu. Olumlu yanıt alınca, sizin kayıtlarda derinlik yok dedi. Sıddık Yarman da hemen cevabı yaptırdı, “Demek ki, siz derinliksiz çalışıyorsunuz”. Gelen kişi kısa bir süre düşündü, bir şey söylemeden gitti. Derinlikten gecikmiş bir ses tekrarı kastediliyordu.
- Stereo yayınlarda pilot işaret gönderiliyordu, bunun için düğmeye basmak gerekiyordu, yayın yapan arkadaş bunu unutmuş! Bir dinleyici telefon edip sormuş! Arkadaşımız unuttuğunu hemen fark etmiş, “Arıza vardı, biz de onu gidermeye uğraşıyorduk” yanıtını vermiş. Dinleyiciye gidip bakmasını söylemiş. Radyo alıcısı ile telefon farklı katlarda olduğundan, dinleyici üst kata çıkmış. Bizim arkadaşımız ise sadece düğmeye basmış. Dinleyici telefona tekrar geldiğinde teşekkür etmiş.
- Bir keresinde haftalık program okunurken, yayın yapan arkadaşımız 15 gün sonraki programı okumuştı, sanırım kimse fark etmedi. Yayını yapan arkadaşımız ise Adnan Ataman'a nasıl hesap vereceğim diye kaygılanıp durmuştu.
- Yayın sonunda hava durumu verilirken Sibelius'un fırtına uvertürü banttan çalınıyordu, bunun kolay bulunması için bant oradan kesilip eklenmişti. Ben program okumak için spiker odasıdaydım, arkadaş teypin düğmesine bastı, bant koptu, arkadaşımızın yüzündeki ifadeyi unutamadım hala.
- Her ay bir opera yayını yapan arkadaşımız yayın çabuk bitsin diye pikapların ayarını hızlı dönecek şekile getirmiş, ertesi gün yayın yapan kişi de bunu düzeltmeyi unutmuştu. Cemal Reşit Rey telefon etmiş, siz bu eseri yarım ton yukarıdan çalışıyorsunuz demişti. Ünlü bestecimiz o farkı hemen algılamıştı.

İTÜ Radyosunda 1975 sonuna kadar görev aldım, daha sonra kürsüye geçtim. Ancak radyo ile ilişkim 1983 yılında İTÜ Radyosunun TRT tarafından kapatılmasına kadar devam etti; yani fiilen yayın yapmak yerine teknik ilgili olarak radyonun bir çok sorunu hallettim, bunlardan önemli biri de ses seviyesini denetleyen bir düzen geliştirip onu radyo sistemine bağlamış olmamdır Aldığım Elektroakustik dersi notlarından da yararlanarak bir bitirme ödevi projesi kapsamında kulağın duyma eğrisine uygun davranan ve dinamiğin sıkıştırıldığını dinleyiciye hissettirmeyen bir düzenek geliştirip imal ettik, bunu yapan öğrencimiz Haluk Okur idi ve bu cihazı radyo stüdyosuna taktık, radyo kapatılana kadar da bu cihaz hizmet verdi. Bunun ötesinde özgün stüdyo mono yayına göre düzenlenmişti, stereo yayına geçilirken bir çok şey açıkta gelişigüzel bırakılmıştı, ben bunları yine profesyonel seviyeye getirdim; bunun için kaydedicilere ve sisteme bir takım ilaveler yaptım.

Radyo kapatıldıktan bir iki yıl sonra stüdyo sökülerek, cihazlar Maslak binasına taşındı, gelişigüzel yerlere bırakıldı. 1995 yılında Maslak

binasındaki yeni stüdyodan yeniden yanına başladı. Bir İtalyan firmasından alınan FM verici kullanılıyordu. O zaman korsan yayın yapan bir özel kanal şikayet ederek bizim vericiyi kapattırdı. Burada ilginç olan, korsan radyonun yasal izni olan bir üniversite radyosunu kapattırması! Gerekçe Maslak bölgesinden reklam alamamaları idi. Arayıp mühürlemeye geleceklerini söylediklerinde, fakültede bu vericiden sorumlu olan arkadaşımız, “zahmet edip gelmeyin, ben FM yayınına kapatıyorum” yanıtını vermişti hatırladığım kadarıyla.

Ancak, yayın ortamı da zaten internete kaymıştı. Günümüzde İTÜ radyosu 7-24 üç kanal üzerinden internetten yayın yapmaktadır. Bu yayınlar dünyanın her tarafından yüksek kaliteli olarak izlenebilmektedir. Yayınları Güney Amerika gezilerimde bile oralardan izleyebildim.

Kayıt stüdyosu fotoğrafları

Kayıt Stüdyosu, 1975, Emin Dinç ve Hakan Kuntman

Öğrencilik yılları, yüksek lisans ve doktora öğrenciliği dönemi, Mikroelektronik Laboratuvarı

İkinci önemli anı grubum öğrencilik yıllarım! Bundan yüksek lisans ve doktora öğrenciliği günlerini kastediyorum; yüksek lisans tezi için mikroelektronik laboratuvarında çalıştım, o laboratuvar da ilk çalışan öğrencilerden biriyim. Laboratuvar kuruluş aşamasında olduğu için bir çok zorluk vardı, bu zorluklara göğüs gerdik eksiklikleri gidermek için bir takım çözümler önerdik ve sonuçta bir PCM süzgeci tümdevresi yapmayı başardım, bu bölümde bunlara değineceğim.

Önce Hocalarım Prof. Dr. Duran Leblebici ve eşi Öğretim Görevlisi Yıldız Leblebici’den kısaca söz etmek istiyorum.

Duran ve Yıldız Leblebici benim İTÜ’de ilk elektronik derslerini aldığım hocalarım! Ben İTÜ Mühendislik Mimarlık Fakültesi mezunuyum. Yıldız Hoca 1971 yılında Elektronik ve Devreleri dersine geldi. Aynı dersi Gümüşsuyu’nda Prof. Dr. Mustafa Santur veriyordu, Yıldız Hoca da Maçka’da aynı dersi paralel olarak yürütüyordu.

Duran Hocayla da ilk defa 1972 yılında karşılaştım, Yıldız Hocanın sınavına yardıma gelmişti, kendisini ilk orada gördüm. Daha sonra bitirme ödevi, yüksek lisans tezi ve doktora çalışmalarımı da kendisiyle yürüttüm, benim tez danışmanım oldu. Bunun ötesinde Duran Hoca ve Yıldız Hocayla birlikte daha sonra aynı dersleri paralel olarak yürüttük, hoca olarak sürdürdüğümüz çalışmalarımızda, öğrenci ve öğretim üyesi ilişkileri dışında uzun bir mesai arkadaşlığımız da oldu.

Duran Leblebici denince akla ilk gelen Mikroelektronik teknolojisini Türkiye’ye getiren isim olduğu ve bu alanda ülkemizde gerçekleştirilen çalışmaları hayata geçiren, bu yönde sayısız hizmet vermiş olan ve halen de vermeye devam eden bir hocamız, bir bilim insanı olmasıdır.

Hocanın akademik yaşamına baktığımızda, yurtdışına İngiltere'ye gidişini, orada yarıiletken teknolojisi ve mikroelettronik konusuyla daha yakın tanışma olanağı bulmasını görüyoruz. 1970'lerin ilk yarısında başlayan çalışmalarla Gümüşsuyu'nda ilk mikroelettronik laboratuvarının kurulmasını ve hayata geçirilmesini görüyoruz. Bu laboratuvar kurulurken teçhizatın bir kısmı (Temiz hücreler, kalın film, difüzyon fırınları vb.) kısıtlı fakülte olanaklarıyla alındı, bir kısmı da (dört nokta probu ölçü düzeni, fırın kontrol ünitesi vb.) yüksek lisans tez çalışmaları çerçevesinde kürsü olanakları ile gerçekleştirildi.

Yapılan ve gerçekleştirilerek ortaya çıkan ilk çalışmalar kalın film tümdevreler üzerineydi. Hocamızın kendi yaptığı çarpıcı ve frekans çoğullama tümdevresi, yüksek lisans tezi olarak hocamın yönetiminde benim gerçekleştirdiğim PCM kanal süzgeci tümdevresi bu alandaki ilk çalışmalar olarak göze çarpmaktadır. Anlaşılacağı üzere, mikroelettronik laboratuvarının kuruluşunda ben de yer aldım ve yüksek lisans tezimi o laboratuvarı kısıtlı olanaklarla da olsa gerçekleştirdim.

Bir çalışmanın laboratuvar deneyleri ile de desteklenmesi ve doğrulanması kanımca çok önemli bir faktördür. Duran hocanın yönettiği yüksek lisans tezi bana bu olanağı sağladı; teori, bilgisayar benzetimi ve bir tümdevrinin gerçekleştirilmesi birbirini tamamlayan birer zincir halkasıdır, dolayısıyla böyle bir projenin bütün adımlarıyla sonlandırılması açısından bakıldığında, tez başarıyla sonuçlanmıştır. Hocanın önerdiği bir yöntemle, değişik bir kuvvetlendirici yapısı kullanılarak, yine bu tez çerçevesinde aktif süzgeçlerde yüksek frekanslarda ortaya çıkan genlik kısıtlamasına o süzgeç yapıları açısından bir çözüm bulunmuştur.

Laboratuvar sınırlı olanaklarla kurulmuş olduğu için tezin gerçekleştirilmesi sırasında oldukça önemli zorlukları aşmamız gerekti. Bütçemiz sınırlı olduğu için kullanacağımız malzeme de sınırlıydı. Bu nedenle, hoca malzeme ziyan olmaması için kalın filmde baskıdan artan macunların hepsini tekrar toplatıp kavanozlara koydururdu; bunun yararlı olduğu kadar zararları da oluyordu Bir seferinde metal macununun karıştırıldığı çubuk direnç kavanozuna da sokulduğu için bütün malzeme boşa gitmişti; zira artık direnç oluşturmak mümkün değildi. Tabi, bunu fark etmediğimiz için imal ettiğimiz aktif süzgeç yapısı da boşa gitmişti!

Bu işlemler bittiği zaman ellerimiz macunlardan kapkara olurdu ve bunları çıkarmak için de bir takım kimyasal maddeler kullanmak zorunda kalırdık. Bu sadece benim tezimle ilgili değildi, yapılan başka kalın film çalışmalarında da aynı durum söz konusuydu.

Teçhizat yetersizliği nedeniyle ilginç durumlarla da karşılaşılıyorduk. Duran Hoca bunlar için yeni çözümler üretiyordu, direnç ve kapasite ayarlamak için yeni bir yöntem oluşturmuştu. Bu işlem gelişmiş laboratuvarlarda ve imalatla lazerle yapılır; biz ise dışı frezesi ile yapıyorduk. Freze ile kalın film direnci yahut kondansatörün levhasını kazıyorduk, sonuçta direnç büyüyor, kapasite ise küçülüyordu. Başka bir deyişle, gelişmiş laboratuvarlarda lazerle yapılan ayarlama işlemini biz dışı frezesi ile malzemeyi kazıyarak gerçekleştiriyorduk.

Benim tez konum olan aktif süzgeç tek bir kalın film tabanı üzerinde gerçekleştirilmeliydi, ancak biz bunu bu şekilde yapamadık. Zira, olanaklar sınırlı olduğundan kalın film fırının kuvars tüpü yoktu, maddi nedenlerle alınamamıştı; içindeki sıcaklık dağılımı da homojen değildi, kenarlarla orta arasında sıcaklık farkı vardı. Dolayısıyla aynı taban üzerinde oluşturulacak dirençler sağ ve sol tarafta başka, ortada başka değerde olacaktı. Bu olanaksızlık nedeniyle, ben tek bir taban üzerinde süzgeç oluşturacak yerde küçük alt bloklar oluşturdum ve bunları bir baskılı devre üzerinde birleştirme yoluna gittim.

Bunları yaşadığımız zorlukları ve o zorluklar içinden çıkmak için üretilen çözümleri dile getirmek için söylüyorum.

Teorik çalışan bir arkadaşımız, önceki bir toplantıda, teorik çalışmanın deney yaptıran diğer asistanlara göre kendilerini şanslı kıldığını belirterek uygulamalı çalışanların laboratuvar çalışmalarıyla daha zorlandığını dile getirmiş! Bizimki bunun tipik bir örneği! Ancak, bir mühendislik çalışması en sonunda mutlaka bir ürüne dönebilmeli! Böyle bir çalışmayı sonlandırmış olmaktan, aradan 40 yılı aşkın bir süre geçmiş olsa bile, gurur duymaktayım ve Duran hocama teşekkür etmeyi bir borç bilirim. Bu nedenle, burada Prof. Dr. Duran Leblebici'den de kısaca bahsetmek istedim.

Duran Leblebici hocanın yaşamını ele aldığımızda, kendisine farklı kimlikler biçebiliriz.

Bunlardan birincisi hoca kimliği bilim insanı kimliği!

Yetiştirdiği öğrenciler, bilim insanları, verdiği dersler, üniversitede oluşturduğu konular ve başlattığı çalışmalar bu çerçevede değerlendirilebilir. Hocanın doktora öğrencileri özellikle kendisinin fakültemiz ve ülkemizdeki diğer kuruluşlara yerleştirdiği mikroelettronik, analog tümdevre konuları üstünde yola devam ederek yeni öğrenciler yetiştirdiler, bu genç bilim insanları da ülkemizin çeşitli yerlerinde görev alarak bu çalışmaların yayılmasını sağladılar. Bugün büyük bir yayın potansiyeli ile uluslararası tanınan, diğer yabancı gruplarla yarışan böyle bir geniş araştırmacı grubu, sözünü ettiğim ilklerin günümüze yansımalarının bir sonucudur.

Duran Hocamıza biçebileceğimiz kimliklerin ikincisi de yönetici kimliğidir. Kendisinin üniversitemizin çeşitli kademelerinde yöneticilik yaptığını hepimiz biliyoruz. Hocamız Ana bilim dalı başkanlığı, dekan yardımcılığı, bölüm başkanlığı, dekanlık ve rektör yardımcılığı görevlerini üstlendi. Bu kapsamda fakültemizin Ayazağa Kampüsü binasının ortaya çıkmasında da büyük katkısı olmuştur. Öyle ki, bir çok sorunu kendi başına çözmek durumunda kaldı ve sanırım, gerekli destek bizler, yani diğer öğretim üyeleri, tarafından da ona yeterince sağlanmadı, hatırladığım kadarıyla derdi olan hocanın kapısına gider sorunlarına çare bulmasını istedi, kendisi de bu sorunları elinden geldiğince aşmayı başardı.

Bunun ötesinde endüstri üniversite işbirliği çerçevesinde de çok sayıda çalışmayı gerçekleştirdi; bunların başında İTÜ ETA (İTÜ İleri Elektronik Teknolojileri) Vakfı'nın kurulması ve elektronik Sanayi kuruluşlarıyla fakültemizin ve üniversitemizin işbirliğinin sağlanması gelmektedir.

İTÜ ETA vakfından daha önceki bir girişim, 1980'lerin ikinci yarısında yurtdışı EXAR firmasıyla işbirliğidir. Bu işbirliği çerçevesinde sürdürülen çalışmalarda, EXAR firmasının ürettiği yarı özel tümleşik devre tasarımına yönelik proje kapsamında, çeşitli çalışmalar tasarımlar ve ölçümler fakültemizde ve Elektronik Anabilim Dalı laboratuvarlarında yapıldı, bu da fakültemiz ve ülkemiz açısından büyük bir bilgi birikimi oluşmasının ve büyük bir bir deneyim sağlanmasının yolunu açtı.

Duran Hocamızın ülkemizde mikroelettronik alanındaki önemli adımları aşağıdaki gibi sıralanabilir:

- Kalın film devreler
- Ülkemizde yapılan ilk MOS tümdevre 7702
- 70 li yılların 2. Yarısında TÜBİTAK YİTAL kurulması.
- Burada görev yapacak elemanların İTÜ de yetiştirilmesi
- ABD'deki EXAR firması işbirliğiyle bu konuda ülkede mikroelettronik sanayi kurulması yönünde çalışmalar, TESTAŞ girişimi,
- TESTAŞ için eleman yetiştirilmesi,
- YİTAL ve TESTAŞ için bu elemanların EXAR a yetiştirilmek üzere gönderilmesi

Günümüzde mikroelettronik teknolojisi çok hızlı hızlı geliyor. Üniversitelerin sınırlı olanaklarıyla bu hızı yakalamak zor! Kurulan bir mikroelettronik laboratuvarının hızlı bir şekilde güncellenmesi gerekir, bu ise sınırlı olanaklarla sağlanamıyor. Hocamız daha ileri safhalarda bunu fark edip VLSI (Çok Geniş Ölçekte Tümdevre Tasarımı) Laboratuvarı oluşturdu. Bu yol izlendiğinde, laboratuvarında tasarlanan devreler yurtdışında belli kuruluşlara gönderilerek imal ettiriyor, gerçekleştirilen tümdevreler geri geldiğinde, üniversitedeki laboratuvarımızda ölçülüyordu. Bu çok daha gerçekçi ve akılcı bir yaklaşımdı. Zira imalat çok ayrı bir işlemler zinciridir. Günümüzde yurtdışında birçok yerde de bu böyledir.

Fakültemizdeki mikroelettronik laboratuvarı da Devrim Yılmaz Aksın'ın katkısıyla bu şekilde bir ölçü laboratuvarına dönüştürüldü, 2012 yılında dönüştürülerek açıldığı yeni şekliyle hizmet veriyor. Laboratuvar Duran Leblebici Hocamızın ismini taşımaktadır. Duran Hoca halen devam ettiği çalışmalarla da bu hizmetlerini sürdürmektedir.

Doktora Tezi, yüksek doğruluklu model geliştirilmesi, yeni bir doğruluk kriteri

Doktora için yüksek doğruluklu bir model geliştirme çalışması yaptım. Bu öneri de Duran Hoca'dan gelmişti. Doğruluk kriteri aşağıda belirttiğim gibiydi:

- - Elemanın hesap sonucu bulunan özgeçirilerinin ölçü sonucu bulunan özgeçirileriyle uyumluluğu.
- - Elemanın küçük işaret parametrelerinin çalışma akım ve gerilimleriyle değişimleri için ölçü ve hesapla bulunacak değerler arasındaki tutarlılık

Bunları doğruluk kriteri olarak alarak çalıştık. Bu kriter geliştirilerek doktora çalışması ve sonrasında BJT, JFET (MESFET) ve MOSFET için zaman içinde farklı çalışmalar yürüterek yüksek doğruluklu modeller geliştirip uluslararası literatürde yayınladık. Tipik bir örneği aşağıda veriyorum.

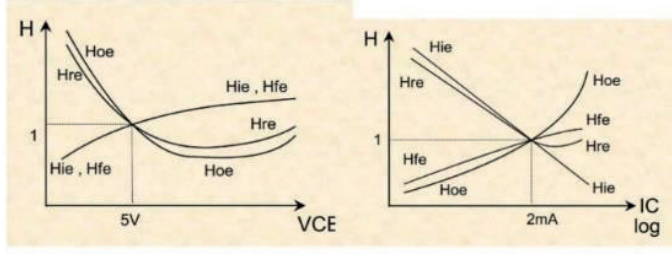
Örnek, BJT (bipolar jonksiyonlu transistor) : Bir bipolar transistorda VBE, IB, VCE, IC şeklinde dört temel uç büyüklüğü bulunmaktadır. Bunların ikisi bağımsız değişken olarak seçildiğinde, diğerleri bu bağımsız değişkenler cinsinden ifade edilebilir. En çok karşılaşılan durumlar aşağıdaki gibidir:

$$\begin{aligned} I_B &= I_B(V_{BE}, V_{CE}) \\ I_C &= I_C(V_{BE}, V_{CE}) \\ V_{BE} &= V_{BE}(I_B, V_{CE}) \\ I_C &= I_C(I_B, V_{CE}) \end{aligned}$$

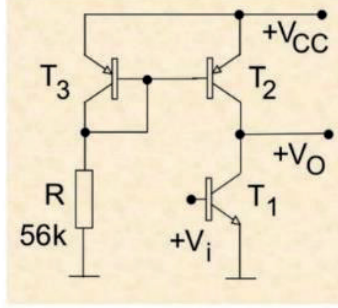
Birinci ve üçüncü bağıntılar giriş özgeçirisini, ikinci bağıntı sabit V_{BE} çıkış özgeçirisini, dördüncü bağıntı da sabit I_B çıkış özgeçirisini verir.

Küçük işaret h parametrelerinin, yani akım gerilim bağıntılarının uç büyüklüklerine göre kısmi türevlerinin, çalışma gerilimi ve akımına göre değişimleri için hesap ve ölçü sonuçları uyumlu olmalı, model buna göre geliştirilmelidir. Bu doğruluk sağlandığında, distorsiyon hesabı gibi doğrusal olmama özellikleri de aslına uygun olarak elde edilebilir. Küçük işaret parametrelerinin çalışma akımı ve gerilimiyle olan değişimleri, elde edilen yüksek doğruluklu model yardımıyla aktif yüklü bir kuvvetlendiricide toplam harmonik distorsiyonunun çalışma noktasıyla değişimi örnek olarak alınarak sonda verilmiştir. Son şekilden kolayca fark edilebileceği gibi, klasik model hatalı sonuç verirken, yüksek doğruluklu model ölçüm sonuçlarıyla uyumlu bir davranış göstermektedir.

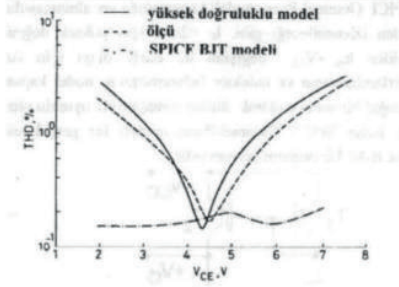
Geliştirilen model bir yüksek lisans tezi çerçevesinde SPICE benzetim programına da katıldı (Enis İlker Tekdemir, 1993).

- a) Sabit I_B için h parametrelerinin V_{CE} gerilimiyle değişimi,
 b) Sabit V_{CE} için h parametrelerinin I_C ile değişimi

Aktif yüklü BT kuvvetlendirici

THD toplam harmonik distorsiyonunun V_{CE} gerilimiyle değişimi

Geliştirdiğim model kullanılarak sürdürülen daha sonraki çalışmalar çerçevesinde iki arkadaşımız da doktora çalışmalarını tamamladılar. Prof. Dr. Sadri Özcan (İTÜ) ve Prof. Dr. Oğuzhan Çiçekkoğlu (Boğaziçi Üniversitesi).

Bilimsel Araştırmalar, Yüksek Lisans ve Doktora öğrencilerim, yayınlar

İTÜ'deki yaşamımda bir diğer önemli evre ise öğretim üyeliği boyunca yaptıklarım!

Yetiştirdiğim öğrenciler, kurduğum araştırma grubu, bu gruptakilerle sürdürmüş olduğum araştırmalar, yayınlar yaşamımda önemli bir başlık oluşturuyor.

Araştırma, yayınlar

Öğretim üyeliği yaşamım boyunca 16 doktora, 44 yüksek lisans tezi yöneterek tamamlattım. Bu tezler aşağıdaki araştırma konu başlıkları altında toplanabilir.

- Elektronik Elemanların modellenmesi
- Analog tümdevre tasarımı
- CMOS devrelerde güvenilirlik

Çeşitli kurumlarda görev yapan öğrencilerim oldu. İTÜ, Boğaziçi Üniversitesi, Dokuz Eylül Üniversitesi, İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa, Sakarya Üniversitesi, Çukurova Üniversitesi öğretim üyeleri ile ortak çalışmalar yaptım, bu kişilerle oluşturulan ve yüksek yayın potansiyelli bir araştırma grubu kurdum.

Yayınlar: SCI ve EI tarafından taranan uluslararası dergilerde yayınlanmış 130 ingilizce makale, uluslararası konferanslara sunulmuş 170 bildiri, ulusal kongre ve sempozyumlara sunulmuş 136 türkçe bildiri, 10 kitap, 6 ders notu ve 4 teknik rapor, (5267 Citations, h indeksi 139).

16 doktora tezi, 44 yüksek lisans tezi yönetip tamamlattım demiştim. Yönettiğim doktora tezleri aşağıda görülmektedir.

1. Oğuzhan Çiçekkoğlu: *Novel modifications on analog multiplier structures to reduce nonlinear harmonic distortion in variable gain amplifiers*, Istanbul Technical University, Institute of Science and Technology, 1996.
2. Ali Zeki: *Novel high performance OTA structures suitable for continuous-time OTA-C filters*, Istanbul Technical University, Institute of Science and Technology, 1998.
3. Nil Tarım: *The effects of current conveyor non-idealities on the performance of active filters and novel current conveyor structures suitable for continuous-time filters*, Istanbul Technical University, Institute of Science and Technology, 1998.
4. Tuna Tarım: *Statistical design and yield enhancement of low voltage CMOS analog VLSI*, Istanbul Technical University, Institute of Science and Technology, 2000. (Co-advisor, eşdanışman: Prof. Mohammed Ismail, Ohio State University.)

5. Uğur Çam: *High performance CMOS FTFN design and applications, Istanbul Technical University, Institute of Science and Technology, 2000.*
6. Rıza Can Tarcan: *CMOS analog çarpma devrelerinde harmonik distorsiyonunun azaltılmasına yönelik yeni topolojiler, Istanbul Technical University, Institute of Science and Technology, 2002.*
7. Gürsel Düzenli: *Development of MOSFET models suitable for simulation of analog CMOS circuits after hot-carrier stress (supported by ITU-ETA Foundation, Siemens Türk A.Ş. İstanbul Turkey and Siemens AG München/Germany under research number MW-/Kuntman_J303.0), Istanbul Technical University, Institute of Science and Technology, 2003.*
8. M. Abdülbaki İbrahim, *Development of High Performance CMOS DDCC and DVCC Structures and Their Applications, Istanbul Technical University, Institute of Science and Technology, 2004.*
9. Serdar Menekay, “Karesel İşlemlerde kullanılan MOS translineer çevrimli devrelerde hatanın azaltılması”, *Istanbul Technical University, Institute of Science and Technology, 2007.*
10. Sinem Keleş, “FGMOS Transistor Kullanılması ile Analog Devre Tasarımında Yeni Olanaklar”, *Istanbul Technical University, Graduate School of Science Engineering and Technology, 2013.*
11. Ramazan Köprü, “A Semi-Analytic Method To Design Wideband Microwave Amplifiers”, *Istanbul Technical University, Graduate School of Science Engineering and Technology, 2013, (Co-advisor, eşdanişman: Prof. Sıddık Yarman, Istanbul University).*
12. Mustafa Saygıner, “Design of Efficient Wideband Power Amplifiers”, *Istanbul Technical University, Graduate School of Science Engineering and Technology, 2013, (Co- advisor, eşdanişman: Assistant Prof. Metin Yazgı, Istanbul Technical University).*
13. Atilla Uygur, “New Possibilities in Low-Voltage Analog Circuit Design Using DTMOS Transistors”, *Istanbul Technical University, Graduate School of Science Engineering and Technology, 2013.*
14. Şuayb Çağrı Yener, “New Opportunities in Analog Circuit Design Provided by Memristor”, *Istanbul Technical University, Graduate School of Science Engineering and Technology, 2014.*
15. Ersin Alaybeyoğlu, “New Possibilities in the Design of CMOS Frequency Agile Filters”, *Istanbul Technical University, Graduate School of Science Engineering and Technology, 2017.*
16. Deniz Ozenli, “New opportunities in MOS-only filter design,” *Istanbul Technical University, Graduate School of Science Engineering and Technology, 2018.*

Bu öğrencilerin çok önemli bir kısmı çeşitli üniversitelerde profesör, doçent, doktor öğretim üyesi olarak görev yapmaktadırlar (akademisyen olmayan sadece bir iki tane öğrenci var); bu üniversitelerin arasında İstanbul Teknik Üniversitesi, Boğaziçi Üniversitesi, Dokuz Eylül Üniversitesi, İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa, Milli Savunma Üniversitesi, Çukurova Üniversitesi, Gebze Teknik Üniversitesi, Medeniyet Üniversitesi, Selahattin Üniversitesi (Irak) sayılabilir.

Öğrencilerimden Oğuzhan Çiçekoğlu benim ilk doktora öğrencim! Kendisini 1988 yılında tanıdım, doktora kaydolmuş, tanıdığı bir hocamızın danışmanlığında benim dersimi de almıştı. Dersteki başarıyı dikkatimi çekti, benimle çalışmasını istedim. O zamandan bu yana birlikte çalışıyoruz. O yıllarda yüksek doğruluklu modelleme üzerine çalışıyordum, Oğuzhan'ın tezi de bunun uygulamasına yönelik bir konu üzerine oldu.

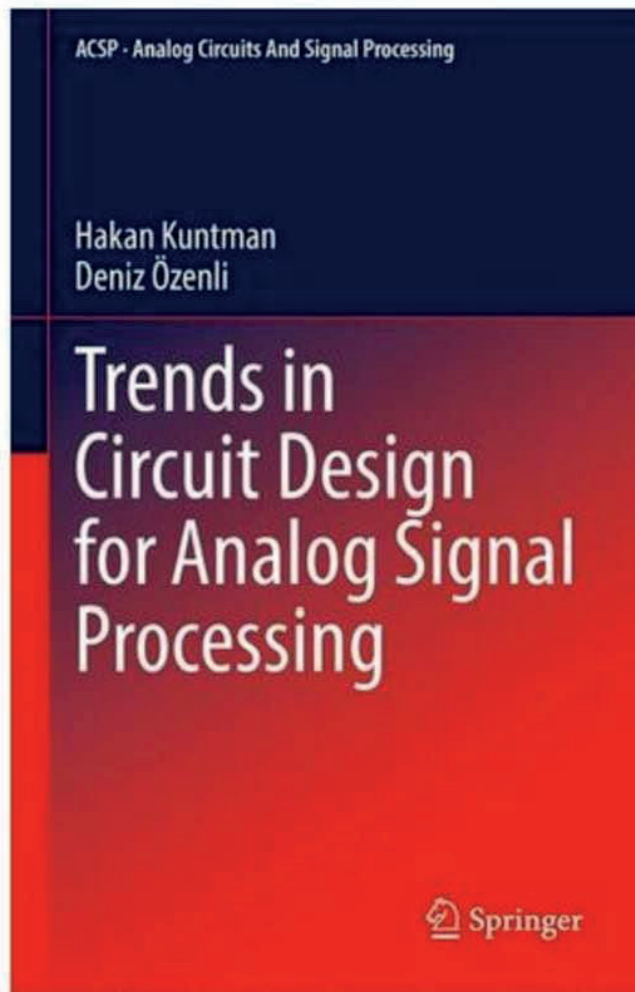
Çalışmalarımı etkileyen diğer bir isim de yakın zamanda Mayıs 2023'de kaybettiğimiz Prof. Dr. Cevdet Acar idi. Onun bana getirdiği konularda çalışarak, kendisiyle analog devreler konusunda çok sayıda uluslararası yayın yaptık. Oğuzhan doktorasını bitirdiğinde farklı konuda doçentliğe hazırlanmak için destek istedi. Ben de Cevdet Hoca ile başladığımız analog devreler konusunu getirdim. Bu konuya girip başka kişileri de katınca çok güçlü bir araştırma grubu ortaya çıktı, çok sayıda uluslararası yayın yaptık.

Doktora öğrencileri listesinde 3. sıra ve 4. sırada yer alan Nil Tarım ve Tuna Tarım iki kardeş. Bu abla ve kardeşin ikisi de benim öğrencim oldular. Bu konudaki ilginç bir anımı paylaşmak istiyorum.

Almanya'da Siemens'den bir proje önerisi gelmişti, doktora öğrencisiyle Münih'e onlarla görüşmeye gittik. Bu iki kardeşin isminin tanıtım sunumumuzda geçmesi Almanları çok şaşırttı, zira Almanya'da hanım akademisyen alışılmış bir durum değilmiş! Almanlar kendi aralarında tartıştılar, bir zamanlar bir üniversitede hanım araştırmacı bulunduğunu hatırlar gibi oldular. Bu durum bizim o projeyi almamızın önünü açmıştı. Güzel bir anı olarak aklımda kaldı. Bu proje doktora tezi çerçevesinde gerçekleştirildi, güvenilirlik konusunda İstanbul Üniversitesi'nde yürütülen başka çalışmalara da temel oluşturarak orada da iyi bir çalışma gurubu oluşmasını sağladı.

Analog devreler konusundaki çalışmalarımın önemli kısmını 2022 de bir kitapta topladım, yurt dışında Springer'de basılarak yayınlandı. Kitabın ikinci yazarı benim son doktora öğrencim olan Deniz Özenli. Deniz Özenli Milli Savunma Üniversitesi Hava Harp Okulu'nda Dr. Öğretim Üyesi. Yakın zamanda doçent ünvanı aldı. Başlangıçta çok daha geniş bir çerçeve çizmiştik Deniz Özenli ile, ancak çalışmayı bir yerde sınırlamamızda yarar vardı, yoksa kitap bitmeyecekti.

En sonunda ben de bu kitabın çerçevesinde önemli çalışmaları toplamış oldum, Önce İTÜ'de emekli öğretim üyeleri odasında çalışıyorduk, pandemi döneminde evden internet üzerinden çalıştık.

Trends in Circuit Design for Analog Signal Processing (2022)

The Analog Circuits and Signal Processing book series, formerly known as the Kluwer International Series in Engineering and Computer Science, is a high level academic and professional series publishing research on the design and applications of analog integrated circuits and signal processing circuits and systems. Typically per year we publish between 5-15 research monographs, professional books, handbooks, and edited volumes with worldwide distribution to engineers, researchers, educators, and libraries.

The book series promotes and expedites the dissemination of new research results and tutorial views in the analog field. There is an exciting and large volume of research activity in the field worldwide. Researchers are striving to bridge the gap between classical analog work and recent advances in very large scale integration (VLSI) technologies with improved analog capabilities. Analog VLSI has been recognized as a major technology for future information processing. Analog work is showing signs of dramatic changes with emphasis on interdisciplinary research efforts combining device/circuit/technology issues. Consequently, new design concepts, strategies and design tools are being unveiled.

Topics of interest include:

Analog Interface Circuits and Systems;
 Data converters;
 Active-RC, switched-capacitor and continuous-time integrated filters;
 Mixed analog/digital VLSI;
 Simulation and modeling, mixed-mode simulation;
 Analog nonlinear and computational circuits and signal processing;
 Analog Artificial Neural Networks/Artificial Intelligence;
 Current-mode Signal Processing; Computer-Aided Design (CAD) tools;
 Analog Design in emerging technologies (Scalable CMOS, BiCMOS, GaAs, heterojunction and floating gate technologies, etc.);
 Analog Design for Test;
 Integrated sensors and actuators; Analog Design Automation/Knowledge-based Systems; Analog VLSI cell libraries;
 Analog product development; RF Front ends, Wireless communications and Microwave Circuits;
 Analog behavioral modeling, Analog HDL.
 Electronic ISSN 2197-1854
 Print ISSN 1872-082X

Eşim Prof. Dr. Ayten Kuntman

Yaşamımın çok önemli bir kademesine de değineyim kısaca. Eşimle tanışmamız, arkadaşlığımız ve evliliğimiz de İTÜ Mikroelektronik Laboratuvarı sayesinde oldu, tanışalı 43 yıl evleneli de 36 yıl! Ne yazık ki, 36 yılı tam olarak tamamlayamadık, 4 ay kadar eksik kaldı! Ayten Hanım anılarımızda sürekli olarak yaşayacak, eserleri ve yetiştirdiği bilim insanları ile hatırlanacak!

Duran Hoca İstanbul Üniversitesi mezunu kimya mühendisi arıyordu Mikroelektronik Laboratuvarı için. Bunun başlıca nedeni, daha önceki laboratuvar çalışanları olan İstanbul Üniversitesi mezunu kimya mühendisi arkadaşların başarımı ve yarattıkları iyi izlenimdi.

Bir arkadaşımın kardeşi de o fakültenin, İÜ Kimya Fakültesi'nin mezunuydu, sabah ve akşamları zaman zaman bize yol arkadaşı olarak katılıyordu, bizdeki talebi söyleyince, bir sınıf arkadaşını getirdi ve tanıştırdı, Ayten Hanımı. Yakın zamanda kaybettiğimiz Prof. Dr. Ayten Kuntman'ı öyle tanıdım.

Ayten Hanım Mikroelektronik Laboratuvarı'nın son kimya mühendisiydi. 1980-1995 arası 15 yıl görevde kaldı, Polimer alanında dielektrik özellikler konusunda İTÜ'de Prof. Dr. Bahattin Baysal ile doktora yaptı. 1995 yılında İÜ Mühendislik Fakültesi'ne öğretim üyesi olarak atanarak çalışmalarını sürdürdü, orada iyi bir araştırma grubu kurdu, ben de onlarla çalışmalarımı sürdürdüm.

Çalışmalarında hem elektronikçilerle, hem de polimericilerle iletişimde olmak bana çok şey kazandırdı. Birlikte çalışarak ve birbirimize destek olarak gerçekten çok şey kazandık. Bunun dünyada örneği fazla yoktur sanırım. Bu arada yeri gelmişken, bize destek olan hocamız Prof. Dr. Ergür Tütüncüoğlu'nu da sevgi ve saygı ile anmak isterim.

Bunun ötesinde İTÜ'deki bir gezi grubuyla yurtiçi ve yurtdışındaki birçok yeri birlikte gezip gördük. Gezip gördüğümüz ülkelerin sayısı 40'dan fazla. Dört kıtada Çin'den Mısır'a, Tunus'dan Norveç'e, Vietnam'dan Şili'ye, Hindistan'dan Peru'ya, Fransa'dan Amerika Birleşik Devletlerine uzanan geniş bir coğrafyada gerçekleştirdiğimiz geziler!

Yine, yurtiçinde Edirne'den Kars'a uzanan gezilerimiz anılara kazındı. Ayten bu gezilerden yararlanarak bir kitap hazırlamıştı. Kitap baskıdan Şubat 2024'de çıktı! Kendisi göremedi, ama sevenlerine bir anı olarak kalacağını umuyorum.

Eşim Prof. Dr. Ayten Kuntman ile yürüttüğümüz önemli bir çalışma konusu, NMOS ve PMOS transistörler için istatistiksel yöntem tabanlı bozulma modelleri,

İstatistiksel yaklaşım kullanılması, elektrik ve elektronik sistemler de dahil olmak üzere, sistemlerin güvenli ve optimal tasarımında popülerdir. Böyle bir istatistiksel yaklaşım kritik elektronik sistemlerin başarımını ve güvenilirliğini belirler. Uzun araştırmaları, nükleer, otomotif, silahlanma, denizaltıcılık ve havacılık uygulamalarında, bu tür yöntemlerden yararlanılmaktadır.

Günümüzde, elektronik devre tasarımında güvenilirlik ve güvenilirlik kestirimi kavramları, sayısal ve analog devrelerin tasarımında sağlam tasarım için önemli faktörlerdir. Bilindiği gibi, sayısal işaret işleme gittikçe önem ve ağırlık kazanmaktadır.

Ancak, analog devreler bir çok kompleks ve yüksek başarımlı sistemlerde gerekli olurlar. Bunun nedeni doğal olarak bulunan işaretlerin analog olmasıdır. Başka bir deyişle, analog devreler gerçek dünya ve sayısal sistemler arasında bir köprü oluşturlar. Analog işaret işleme için aralarında aktif süzgeçler, osilatörler, immitans simülatörleri vb. yapıların da bulunduğu çok sayıda devre ve bunlar için güvenilirlik kestirimi hakkında yayınlar literatüre yansıtılmıştır.

NMOS ve PMOS transistörler için istatistiksel yöntem tabanlı bozulma modelleri, aynı teknoloji ile üretilmiş farklı boyutlardaki transistörler üzerinde yapılan ölçümlere dayanmaktadır. Çalışmamızda, SIEMENS and TUBITAK teknolojileri üzerinde gerçekleştirilen ölçümlerden hareket edilmiştir. Önerilen yöntemin yararları, sonuçların gerçekleştirme teknolojisinden bağımsız olması, kısa benzetim süresi ve yüksek doğruluk olarak sıralanabilir.

Çalışmamızdaki tüm veriler İstanbul Üniversitesi ve İstanbul Teknik Üniversitesi’nde yürütülmüş olan çalışmalardan alınmıştır.

Modern CMOS teknolojilerde boyutlar gittikçe küçülmekte, bunun sonucunda analog devre tasarımcıları çeşitli ikincil fiziksel etkilerden kaynaklanan ciddi güvenilirlik sorunlarıyla yüz yüze gelmektedir. CMOS yapılarda güvenilirlik sorunları 40 yıldan uzun bir süre boyunca incelenmektedir. Literatürde çok sayıda bu konuda çalışma yer almaktadır. Bunların çoğunluğu önerilen fiziksel modellere dayanmaktadır. Ancak, fiziksel modellerin hazırlanması uzun ölçümlere ve gözlemlere dayandırılmakta, karmaşık denklemler kullanılmasını gerektirmektedir. Başka bir deyişle, elde bulunan bir teknoloji için çeşitli boyutlardaki transistörler üzerinde çok sayıda ölçme ve gözlem gereklidir. Buradan fiziksel modellere geçme zorluğunu aşmak ve işlemleri daha basit hale getirmek üzere, fiziksel modeller yerine çok daha basit ve yüksek doğruluklu istatistiksel modellerin kullanılması yarar sağlamaktadır.

Ayten Kuntman’ın yüksek lisans ve doktora öğrencileri

- - Prof. Dr. Fırat Kaçar (İÜ Cerrahpaşa)
- - Prof. Dr. Yasin Özcelep (İÜ Cerrahpaşa)
- - Doç. Dr. Aysel Ersoy (İÜ Cerrahpaşa)
- - Doç. Dr. M. Emin Başak (YTÜ)
- - Doç. Dr. Mehmet Akif Şenol (Topkapı Üniversitesi)

Bunların ilk ikisi sözünü ettiğimiz çalışmayı yüksek lisans ve doktora çerçevesinde yürüten arkadaşlarımız. Fırat doktora çerçevesinde transistör modelleri üzerine çalıştı, Yasin de tümdevre ölçümlerinden hareketle modellemeyle yüksek lisans tezi yaptı.

Siemens AG ‘den bu konuyla ilgili bir proje almıştık, proje doktora tezi çerçevesinde yürütülecekti, Münih’te firmayla görüşmeye gittik. Benim İTÜ deki öğrencim sıcak taşıyıcı etkisiyle ortaya çıkan bozulmayı fiziksel büyüklüklerin etkilenmesinden hareket ederek modele katmaya çalıştı, bunun için farklı boyutlardaki transistörler üzerinde yapılan ölçümler gözlenerek ilgili büyüklükler araştırılıyor, karmaşık denklemlerde bunlar modele katılarak sonuca gidiliyordu. Ancak, firmada araştırmacı olan Prof. Thewes, bunun için girişe seri bir gerilim kaynağı, çıkışa paralel bir akım kaynağı bağlanarak sonuca gidilebileceğine de değinmişti. Bu zamana bağlı kaynakların içinin uygun şekilde doldurabileceğini de belirtmişti. Bizim aklımıza da bunları istatistiksel yöntemlerle sağlamak geldi. Ayten Hoca, başka alanlarda bu yöntemlerle çalışıyordu zaten. Bunlar bir araya getirilince çok daha kullanışlı olan yukarıda sözünü ettiğim yöntem ortaya çıktı.

Analog işaret işlemenin uygulama alanı geniştir, çok düşük frekanslı birkaç Hz seviyesindeki işaretlerden GHz seviyesindeki RF uygulamalarına kadar uzanan işaretler söz konusudur. Başka bir deyişle, biyomedikal ve sonar işaretlerinden şifreli haberleşmede bilişsel radyo uygulamalarına uzanan işaretler işlenmektedir.

NMOS ve PMOS transistörler için istatistiksel yöntem tabanlı bozulma modelleri, aynı teknoloji ile üretilmiş farklı boyutlardaki transistörler üzerinde yapılan ölçümlere dayanmaktadır.

Önerilen yöntemin yararları, sonuçların gerçekleştirme teknolojisinden bağımsız olması, kısa benzetim süresi ve yüksek doğruluk olarak sıralanabilir.

DeneySEL gözlemler, NMOS transistörlerde savak akımı ve eşik geriliminin zamanla azaldığını, PMOS transistörlerde ise savak akımı ve eşik geriliminin zamanla arttığını göstermektedir.

Araştırma grubumuzun bu alandaki bazı çalışmaları:

- - F. Kaçar, A. Kuntman and H. Kuntman, “Statistical Model of Hot-Carrier Degradation And Lifetime Prediction for P-MOS Transistors”, Turkish Journal of Electrical Engineering and Computer Sciences (ELEKTRİK), Vol. 14, No.3, 417-428, 2006.
- - Y. Özcelep, A. Kuntman, H. Kuntman, “Statistical investigation of symmetrical CMOS OTA degradation”, Journal of Electrical & Electronics Engineering, Engineering Faculty, Istanbul University, Vol.8, No.1, pp.549-555, 2008.
- - Y. Özcelep, A. Kuntman and H. Kuntman, “On the degradation of OTA-C based CMOS low-power filter circuits for biomedical instrumentation”, TJEECS: Turkish Journal of Electrical Engineering & Computer Sciences, Vol. 20, Issue Sup.2, pp 1359-1368, 2012,

(DOI: 10.3906/elk-1106-4).

- - F. Kaçar, A. Kuntman and H. Kuntman, Statistical investigation of hot-carrier degradation and lifetime prediction of PMOS transistors, Proc. of ELECO 2005: The 4th International Conference on Electrical and Electronics Engineering, (Electronics), pp.76-80, 7-11 December 2005, Bursa, Turkey.
- - F. Kaçar, A. Kuntman, H. Kuntman, "A New Approach of Hot-Carrier Degradation and Lifetime Prediction for N-MOS Transistors, in Proc. of MELECON'06: The 13th IEEE Mediterranean Electrotechnical Conference, pp.129-132, 16-19 May 2006, Benalmádena, Málaga, Spain.
- - A Kuntman, A. Ardalı, H. Kuntman, F. Kaçar, "A Weibull distribution-based new approach to represent hot carrier degradation in threshold voltage of MOS transistors", Solid-State Electronics Vol. 48, Issue 2, pp.217-223, 2004.
- - H. Kuntman, "On the modeling of Electron Devices: Concept, Accuracy Criterion With Application Examples, Importance in EE Education", (Invited paper for IEEE Special Session on Circuits and Systems (CAS) Education - History and Future Prospects -1), Proc. of ELECO 2013: in Proc. of ELECO 2013: The 8th International Conference on Electrical and Electronics Engineering, pp.1271-1278, 28-30 November 2013, Bursa, TURKEY.

Çalışmalarımızın toparlandığı önemli çağrılı bildiriler aşağıda verilmiştir:

- [1] A. Kuntman, H. Kuntman, "Circuit Model for Statistical Method Based Reliability Estimation of MOS Transistors and Analog CMOS Circuits" (Invited Talk), Proc. of ICRITO'2018: International Conference on Reliability, Infocom Technologies and Optimization, pp.97-107, Amity University Uttar Pradesh, Noida, India, 29-31 August 2018.
- [2] A. Kuntman, H. Kuntman, "On the Reliability Estimation of Analog CMOS Circuits Based on Statistical Methods" (Invited Talk), Proc. of ELECO'2019: 11th International Conference on Electrical and Electronics Engineering, EMO, Bursa, Turkey, 28-30 November 2019, (ISBN Information: INSPEC Accession Number: 19359597 DOI: 10.23919/ELECO47770.2019.8990574).
- [3] A. Kuntman, H. H. Kuntman, "Statistical Methods Based Reliability Estimation for MOS Transistors and Analog CMOS Circuits, (Invited Talk), Proc. of ELECO'2022: 13th International Conference on Electrical and Electronics Engineering, EMO, Bursa, Turkey, 24-26 November 2022.

Bu çalışmaları bir araya toplayan bir kitap hazırlamaya da başlamıştık. Dilerim uygun bir zaman bulup bitirebilirim.

Yönetim Görevleri, Anabilim Dalı Başkanlığı, Bölüm Başkanlığı, Dekanlık, ABET Akreditasyonu

2000 yılında Elektronik Anabilim Dalı Başkanı seçildim ve bu görevi 2005 yılına kadar sürdürdüm. 2001 yılında ise Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği Bölüm Başkanı olarak atandım ve Dekan seçildiğim 2004 yılına kadar bu görevi üstlendim.

2000 yılında Elektronik Anabilim Dalı başkanlığını Sayın Prof. Dr. Ertuğrul Yazgan'dan devralmıştım. Bölüm başkanı olduktan sonra da bu görevi 2005 yılına kadar sürdürdüm. Yani dekanlığımın ilk yılını da kapsamıştı. O yıl bırakarak seçim düzenledim, Sayın Prof. Dr. Osman Palamutçuoğlu bu göreve seçildi, ancak bir süre sonra hocamız kendi isteği ile emekli olunca, Prof. Dr. Mehmet Sait Türköz bu göreve seçildi. Ne yazık ki, 2007 yılında genç yaşta kaybettik bu arkadaşımızı. Son seçilen arkadaşımız ise aynı zamanda benim ikinci doktora öğrencim olan Prof. Dr. Ali Zeki. Ali Zeki Hoca son Elektronik Anabilim Dalı başkanımız oldu, dönemi bitmeden üniversitemizde Anabilim Dalları kaldırıldı. Her bölümde ismi bölümle aynı olan tek bir anabilim dalı oluşturuldu, bu zaten yasal bir zorunluluktur.

Bölüm Başkanlığını 2004 yılına kadar sürdürerek tamamladım. Bu dönemde Dekanımız Sayın Prof. Dr. Muhittin Gökmen, Elektrik Mühendisliği Bölüm Başkanı Prof. Dr. Adnan Kaypmaz, Bilgisayar Mühendisliği Bölüm Başkanı da Prof. Dr. Bülent Örencik idi. Söz konusu dönemde en önemli çalışmaların başında Programlarımızın ABET akreditasyonu almak için başvuruları ve değerlendirmeye alınmaları geliyordu. Bunun için fakülte binamızda mekanların yenilenmesi çalışmaları da hızla yapıldı.

ABET sürecindeki en büyük sorunumuz fakültede sürdürülen beş eksenli programlardı. Bunların üçü yeni oldukları için ABET sonuçlanana kadar mezun veremeyeceklerdi. Mevcut Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği Programı mezun verecekti, ancak yeni öğrenci almıyordu. Özetleyecek olursak, yeni programların geleceği henüz ortada yoktu, mezun vermemişlerdi, eski programın ise yeni öğrencisi bulunmamaktaydı, yani geçmişi var, geleceği yoktu, ama mezun veriyordu. Beş eksenli sistem oluşturulurken ABET henüz ortada yoktu, bu tür bir olay da düşünülmemişti. Bu benim göreve geldiğim tarihten önce olmuştu. Biz Elektronik ve haberleşme Mühendisliği Bölümü olarak bu eski programımızı akredite ettirmeyi kararlaştırdık, bunda da başarılı olduk.

Bu beş eksenli düzende Bilgisayar Mühendisliği ve Elektrik Mühendisliği Lisans programları geçmiş ve geleceği olan programlardı ve bunlarda sorun yoktu, zira hem yeni öğrenci alıyorlar, hem de mezun veriyorlardı. Ancak, Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği Bölümünde yeni açılan Elektronik Mühendisliği ve Telekomünikasyon Mühendisliği Programları için durum farklıydı, bunlar öğrenci alıyorlardı ama henüz mezun vermemişlerdi. ABET ziyareti sırasında da henüz mezun veremediklerinden o dönem akredite olamayacaklardı. Benzer bir durum da Kontrol Mühendisliği Bölümünde açılan yeni Kontrol Mühendisliği Lisans programı için söz konusuydu. O zaman buna bir çözüm bulmak için çok gayret göstermemize rağmen, Rektörlükte bizi yanıtlayacak bir yetkili, ne yazık ki, bulamamıştık. Çok sonraları, Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği Programı için başvurumuzu yapıp, ABET ziyaretine 1 ay kala, programı ikiye bölüp her ikisi için yeni doküman hazırlayıp başvuruda bulunmamızı, mezun olmadığı için o sene deficieny alıp akredite olamayacağımızı, ileride mezun verince akredite olabileceğini belittiler. Bu yöntemi Kontrol mühendisliği Bölümü kabul etti, ancak bizim bölüm kurulumuz kabul etmedi, zira tüm hazırlıklarımızı tamamlamış ziyaret bekliyorduk, Kontrol Mühendisliği ise zaten yeni bir program olarak başvuruyordu.

ABET çalışmaları başlarken bölümdeki diğer öğretim üyeleri başta katkıda bulunmak istemediler, yapılan toplantılarda neden akredite olamayacağımız konusunda fikirler ifade edip, toplantı karara bağlanmadan derse gidiyoruz gibi gerekçelerle kalkıp gitmeye yöneldiler; başta büyük zorluklar yaşadım. Ancak, en sonunda onları ikna etmeyi de başarabildim. Öyle ki, son başvuru aşamasına geldiğimde, bu defa onların hızını bir miktar kesmem de gerekmişti.

2004 yılında Rektörlük seçimi oldu ve Sayın Prof. Dr. Faruk Karadoğan rektör olarak seçilerek bu göreve atandı. Bu seçim süreci boyunca adayken ben de kendisiyle görüşmek istedim, kendisi bana en az iki kez geldi. Bildirgesinde dekanlık için seçim yapacağını ve bu sonuca uyaacağını açıklamıştı. Bu durumu değerlendirerek Dekanlık için adaylığımı açıkladım. Yurtdışında Çek Cumhuriyeti Pilsen'de konferanstaydım, diğer adaylar adaylıklarını açıklayınca, ben de oradan adaylığımı açıklamıştım.

Yapılan oylamada ikinci turda oyların %51 kadarını alarak birinci çıktım. Benzer bir seçimi 2007 yılında da yaşadık. O yıl yapılan seçimde de aynı oy oranı ile ikinci kez dekanlığa seçildim. Dekanlığımın en başında 2004 yılı sonlarına doğru ABET akreditasyonunu sonuçlandırdım. Bizim Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği en iyi programların biri seçildi, tek bir kusuru vardı, kampüsteki köpekler! Öğrencilerle yapılan görüşmelerde öğrenciler bunu dile getirmişler! Bu bizim dışımızdaki bir etkeni. ABET denetçisi, bu kadar iyi bir programımız varken neden ikiye ayırıp iki yeni programa dönüştürdünüz? Gibi bir soru da yöneltmişti bize. Bu akreditasyon Elektronik ve Haberleşme Programı mezunları tamamlanana kadar birkaç yıl sürdü. Ancak, yeni açılan iki programın akredite olması sağlanamadı o dönemde. Zira, ABET başvuruları her yıl yapılamıyordu. İTÜ de o süreç o dönem için tamamlanmıştı. Çok sonraları ortaya çıkan yeni gerekçelerle iki program yeniden birleştirilerek tekrar Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği Lisans Programı oluşturuldu ve bu program sonunda akreditasyon aldı. Ancak, bu benim Dekanlık dönemimden çok sonra oldu.

İTÜ Senatosu, 2008

Dekanlık Dönemi, MDK: Mühendislik Dekanları Konseyi

2004-2010 yılları arasında ilki 2004-2007, ikincisi de 2007-2010 yılları arasında iki kez üstüste öğretim üyelerinin oylarıyla seçilerek İTÜ Elektrik-Elektronik Fakültesi Dekanlığı görevini üstledim. İki dönem arasında da bir ay kadar vekil dekanlığım var! Bu süre boyunca iki ayrı rektörle çalıştım: ilk dört yıl, yani 2004-2008 döneminde Sayın Prof. Dr. H. Faruk Karadoğan, 2008-2010 döneminde de Sayın Prof. Dr. Muhammet Şahin.

Üçer yıllık iki dönem, toplam 6 yıl bir aylık bir süre oldukça uzun bir dönem oluyor. Bu uzun süre boyunca çok şey yaşadım, fakültede eğitim, öğretimin iyileştirilmesi, mekanların düzeltilip binanın şartlarının iyileştirilmesi için çalıştım. Bunlara da sırasıyla değinmek istiyorum. Bunlara ileride değineceğim.

Bu uzun sürede yaşadıklarım arasında önemli bir anı grubu da MDK (Mühendislik Dekanları konseyi) toplantılarıdır. Bu konsey yılda iki kez farklı yerlerde ve farklı üniversitelerde toplanarak, mühendislik fakültelerinin dekanlarını bir araya getirip, ilgili sorunların tartışılmasını ve bunlara çözüm bulunmasını amaçlıyordu. Benden bir önceki dekanımız Prof. Dr. Muhittin Gökmen'in de katılmamı önermesi sonucunda dekanlık döneminin başında ilk olarak Erzurum Atatürk Üniversitesi'nde düzenlenen MDK toplantısına katıldım. Daha sonra Eskişehir Anadolu Üniversitesi, Pamukkale Üniversitesi, Kayseri Erciyes Üniversitesi, KKTC Doğu Akdeniz Üniversitesi, Trabzon KTÜ; Van 100. Yıl Üniversitesi, İstanbul Boğaziçi Üniversitesi, Edirne Trakya Üniversitesi tarafından düzenlenen MDK toplantılarına da gittim. Bunlarda süreklilik sağlamak üzere bir önce görevde olan dekanlar da toplantılara katılıyorlardı, bu dekanlara köhne dekan adı verilmişti. Dolayısıyla, 2011 yılında köhne dekan olarak da Van 100. Yıl Üniversitesi'nde düzenlenen toplantıya katılmıştım. Bu toplantılardan alınan birkaç fotoyu da ekte paylaşıyorum.

Bu toplantıların sağladığı en önemli yarar, ülkemizde görev yapan mühendislik fakültesi dekanları ve ilgili yetkilileri tanımak, onlarla iletişim içinde olmaktı. Oluşturulan e-posta grubuna üyeliğim yıllarca sürdü. Günümüzde e-posta pek kullanmıyoruz. Genellikle Whatsapp grupları var, bunlarla haberleşiyoruz. Zaman geçtikçe bu e-posta grubunu güncelleyemediğim için en sonunda bırakmak zorunda kaldım. Ben Whatsapp gruplarına üyeyim. E-posta yolunu sadece whatsapp kullanmayan arkadaşlarla iletişim için kullanıyorum artık.

Bu toplantılarda karşılaştığım ilginç bir durum da benim ilk doktora öğrencim olan Prof. Dr. Oğuzhan Çiçekoğlu ile aynı toplantıda yer alan iki Dekan olarak bulunmamızdı. Oğuzhan Boğaziçi Üniversitesi öğretim üyesi. Ancak, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Çorlu Mühendislik Fakültesi için Dekan aranıyordu, orası için uygun görülerek Dekan olarak atandı. Bu nedenle hoca-öğrenci ikilisi olarak aynı MDK toplantılarına dekan olarak katıldık. Oğuzhan daha sonra Alman Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Dekanlığı görevini de üstlendi.

MDK toplantılarındaki ilginç bir durum da İTÜ'nün yapısı gereği çok sayıda İTÜ dekanının toplantıya katılmasıydı. Diğer üniversiteler birer mühendislik fakültesi dekaniyla katılırken, biz çok sayıda dekan ile toplantıya katılıyorduk, zira bizde her alanın ayrı bir fakültesi vardı İTÜ'nün yapısı gereği! Bu sayede, diğer dekan arkadaşlarımla da iletişim içinde bulunma olanağı elde etmiş oldum MDK toplantılarında!

Bu toplantılardan hoş bir anıyı paylaşmak istiyorum. KTÜ'de düzenlenen toplantıda kahve arası verilmişti, yan yana iki çay kazanı vardı. Bir musluğu çay, diğeri sıcak su veriyordu. Bir dekan arkadaşımız kahvesine su koymak istedi, ancak yanlış musluk açınca toz kahve bulunan bardağına çay doldu. Hocamız görevli kişilere de çıkıştı. Yeni bir bardak hazırlayıp verdiler, hocamız bir yandaki kazana yönlendi. Ancak, iki kazanda sıcak su ve çay farklı taraflardaydı, buna dikkat edilmemişti. Önceki kazanda su olan tarafa yönelip o musluğu açınca, bir önceki olay tekrar yaşanmış, yine kahvenin üzerine çay gelmişti. Hoş bir anı olarak kaldı.

Bir diğer ilginç olayı da Pamukkale Üniversitesine giderken yaşamıştık. Bizi servis otobüsü hava alanından alıp kalacağımız yere götürüyordu. Yolda, önümüze yolu enlemesine kesip geçmeye çalışan bir araç çıktı, sürücü hızla direksiyon kırmasına rağmen o araca önden çarptı, araç dönerek arkasıyla otobüse tekrar çarptı. Direksiyon ani kırıldığı için otobüs yol kenarına savruldu, otobüs konseye gelen dekanları taşıyordu. Bu savrulma ile yol kenarına devrileceğini düşündük. Sürücümüzün ustalığı ile bu savrulmayı ucuz atlatmıştık. Çarptığımız araç-takilere herhangi bir şey olmadığını da belirtmek isterim.

Aynı toplantıda hatırladığım diğer bir anı da bir halı galerisinde bize sergilenen gösteriyle ilgili! Hakikaten şiir gibiydi. Daha sonra benzeri bir gösteriyle Van civarında bir galeride de karşılaşmıştım.

Van 100. Yıl Üniversitesi'nde yapılan toplantıya köhne dekan olarak katılmıştım. 2011 yılında. O zaman bize TÜBİTAK tarafından bir sunum yapılarak bir uçak gemisi projesi tanıtılmıştı hatırladığım kadarıyla. Çok sonraları bu gerçekleştirildi, TCG-Anadolu olarak gemi donanmaya katıldı. Bu da benim için ilginç bir anıdır.

Mühendislik Dekanları Konseyi 9. Toplantısı, Atatürk Üniversitesi, 3-4 Aralık 2004, Erzurum

Mühendislik Dekanları Konseyi 13. Toplantısı, Pamukkale Üniversitesi, 1-2 Aralık 2006, Denizli

Mühendislik Dekanları Konseyi 14. Toplantısı, KTÜ, 4-5 Mayıs 2007, Trabzon

MDK Toplantısı, Pamukkale, Halı galerisi

Mühendislik Dekanları Konseyi 11. Toplantısı, Anadolu Üniversitesi, 2-3 Aralık 2005, Eskişehir

Mühendislik Dekanları Konseyi 16. Toplantısı, Erciyes Üniversitesi, 1-3 Mayıs 2008, Kayseri

Mühendislik Dekanları Konseyi Toplantısı, Boğaziçi Üniversitesi, 30 Eylül 2007.

Dekanlık Dönemi, 2004-2010.

2004-2010 yılları arasında ilki 2004-2007, ikincisi de 2007-2010 yılları arasında iki kez üstüste öğretim üyelerinin oylarıyla seçilerek İTÜ Elektrik-Elektronik Fakültesi Dekanlığı görevini üstlediğimi belirtmiştim. Üçer yıllık iki dönem, toplam 6 yıl bir aylık bir süre oldukça uzun bir dönem oluyor, daha önce de belirttiğim gibi. Bu uzun süre boyunca çok şey yaşadım, fakültede eğitim, öğretimin iyileştirilmesi, mekanların düzeltilip binanın şartlarının iyileştirilmesi için çalıştım. Sanırım başarılı da oldum. Bunlara bu bölümde sırasıyla değineceğim.

İTÜ Yönetim Kurulu ve Senato Üyeliklerim: bunlar 2004-2010 yılları arasında oldu.

İlk başladığımda yönetim kurulu şu andaki eski rektörlük binasında toplanıyordu. Rektör, rektör yardımcıları, ben dahil Makine Fakültesi Dekanı ve Uçak Uzay Fakültesi Dekanı yeni gelen üyelerdi, bir de davetli olarak toplantıya katılan yeni Fen Bilimleri Enstitüsü müdürü vardı. Diğer kişiler önceki rektörümüz zamanında göreve gelmiş hocalarımızdı. Bir yıl kadar bu salonda toplanıldı, daha sonra SDKM de ÜYK için hazırlanan yeni bir salona geçildi, SDKM de Senato Salonu da bulunmaktaydı.

İTÜ Yönetim Kurulu ve Senato toplantıları SDKM dışında farklı yerlerde de yapıldı. Bunlar arasında Denizcilik Fakültesi Rıhtımına bağlı duran Akdeniz Yolcu gemisini, Taşkışla'daki eski senato salonunu, Makine fakültesi toplantı salonunu sayabilirim. En ilginç toplantı ise Mardin'de Mardin Valiliği toplantı salonunda gerçekleştirilen toplantı olarak anılarımda kalmış!

Neden Mardin? Bir mezunumuz Mardin'deki bir binasını İTÜ'ye bağışlamıştı, orada bir Araştırma Enstitüsü kurulacaktı, bunun için yönetim kurulumuz orada toplandı. Bizi o zamanın Mardin valisi konuk etmişti. Orada çekilmiş olan fotoları da sonda paylaşıyorum. Oradayken çevreyi, bu arada Midyat'ı da görme olanağını bulmuştum.

Oraya giderken İTÜ'nün Yönetim Kurulu'nun tümünün aynı uçağa bindirilmemesi gibi bir karar alınmıştı. Yönetim Kurulu ikiye bölünerek bir kısmı erken gidip erken dönecek, diğer grup ise bir gün sonra gidip bir gün geç dönecek şekilde bir düzenleme yapılmıştı. Bundan bir kaza durumunda ÜYK'nın tümüyle yitirilmesinin önlenmesi amaçlanmıştı. Ben erken gidip erken dönecek gruptaydım. Öyle de oldu, bir gün erken döndüm.

Rektör ve Yardımcıları eski bir Mardin evinden düzenlenmiş otelde kalıyorlardı. Diğer kişilere ise Polis Evi'nde yer ayrılmıştı. Polis evinde az sayıda odada klima bulunuyordu. Bana klimasız bir oda düşmüştü. O sıcakta çok zorlanmıştım.

Yine, çevreyi dolaşma için Mardinspor'un otobüsü bize tahsis edilmişti, otobüste klima yoktu. Mardin valiliğinin koruma amaçlı tahsis ettiği bir araç da bize eşlik ediyordu. Araçta bulunan personel ise beyaz gömlek, kravat, siyah pantolonlu kişilerdi, kara gözlük takıyorlardı. Çevreyi gezerken sürekli olarak bize eşlik etti bu araç. Midyat'a gittiğimizde, hiçbir satıcının bize gelmediğini fark ettik. Bunun nedeninin, bize eşlik eden araç ve içindeki kişiler olduğunu çok sonra anlamıştık.

Bir dekan hocamız fakültesinde ergonomi ile uğraşıyordu konu olarak ve sürekli bundan söz ediyordu. Sabah otobüse geç gelince, hocam gezinin ergonomisini bozdunuz diye takılmıştık.

ÜYK toplantısı ve binanın devir töreni sonrasında bir de çevre gezisi düzenlenmişti. Bu sayede Midyat da dahil çevreyi görme olanağı bulmuştuk. Gördüğümüz yerlerden Mardin Şehri ve kalesi dışında Kasımiye Medresesi, Midyat anılarıma yerleşti.

Her iki dekanlık döneminde yaptıklarımı, öğretim üyelerimize birer raporla sunarak gerçekleştirdiklerimi anlattım. Bu iki raporda belirtilenler aşağıdaki şekilde toparlanabilir:

- - Geniş katılımın sağlanması, Akademik Kurulların işlerliğinin artırılması, yapılacak çalışmalarda öğretim üyelerinin görüşlerine başvurulması ve konuların tartışılarak olgunlaştırılması. Tüm bölüm başkanlıklarının öğretim üyelerinin oylarıyla ve seçimle belirlenmesi sağlanmış, bölümlerimizde yapılan oylamalar sonucunda Anabilim Dalı Başkanlarımızın görüşleri de alınarak Bölüm başkanları atanmışlardır.
- - Akademik Yükseltmeler için yükseltilecek ve atanacak kişiler için getirilmiş olan Bölüm Akademik Kurulları'nda görüşme ve oylama kuralı uyarınca Bölüm öğretim üyelerinin görüşlerinin de değerlendirilmesi sağlanmıştır.
- - Endüstri ve meslek kuruluşlarıyla işbirliğinin artırılması Endüstri ve meslek kuruluşlarıyla işbirliğinin artırılması yönünde çalışmalar sürdürülmüş, bu çerçevede söz konusu kuruluşlardan gelen projeler bitirme projesi yüksek lisans tezi ve doktora çalışmaları şeklinde yansıtılarak öğretim üyelerimizin, öğrencilerimizin bu kuruluşlarla bir araya gelmeleri sağlanmıştır.. Endüstri ve meslek kuruluşlarından maddi destek sağlanması endüstri ve meslek kuruluşlarıyla işbirliğinin artırılması yönündeki çalışmaların önemli bir evresi de bu kuruluşlardan maddi destek yani bağış sağlanması ve bu destekle fakültenin mekan yenileme laboratuvar güncelleme projelerinin desteklenmesi gibi gereksinimlerin karşılanmasıdır.
- - Bina onarımına sürekli kazandırılarak mekanların iyileştirilmesi. Bunun için tüm binada boya badana onarım faaliyetine girilmiş ve çok küçük bir kısım dışında öngörülen bu işlerin tümü tamamlanmıştır 2006 yılında fakültemize bir de asansör kazandırılmıştır fakülte altyapısı ile sürdürülen bakım onarım çalışmaları sürdürülmüştür. Güvenlik kameraları ile tüm kapılar ve laboratuvar koridorları izlenmektedir. Benden sonraki dekanımız Prof. Dr. Ömer Usta zamanında, bir soruşturma için kamera görüntülerini de kullanmıştık.

Bilimsel faaliyetlerin yanı sıra kültürel etkinliklere de yer verilmesi

İTÜ Elektrik Elektronik Fakültesi olarak kendi alanlarımız olduğu kadar başka alanlarda da seminerler düzenleyerek tek düzelikten kurtul-

maya çalıştık, bu bağlamda düzenlenen bazı seminerler aşağıda belirtilmiştir:

- - Veysel Donbaz (Sümerolog). Çivi yazısı ve çözümü,
- - Prof Dr. Cahit Özgür, kaosa giden yollar
- - *Semih Poroy (karikatürcü), karikatür, bilim ve iletişim,*
- - *Prof Dr. Atilla Bir, Tarih boyunca Anadolu'da su gücü ve enerjisi,*
- - *Prof. Dr. Tayfun Akgül, Bilim ve mizah,*
- - *Burhan Kum, (ressam), Resim ve iletişim,*
- - *Doç. Dr. Mustafa Kaçar, mühendishaneden teknik üniversiteye,*
- - *Prof. Dr. Feyza Güner, Osmanlı'da bilim ve teknoloji,*
- - *Tan Oral (karikatürist), Bir karikatürcü gözüyle bilim ve teknoloji,*
- - *Prof Dr. Atilla Bir, Türk Okçuluğu,*
- - *Prof Dr. Atilla Bir, Doç. Dr. Mustafa Kaçar, Semra Saraçoğlu, Antik dönem orta çağı ve günümüzde kilit ve anahtar,*
- - *Doç Dr. Sedat İnan, Prof. Dr. Tayfun Akgül, Marmara Bölgesi'nde toprakron gazi hareketine ilişkin gözlem modelleme ve sismik aktivite ile ilişkilendirme çalışmaları,*

Bu tür çeşitlilik gösteren seminer dizileri ile akademik çalışmalarımızın yanında teknolojiye kadar uzanan bir yelpaze içindeki başka alanlarda yönelerek fakültemizdeki yaşama çeşni katılması amaçlanmıştır.

Yeni yapılanma

2009 yılı içerisinde İTÜ Senatosu tarafından alınan karar uyarınca mevcut anabilim dalları kaldırılmış her bölümde bölümün adıyla aynı isimli tek bir ana dalı olarak yeni bir yapılanmaya gidilmiş, bu yapılanma YÖK tarafından onaylanmıştır; buna göre fakültemizde de Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği, Bilgisayar Mühendisliği, Elektrik Mühendisliği ve Kontrol Mühendisliği anabilim dalları oluşturulmuştur. Yasa uyarınca bölüm başkanlarımız anabilim dalı başkanı olarak da görev yapmaktadır.

Akademik yükseltmelerde kadro için esneklik sağlamak üzere düşünülen bu sistem, ne yazık ki, bazı olumsuzluklara da yol açtı. Anabilim Dalı Başkanları öğretim üyeleri tarafından seçilerek belirleniyordu daha önce. Bu sistemde ise bölüm başkanı anabilim dalı başkanı olduğu ve atanarak geldiği için, öğretim üyelerinin oylar katkıda bulunması yolu kapanmıştı. Bunun ötesinde, Bölüm Başkanı, Yardımcıları ve Anabilim Dalı başkanlarından oluşan Bölüm Kurulu ortadan kalktığından, yönetim zorluğu da oluşmaktaydı. Burada olması gereken, bana göre, Ana Bilim Dalı Başkanının öğretim üyelerince seçilmesi, seçilen kişinin de Bölüm başkanı olarak atanmasıydı. Ancak, ne yazık ki, uygulamada tersi yapılıyordu. Yasa bu şekilde yorumlanıyordu.

Akademik yükseltmelerdeki gecikmelerin olabildiğince ortadan kaldırılması

İTÜ akademik yükseltme ve atama şartlarını sağlayarak kadroya başvuran tüm elemanlarımızın süreçlerini olabildiğince kısaltmak üzere gerekli girişimler yapılmış, gecikme nedenlerinin üzerine gidilerek süreç hızlandırılmış, rapor zamanında yazmayan öğretim üyelerinin yazıyla ve telefonla uyarılmaları uyarıya rağmen raporlarını göndermeyen jüri üyelerinin bu görevden alınıp yedek üyelerin atanması sağlanarak süreç hızlandırılmıştır.

Giriş kapısı fakültemize 75. yıl öğrenci Sosyal Merkezi'ne bakan cephede yeni bir giriş kapısı planlanmış, projesi hazırlanmış ve inşaat çalışmaları başlatılarak tamamlanmıştır; bu kapının açılmasıyla yaklaşık 3000 kadar lisans yüksek lisans ve doktora öğrencisi olan ve havuz dersleri kapsamında fakülteye gelen öğrenciler de dikkate alındığında, büyük bir kalabalığı kaldıracak durumda olan binamızın giriş çıkışlarına önemli ölçüde rahatlık sağlamıştır.

İTÜ Yönetim Kurulu, Mardin Valiliği, 2008

İTÜ Yönetim Kurulu, Akdeniz Yolcu Gemisi, 2008

Mardin, Kasımiye Medresesi, 2008

ELECO Konferansları

İTÜ'de yaşadıklarım arasında ilginç bir anı gurubu da ELECO konferanslarıyla ilgili anılardır. İsim babalığını da üstlenmiş olduğum ve çok emek verdiğim bu konferanslara uzun yıllar başkanlık da yaptım. Hala da elimden geldiğince ilgileniyorum. Bu nedenle, anılarımı sizlerle de paylaşmak istedim.

1999 yılından bu yana TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası Bursa Şubesi, Uludağ Üniversitesi ve İstanbul Teknik Üniversitesinin katkılarıyla düzenlenen bir konferans ELECO konferansı!

Ben 1995 yılından bu yana Bursa EMO ile çalışıyorum, ilk katıldığım etkinlik Ulusal Kongre idi. Daha sonraki yıllarda ELMEKSEM, Bilgisayar ve Haberleşme Sempozyumlarında da görev aldım. 1998 yılında düzenlenen Bilgisayar ve Haberleşme Sempozyumu'nun başkanlığını üstlendim; sempozyuma İTÜ logosunun eklenmesini de bu dönemde sağladım.

TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası Bursa Şubesi, 1986 yılından itibaren dönüşümlü olarak gerçekleştirdiği Elmeksem (Bursa Elektromekanik Sempozyum ve Fuarı) ile Bursa Bilgisayar ve Haberleşme Sempozyum ve Fuarlarını 1999 yılında birleştirerek ELECO ismi ile düzenlemeye başlamıştır. İlk ELECO'99 adıyla Uluslararası düzeyde gerçekleştirilmiş olan ELECO Sempozyumları, tek yıllarda Uluslararası, çift yıllarda Ulusal olarak düzenlenmektedir.

EMO'dan 1999 yılında uluslararası konferans düzenlenmesi önerisi geldiğinde, ilk başta değerli arkadaşım Prof. Dr. Özcan Kalenderli ile isim çalışması yaptık, ilk önce ELELE gibi bir isim ortaya çıktı, ancak en sonunda ELECO isminde karar kıldık. ELECO ismi “Electrical and Electronics Engineering Conference” isminin harflerinden türetildi, ilk konferansımız uluslararası bir konferanstı. Sonraki yıllarda konferansımız bir yıl ulusal bir yıl uluslararası olarak düzenlendi.

Ulusal düzenlenen konferanslarımızda bize sıkça bir soru yöneltildi “Neden ELECO C harfi ile yazılıyor” diye. Bu konuda eleştirildik. Bunun yanıtı çok basitti, ELECO uluslararası bir konferansın ismiydi, uluslararası bir konferansı bir yıl da ulusal düzeyde düzenliyorduk, bu nedenle konferansın ismi değişmiyordu. ELECO ismi tescil edilmiş bir isimdir yani bir markadır, LOGO üzerinde belirtilmiştir.

Konferansı düzenlerken ülkemizde ve dünyada çeşitli önemli olaylar yaşandı:

1999'da Marmara depremi, 2001 de New York ikiz kuleler olayı, 2003'te İstanbul da patlama. Bunlar yabancı katılımcılarımızı çok etkiledi, gelmek istemeyen davetli konuşmacılarımızı ikna ederek çok zor da olsa getirdik.

Uluslararası konferanslar 2005 den itibaren rayına oturdu. Kendi alanlarında uluslararası düzeyde tanınan bilim insanlarını davet ederek getirdik. ELECO'da tanışan yabancı araştırmacılar, bilim adamları birbirlerini kendi ülkelerinde düzenledikleri konferanslarına da davet ettiler. Bu açıdan baktığımızda ELECO konferansının yabancı bilim adamları arasında da bir köprü oluşturmuş olduğunu görüyoruz.

ELECO Konferansın başarısının altında aynı deneyimli ekip tarafından yapılması yatıyor. Bu ekipteki arkadaşlarımız Sadece ülkemizde değil dünyanın çeşitli yerlerindeki konferanslarda da görev almışlardır ve önemli bir deneyim elde etmişlerdir. Bu deneyim ELECO'nun kalitesinin yükselmesinin başlıca nedenidir ve ELECO bu deneyimin sayesinde bir marka olmuştur.

Konferansın bu duruma gelmesinde emeği geçen çok sayıda kişi bulunmaktadır:

İlk başkanımız Prof. Dr. Nusret Yükseler'i saygıyla anıyorum. Daha sonra başkanlık görevini üstlenen arkadaşlarımız Prof. Dr. Nejat Tuncay, Prof. Dr. Özcan Kalenderli, Prof. Dr. Serdar Özoğuz ve Prof. Dr. Aydoğan Özdemir'e katkılarından ötürü teşekkür ediyorum.

Unutamayacağımız bir isim de 2008'de kaybetmiş olduğumuz değerli arkadaşımız Mehmet Şen, konferans sekreterimiz. Mehmet Şen'in katkıları hiçbir zaman unutulmayacak, kendisini saygıyla anıyorum. Daha sonraları uzun yıllar boyu bu görevi üstlenen Hüseyin Yeşilseven'e de teşekkür etmek isterim.

2016 yılında bir isim değişikliğimiz de oldu, başlığa biyomedikal konusunu ekledik. Elektrik Elektronik ve Biyomedikal Mühendisliği konferansı adını aldı. ELECO konferanslarında konu başlıkları, Elektrik-Elektronik ve Biyomedikal Mühendisliği alanının kapsadığı geniş bir spektrum içerisine yayılmaktadır, Bu açıdan bakıldığında, ülkemizde söz konusu alanda düzenlenen en kapsamlı konferans olarak kendini göstermektedir.

Konferansın bu şekilde yürütülmesinde EMO Bursa Şubesi'nin katkısı büyüktür, komite üyelerine ve gelen konuklara gösterdikleri konukseverlik de bizler üzerinde çok etkili olmuştur. Bir sefer diye başladığım komite üyeliği 1997'den bu yana, yaklaşık olarak 26 yıldır sürüyor. EMO Bursa Yönetim Kuruluna ve diğer ilgililere de teşekkür etmeyi bir borç bilirim. Meslek kuruluşumuz olan EMO, iki yılda bir düzenlediği Ulusal kongreyi artık düzenlememe kararı aldı ve bu kongre yerini ELECO'ya bıraktı diye hatırlıyorum.

1999 yılından bu yana ELECO konferanslarında yürütme kurulunun üzerinde durduğu en önemli husus, gelen bildirilerin iyi bir süzgeçten geçmesi ve belli bir kalite çizisinin tutturulmasıdır. Gerçekleştirilen tüm konferanslarda kalite üzerinde titizle durulmuş, bildiriler çeşitli üniversitelerdeki seçkin öğretim üyelerinin, uluslararası konferanslarda da uluslararası düzeyde kendi alanında isim yapmış bilim insanlarının hakemlik süzgecinden geçirilmiş, değerlendirme sonucunda belli bir çizginin altında kalan ve/veya özgün çalışmaları yansıtmayan bildiriler elenmiştir.

2003 yılından itibaren, ELECO’da sunulan bildirilerden seçilen yüksek puanlı bildiriler, SCI ve SCIE, EI de taranan dergilerin özel sayılarına davet edilmiş, genişletilmiş olarak bu dergilerde makale olarak yayınlanmışlardır:

- Analog Integrated Circuits and Signal Processing
- TUBİTAK-Turkish Journal of Electrical Engineering and Computer Sciences
- İÜ Journal of Electrical and Electronics Engineering

Kabul edilen bildirilerin sunulacağı oturumların yanı sıra, etkinliğin açılış konuşması dışında davetli konuşmalar, paneller, demo oturumları, mini konserler de ELECO kapsamında yer almaktadır.

Daha önce de belirttiğim gibi, ELECO çift sayılı yıllarda ulusal konferans, tek sayılı yıllarda uluslararası konferans olarak düzenlenmektedir. Buna göre, ELECO 2022, 12. ulusal ELECO konferansıdır. ELECO 2022, Elektrik Mühendisleri Odası (EMO) Bursa Şubesi; Bursa Uludağ Üniversitesi ve İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) tarafından ortaklaşa düzenlenmektedir. ELECO konferansı yüz yüze yapıldığında , EMO Bursa Şubesi ev sahipliğinde Bursa’da yapılagelmiştir. Son yüzyüze konferans 2019 yılında yapılmıştır. Daha sonrakiler ise pandemi nedeniyle çevrimiçi olarak düzenlenmiştir. En son düzenlenen ELECO 2023 uluslararası konferansı da, ekonomik sorunlar nedeniyle, yine EMO Bursa Şubesi desteği ile çevrimiçi olarak düzenlenmiştir. ELECO konferanslarının listesi aşağıda verilmiştir. Bunların bir kısmı diital bir ortam olan IEEE Xplore’da yayınlanmıştır, onlar da en sonda fotolarla beraber yer almaktadır.

Ulusal ELECO Konferansları

- ELECO 2020 (26-28 November 2020)
- ELECO 2018 (30 Kasım-1 Aralık 2018)
- ELECO 2016 (1-3 Aralık 2016)
- ELECO 2014 (27-29 Kasım 2014)
- ELECO 2012 (29 Kasım-1 Aralık 2012)
- ELECO 2010 (2-5 Aralık 2010)
- ELECO 2008 (26-30 Kasım 2008)
- ELECO 2006 (6-10 Aralık 2006)
- ELECO 2004 (8-12 Aralık 2004)
- ELECO 2002 (18-22 Aralık 2002)
- ELECO 2000 (8-12 Aralık 2000)

Uluslararası ELECO Konferansları

- ELECO 2021 (25-27 November 2021)
- ELECO 2019 (28-30 November 2019)
- ELECO 2017 (30 November- 2 December 2017)
- ELECO 2015 (26-28 November 2015)
- ELECO 2013 (28-30 November 2013)
- ELECO 2011 (1-4 December 2011)
- ELECO 2009 (5-8 November 2009)
- ELECO 2007 (5-9 December 2007)
- ELECO 2005 (7-11 December 2005)
- ELECO 2003 (3-7 December 2003)
- ELECO 2001 (7-11 December 2001)
- ELECO 1999 (1-5 December 1999)

IEEE Xplore’da yayınlanan ELECO 2021 bildirileri:

<https://ieeexplore.ieee.org/xpl/conhome/9677617/proceeding>

IEEE Xplore’da yayınlanan ELECO 2020 bildirileri:

<https://ieeexplore.ieee.org/xpl/conhome/9316859/proceeding>

IEEE Xplore’da yayınlanan ELECO 2019 bildirileri:

<https://ieeexplore.ieee.org/xpl/conhome/8972036/proceeding>
 IEEE Xplore'da yayınlanan ELECO 2017 bildirileri:
<https://ieeexplore.ieee.org/xpl/mostRecentIssue.jsp...>
 IEEE Xplore'da yayınlanan ELECO 2016 bildirileri:
<https://ieeexplore.ieee.org/xpl/mostRecentIssue.jsp...>
 IEEE Xplore'da yayınlanan ELECO 2015 bildirileri:
<https://ieeexplore.ieee.org/xpl/mostRecentIssue.jsp...>
 IEEE Xplore'da yayınlanan ELECO 2013 bildirileri:
<https://ieeexplore.ieee.org/xpl/mostRecentIssue.jsp...>
 IEEE Xplore'da yayınlanan ELECO 2011 bildirileri:
<https://ieeexplore.ieee.org/xpl/mostRecentIssue.jsp...>

Bilimsel Etkinlikler, Katıldığım Yurtdışı Uluslararası Konferanslar, Anılar

İTÜ de görev yaptığım son 20 yılda çeşitli ülkelerde düzenlenen çok sayıda bilimsel etkinliğe katıldım. Bu konferanslar ICM, MELECON, EUROCON, ECCTD, ISCAS, LASCAS, NORSIG, Applied Electronics gibi kendi alanlarında tanınmış konferans serilerinden oluşuyordu. Bildiri sunmak üzere İTÜ'den görevlenerek İtalya, Fransa, Macaristan, İsveç, Norveç, İsrail, Mısır, Çin, Şili, Arjantin, Brezilya, Hindistan, Birleşik Arap Emirlikleri, Çek Cumhuriyeti, Romanya, Polonya, Rusya gibi dünyanın dört bir köşesinde gerçekleştirilen etkinliklerde bildiri sunmak, çağrılı konuşma yapmak, tutorial vermek, açılış konuşması yapmak üzere bulundum. Bu konferansların bir kısmını aşağıdaki gibi listeleyebiliriz:

- MELECON Serisi (MELECON 96,İtalya, Bari; MELECON 98. İsrail Tel Aviv, MELECON 06, İspanya Malaga, MELECON 08, Fransa, Korsika),
- EUROCON Serisi (EUROCON'09, Rusya St. Petersburg),
- ECCTD Serisi (ECCTD'97 Macaristan Budapeşte, ECCTD'99 İtalya, Stresa, ECCTD'20 11 İsveç, Norkopping, ECCTD'2015 Trondheim Norveç, ECCTD'2020 Bulgaristan),
- ICM (Türkiye, İstanbul 1994, Tunus, Monastır 1228),
- Applied Electronics (Pilzen, Çekya, 2004, 2005, 2006, 2007,2012),
- NORSIG 2000 (İsveç, Norkopping),
- LASCAS (Cusco, PERU 2013, Santiago, Şili, 2014, Florianapolis, Brezilya, 2016),
- ICECS'2017 (Batum, Gürcistan).

Burada birkaç konferans anısına yer vermek istiyorum.

MELECON 96, İlk katıldığım konferans 1996 yılında İtalya'nın Bari kentinde düzenlenen MELECON'1996 konferansıydı. Bu tür bir etkinliğe ilk defa katılıyorduk. Roma üzerinden gittik. Roma'ya gidecek uçakta İtalya'da tutuklu bir teröristin kardeşine THY başta izin vermemiştii, daha sonra izin verilince o kişi de bizim uçakla geldi, bundan biraz tedirgin olduk. Ancak bir sorun yaşamadık. Roma'ya Pazar günü ulaştık. Otele yerleştikten sonra St. Pietro Meydanı'na gittik, ancak Papa konuşmasını yapıp bitirmişti, konuşmayı görememiştik.

Romada bir gece kaldıktan sonra hızlı tren ile Bari'ye geçtik. Bari'ye varınca taksiye binip otelin adını verdik. Şoför bizi yolu izleyerek ve biraz da dolaşarak götürdü. Sabah bir baktık ki, otel tren istasyonunun karşısında. Şaşırmıştık. Yürüyerek gidilebilecek yerdeydi. Kendi açısından şoför de olması gereken yolu izlemişti, aracın gidebileceği yol buydu, ancak bize otelin karşımızda olduğunu da söylememişti. Dönüşte tren istasyonuna valizleri çekerek yürüyerek gitmiştik.

Konferans güzel bir villada yapılıyordu, Türkiye'den katılan çok sayıda bilim insanı da bulunmaktaydı, biz de iki bildiri sunmuştuk. Organizasyonu yapanlar bizleri çok iyi ağırladılar.

Konferans sonrasında Napoli'ye geçip o bölgeyi gezecektik. Bari'ye gelirken bindiğimiz hızlı tren çok konforluydu. Ancak Napoli için gece gelen tren hayal kırıklığı yarattı. Bindiğimizde boş kompartıman bulamadık. Her kompartımanda iki İtalyan kanepelere yatmış ve işgal etmişlerdi. Bize yer kalmıyordu. En sonunda bir kompartımana girip oturabildik. Fakat biraz sonra kondüktör geldi, bu vagon Napoli'ye gitmez dedi, çok şaşırmıştık. Uçağın o koltuğu Trabzon'a gitmez fıkrası akla geliyordu. Meğerse sırt sırta bağlı iki tren şeklindeymiş o katar. Arada iki yük vagonu bulunduğundan trenin içinden ileriye de geçiş yoktu. Bizim bindiğimiz kısım Roma'ya gidiyordu. Trenin ikiye ayrıldığı Casserta istasyonunda inip valizlerimizle 6 vagon ileriye koşup soluk soluğa Napoli'ye gidecek vagona ulaştık. O yolculukta biz 6 kişiydik, ben ve eşim Ayten Kuntman, Prof. Dr. Osman Palamutçuoğlu ve eşi Figen Hanım, o zamanki doktora öğrencilerim Oğuzhan Çiçekoğlu ve Nil Tarım.

Napoli'ye ulaşınca duygularımız da daha iyi oldu. Bir meydana ulaştık, arkadaşlar bir otele girdiler, biz de katıldık, ancak otel belli bir katıydı, asansöre de para atılarak oraya çıkılıyordu. Otel çok bakımsızdı, benim karşılaştığım en kötü oteldi, ancak katlanmak zorundaydık.

Burada Capri adasına gitme ve gezme olanağı bulduk. Gerçekten çok güzel manzarası olan bir ada. Araçla tur da atılabiliyor. Ayrıca, funiküler ile tepeye çıkılabiliyor. Öğleden sonra da Pompei harabelerini gezdik. Pompei ilginç bir yer, ilginç harabeler gerçekten. Binaların çatısı yerleştirilmiş olsa, yaşanır bir şehir olacak neredeyse. Kitaplarda göre geldiğimiz taşlaşmış insan gövdelerini de sorarak arayıp bulduk, fotoğraflarını çektik. Vezüv yanardağı da karşımızda sakın sakın duruyordu. En son 1946 yılında patlamış olduğunu öğrendik. İlerideki yıllarda, orayı bir kez daha ziyaret etme olanağı da bulmuştum.

Akşam yemeğinden sonra grup dağıldı, farklı yerlere gittik. Bir grup Bari'ye geri döndü, biz ise Roma'ya gittik. Son bir günü Roma'da geçirdik. Roma'da bir saat kadar uzakta olan Tivoli Bahçelerini de görme olanağını bulmuştuk. Bu bahçe su oyunları ve fiskiyeler gibi nesneleri içeren ilginç bir yerdi. Çok sonraları, 2010 yılbaşında ailece gidip bir kez daha görme olanağını bulduk. O zamanlarda çektiğim bazı fotoları paylaşıyorum.

MELECON 98. İsrail Tel Aviv'e düzenlenen bir konferanstı. Bunda da ilginç anılarım bulunuyor. En dikkati çeken anılar, havaalanında giriş ve çıkış ile ilgili olanlar. Gitmeden konsolosluga sormuş, TC pasaportlarına vize uygulanmadığı bilgisine ulaşmıştık. Ben Gurion hava alanında farklı kişilere farklı işlemler yapıldığını gördük. Ben ve bir diğer kişi sorunsuz girdik. Ancak, iki arkadaşımız ayrı bir yere alınıp, sorguya çekildikten sonra geçmelerine izin verilmişti. Nedenini araştırmaya çalıştık. Arkadaşın biri Mısır vizesi olduğu için olabilir dedi,

diğer arkadaşımız itiraz etti, pasaportu yeni aldığını ve içinde hiçbir vize olmadığını söyledi.

İstanbul'da otel ayarlamıştık. Süit şeklinde bir oda ayrılmıştı. Üç kişi bu süitte kaldık. Otel Amerikan konsolosluğu karşısındaydı, bir iki protesto gösterisi oldu, otele girmekte zorlandığımızı ve tedirgin olduğumuzu hatırlıyorum.

Konferans dışında, bir taksi tutup Kudüs'ü görmeye gittik. O arada Doğu Kudüs'e de gidip Filistin tarafını ziyaret ettik. Bizi Motta isimli bir şoför gezdiriyordu. Ağlama duvarına da götürdü, ağlama duvarı Hz. Süleyman'ın tapınağının duvarı, üstünde Kubbet-ül Sahra (altın yaldızlı kubbeli cami) var. Basında, TV'lerde yanlış olarak buna Mescid-i Aksa deniyor. Oysa o daha geride bir yerde. O gün o tarafa geçiş kapatıldığı için oraya gidemedik.

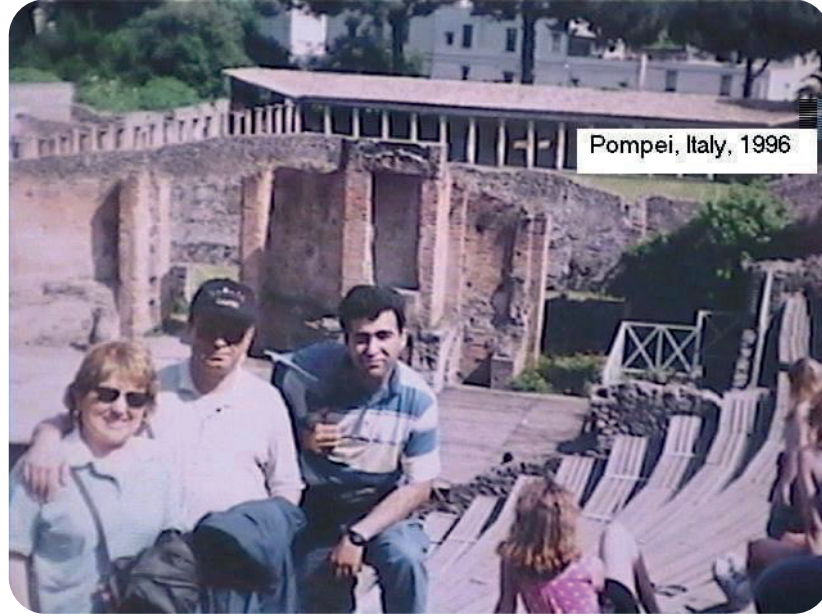
Musevilerin dış görünüşü üç ayrı tipte oluyor. Birinci gurup normal kılıktaki kişiler, bizim Motta da bu guruptandı. İkinci gurup normal giysili, ancak kipa takan kişilerdi. Üçüncü gurup ise kara giysili, şapkalı, sakallı kişilerdi, bunlar sürekli ibadet eden kişilerdi. Bunların işleri ibadet etmek imiş! Motta'nın söylediğine göre.

Ağlama duvarını gezmek için bize de bir kipa taktırdılar, oradaki tünele girdik. Siyah giysili kişiler duvara yaslanıp kafalarını duvara vurur gibi yapıp ibadet ediyorlardı. Bu çok ilginç bir görüntüydü.

Hazreti İsa'nın sırtında çarmıhla yürütüldüğü yolu, çarmıha gerildiği yeri ve mezarını da görme fırsatı bulduk. Yine 1400 yıllık bir zeytin ağacını görmek te anılarımızda yer etmiş oldu. Buradaki yazıyı okuyabiliyor musunuz diye sordu Motta. Motta mükemmel İngilizce konuşuyor, ancak İngilizce okuyamıyordu! İlginç bir durum.

Bu gezi ile ilgili ilginç bir anı da ülkeden çıkarken yaşadıklarımız. Çıkışta, İsrail vatandaşları elini kolunu sallayarak kontuara gidiyorlardı, bizi ise oraya yaklaştırmıyorlardı, önce bir sorgu sualden geçiriyorlardı; ancak sorular ilginçti. Bana niye geldiğimi sordu sorgucu kız, konferansa geldiğimi söyledim, “nereden duydun burada konferans olduğunu” dedi, “internetten öğrendim” dedim, “sana ne yarar sağlayacak ki” diye sordu, ben de “Web sayfama yazacağım” diye yanıtladım. Beklememi söyledi, biraz sonra yan taraftaki arkadaşımdan “All grounded passive elements.” sözleri yükseldi; irkildim, bu bizim bildirimizde sunulan bir özellikti. Sonra öğrendim, bildiri kitabını açtırmış, bildirinin özelliği ne diye sormuş. Arkadaşımız elektronikten anlıyor musunuz? diye sorunca, “olsun sen yine de anlat” demiş. Üçüncü arkadaşımıza da makaledeki bir eğrinin nasıl çıkartıldığını sormuş. Sorgucumuz en sonunda küçük bir etiketi biletin arkasına yapıştırdı, onu yapınca kontuara gidip işlemleri yaptırabiliyorsunuz.

Çıkışta aynı arkadaşlarımız tekrar sorguya çekilmişti. En son değerlendirmemizde her ikisinin de ortak özelliğinin ön isimlerinin Mehmet olduğu sonucuna varmıştık.

Gezi anılarına devam edeceğim.

Bilimsel Etkinlikler, Katıldığım Yurtdışı Uluslararası Konferanslar, Anılar 2

Bu bölümde konferanslardan anılara devam ediyorum. İTÜ'den görev alarak bildirilerimi sunmak için gittiğim MELECON 2006 (Malaga İspanya) ve MELECON 2008 (Fransa Korsika) konferanslarından anılarımı ele alacağım.

MELECON 2006 konferansı. Bu konferans İspanya'da Malaga'da düzenleniyordu. MELECON Mediteranian Electrotechnical Conference isminden türetilmiş bir konferans dizisi, Akdeniz ülkelerinde düzenleniyor. Periyodu iki yıl! Elektrik-Elektronik Mühendisliği alanının tümünü içeriyor, bu nedenle geniş kapsamlı bir konferans. Bizim fakülte'deki konuların tamamını kapsıyor. İspanya'da Malaga'da düzenlenen konferansa İTÜ'den görev alarak bildiri sunmak üzere katıldık. Rotamız Barcelona üzerinden başladı, Barselona'da otelimiz merkezden trenle gidilebilen bir yerdeydi. Merkeze gidip oradan sahile uzanan güzel bir yoldan yürüyerek denize ulaşıyorduk. Deniz kıyısında Kristof Colomb'un eliyle denizi gösteren büyük bir heykeli bulunuyordu. Sahilde devam edilirse güzel bir plaja da ulaşılıyordu.

Barselona'da gördüğümüz ilginç bir yapı da 1906 yılında inşaatı başlayan ve bu güne kadar bitirilmeyen dev bir katedral, Sagrada Familia Katedraliydi. Katedralin mimarı Gaudi, 2006 yılına kadar 20 mimar gelip geçmişti. Bana sorarsanız, katedralin inşaatını bitirmeye kimse'nin niyeti yok! O haliyle gezmek için akın akın turist geliyor, para basıyor. Bu ziyaret potansiyelini neden bitirsinler ki? İçeri sıraya girerek giriyorsunuz. Bina içinde baretli kişiler geziyor, ama neredeyse hiçbir şey yapmıyorlar. Anılık eşya satışı var. Bunlar iyi bir kazanç kapısı oluşturuyor..

Picasso Müzesi'ne de gittik, ancak ne yazık ki, yoğunluk nedeniyle girip gezme olanağı bulamadık.

Barselona'da iki gece geçirdikten sonra Malaga'ya geçip konferansa katılıp bildirilerimizi sunduk. Deniz kıyısına yakın bir otelde kalıyorduk, sahile çıkan bir kapı vardı, kartımız ile bunu açıp çıkabiliyorduk, öndeki yoldan karşıya çıkınca hemen plaja da ulaşılıyordu. Boş zamanımızı plajda değerlendirme olanağı vardı. Yanımda mayo getirmemiştim. Ancak Cebelitarık Boğazına bu kadar yakın gelmişken, denize girmeden dönmek uygun olmayacaktı, gidip mayo ve deniz terliği aldım, denize girebilmiştim.

İspanya'nın saat dilimi ilginç! İspanya Portekiz ile birlikte Avrupa'nın en batısında yer alıyor. Ama saat olarak orta Avrupa saati kullanıyor. Bu nedenle, her şey bir saat geç başlatılıyor. Yani her şey aslında gerçek saate göre düzenlenmiş oluyor buna göre, doğal olarak da bir saat geç bitiyor. Konferansı düzenleyenler bizi çok iyi ağırladılar. Konferans yemeğinde Flamenco dinletisi de yer alıyordu. Her birimizin önüne fazla sayıda kadeh sıralanmıştı, bunların her biri farklı bir içecek ikramı içindi.

Dönüşümüz Madrid üzerinden oldu, sınırlı az sayıdaki günümüzü bu şehri gezerek geçirdik. Kraliyet sarayı ve büyük bir parkı da gördük. Gördüğümüz en ilginç yer Goya'nın müze olan ve eserlerinin sergilendiği evi oldu. Çok iyi bilinen bir eseri Çıplak Maya resmi. Ancak, bunun bir de giyinik versiyonu varmış, o zamana kadar bilmiyordum, orada görmüş oldum. Bunu görmeyi öneren Prof. Dr. Ayşe Kaymaz'a teşekkür ediyorum.

Otelde karşılaştığımız ilginç bir durum da restoranda masalarda tuzluk bulunmaması! Hiçbir masada bulunmuyordu, mutlaka kullanmak isterseniz gidip istemeniz, alıp masaya getirmeniz gerekiyordu.

Şehirden havaalanına giderken 70 li yaşlardaki bir şoför götürmüştü, yaşına göre çok hızlı giden şoför, bizi hava alanına ulaştırdı sonunda. Hava alanında bizim uçak için duyurulan kapıya gidiş için geriye sayan bir uyarı sayaç vardı, önce bunu anlayamadım; uçağın kalkışına çok süre varken neden bu uyarı vardı? Alışveriş yapma olanağımızı sınırlanıyordu. Kapıya gidince bir trene binileceğini fark ettik. Tren bizi başka bir terminale götürdü, bu biraz sürüyordu; fark ettik ki, alışveriş yerleri o terminalde de var!

MELECON 2008 konferansı: Fransa Korsika adasında düzenlenen konferansa İTÜ'den görev alarak katıldık. Oraya gidişimiz Nice üzerinden oldu, THY ile Nice, oradan da pervaneli uçakla Korsika adasına uçtuk. Korsika uçağını beklerken, kısa bir Nice gezisi de yapmıştık. Dönüşte de Nice'de iki gece kalarak o güzel şehri görme olanağı bulacaktık. Nice uçarken aslında Korsika adasının üzerinden de geçmiştik.

Pervaneli küçük bir uçakla Korsika adasında Ajaccio kentine uçtuk, kısa sayılacak bir uçuştı. Otele yerleştik. Korsika adası Napoleon Bonapart'ın adası. Her taraf Napolyon anıtları, süs eşyaları ile dolu. Şehrin ilerisinde bir korsan feneri de var, oraya lastik tekerlekli bir tren ile gidiliyordu, uygun bir zaman boşluğunda oraya da gitmiştik. Konferans merkezi sahilde bir yerdeydi, ertesi gün konferansa katılarak bildirilerimizi sunduk, birden fazla bildirimiz vardı o konferansta. Bu arada şehirde Napolyon'un müze haline getirilmiş evini de gezme olanağı bulmuştuk.

Adada 6 şehir bulunmaktaydı, Ajaccio başşehir oluyordu. Otobüsle diğer şehirlere gitmek istedik bizim ülkemizdeki alışkanlıkla. Bunun olanaksız olduğunu fark ettik. Otobüsler sabah hareket ederek başşehre geliyor, insanlar buradaki işlerini hallederek öğleden sonra evlerine, şehirlerine geri dönüyorlardı. Yani, bizim herhangi bir saatte gitmemiz söz konusu olamıyordu, öğleden sonraki bu dönüş seferlerine katılırsak, Ajaccio'ya geri dönmek olanağı yoktu, gidilen yerde mutlaka kalmamız gerekiyordu. Adayı bir gezme yolu da araba kiralamaktı. Ancak, adada sadece 10 kiralık araç bulunmaktaydı ve hepsi o sırada kiralanmıştı. Bu nedenle, Ajaccio dışına çıkamadık.

Konferansta Ajaccio Belediye Başkanı'nın düzenlediği bir davet vardı, belediye başkanı bir konuşma yapıyordu, konuşma uzadıkça uzadı, uzun bir süre geçti, elinde kağıtlar vardı, okuduğu desteyi alta yerleştirdi, gözlediğim elinde bir o kadar daha kağıt olduğu! Konuşma bitmeden ikram başlamıyordu. Arkadaşlarımı uyardım, oradan hemen çıktık. Bu isabetli bir karar oldu, zira adada her yer erken saatte kapanıyordu, yemek yiyecek bir yeri çok zor bulmuştuk. Kendi düzenlediğim konferanslarda, konuşmanın uzamaması için bu gözlediğimden ders alarak çok gayret göstermiştim.

Bir ilginç anı da konferans yemeğinden. Yemekte bizimle oturanlar arasında bir balkan ülkesinden gelen biri de vardı, ülke o yıl Avrupa

Birliği'ne katılmıştı. Eşime ettiği laf ilginç oldu, burada herkes Avrupalı bir siz değilsiniz! Bu fıkra gibi olmuştu, çizilmiş bir karikatürü hatırlamıştım. İstanbul silueti, balonlar var. Birisi başkasına kızıp “bundan başka İstanbul yok!” diyordu, yanındaki de “Bravo abi, geleli 3 ay oldu, tam İstanbullu olmuşsun!” yanıtını veriyordu. Adamın davranışı bana bunu hatırlatmıştı.

Napolyon için farklı meydanlarda çeşitli törenler de yapılıyordu. Napolyon'un evinde eşyaları, ailesiyle ilgili bilgiler vb. sergileniyordu. Buralardan aldığım birkaç kareyi paylaşıyorum.

Nice dönüşü için uçak için hava alanına giderken de bir heyecan yaşadık. Taksi söyledik, adada taksi sayısı da azdı, uçak saatine 20 dakika kala gelebildi, paniğe kapıldık. Paniğe kapılmamamızı, çok kısa bir yol olduğunu, sorun olmayacağını belirttiler. Gerçekten de öyle oldu. Türkiye'deki alışkanlıklarımız burada geçerli değildi.

Nicè'e inince otele yerleştik, kalan zamanda Nice şehrini gezdik. Gördüğümüz en ilginç yer Ressam Matisse evi ve müzesiydi. Matisse'in çalışmaları gerçekten çok ilginç, görmüş olmak mutlu etmişti, anılarımızda kaldı. Bizimle birlikte bu geziye katılan arkadaşımız Prof. Dr. Ayşe Kaypmaz'a bu ziyareti organize ettiği için teşekkür etmek isterim. Bizim fakültede benzer çalışmalar yapan ve sergileyen bir profesör arkadaşımız var. Arkadaşımızın yaptığı çalışmalar, nedense, Matisse'in çalışmalarını hatırlattı bana. Bunun ötesinde Monaco'yu görme olanağını da bulmuş, İtalya sınırına kadar da gitmiştik.

Sagrada Familia

Sagrada Familia

Flamenco dinletisi

Napolyon anıtı, Korsika

Korsika

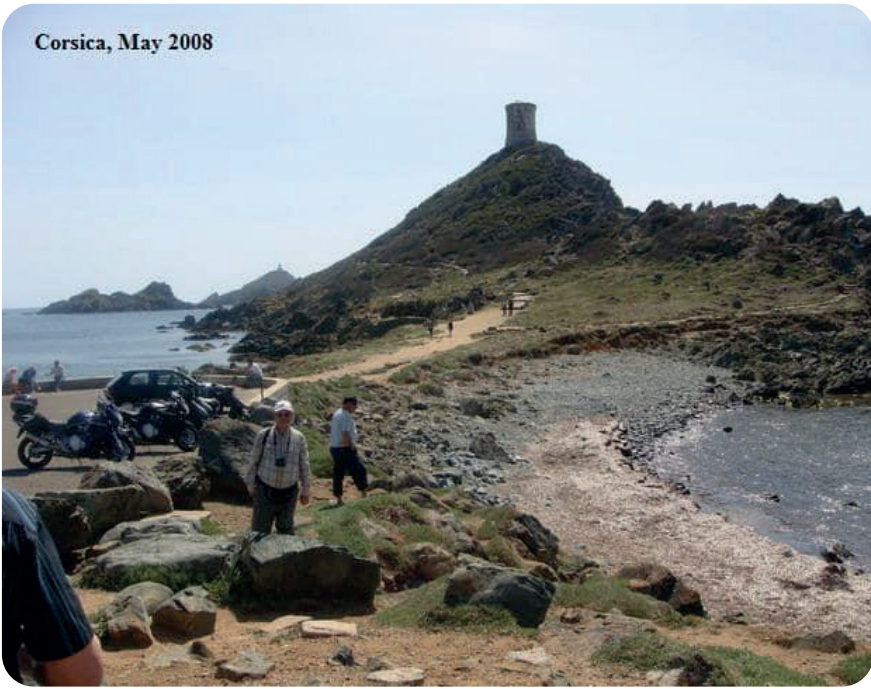
Bonaparte Müzesi, Korsika

Matisse Müzesi, Nice

Napolyon anıtı, Korsika

Korsan Feneri, Korsika

ECCTD konferansları

Konferans anılarıma ECCTD konferanslarıyla devam ediyorum.

ECCTD European Conference on Circuit Theory and Design kelimelerinden ilk harflerinden türetilmiş bir konferans serisi.

Adından fark edilebileceği gibi iki yılda bir Avrupa ülkelerinden birinde yapılıyor.

Bu seride çeşitli yıllarda düzenlenen çok sayıda konferansa katıldım.

İlk katıldığım konferans 1997 yılında yapılan ve Budapeşte’de düzenlenen ECCTD 97 konferansıydı.

Bildiri sunmak üzere fakülteden görevlendirilerek konferansa katılmıştık, oraya İTÜ’den bir grupla birlikte gitmiştik, bu şekilde gidildiği için de bir turla anlaşıyorduk. Konferans Tuna Nehri kıyısındaki Budapeşte Teknik Üniversitesi’nde düzenleniyordu. Yerleştiğimiz otel buraya biraz uzak kalıyordu, arada metroyla ve otobüsle gitmemiz gerekiyordu.

Bu gezinin önemli bir diğer özelliği de çocuklarımdan ilk yurt dışı gezisi olmasıydı, o yıl annemi kaybetmiştik, bizim için bir değişiklik olacaktı. Çocukların büyüğü dokuz, küçüğü ise beş yaşındaydı.

Bu konferansta da birkaç tane bildiri sunduk ve güzel gezilere de katıldık.

Bu gezide gördüğümüz ilginç yerlerden biri de Gül baba türbesiydi. Şehir Buda ve Peşte olarak ikiye ayrılıyordu, iki kısmın arasından da Tuna nehri geçiyordu, Gül baba türbesi Buda tarafında yer alıyordu, o yıl Türkiye tarafından restore ettirilmiş ve ziyarete tekrar açılmıştı.

Metroda tren beklerken peron çizgisini aştığınızda otomatik olarak bir uyarı anonsu geliyordu; çocuklar da bunu oyun olarak algılayıp, o alana adım atarak o anonsu yaptırmaya başladılar, bu nedenle onları önlemek için epey uğraşmıştım.

Bu gezideki ilginç bir anı da Tuna nehri ortasındaki Margarita adası ile ilgili, adada bir kule vardı, kuleye para ödeyerek çıkıyorsunuz, gişedeki hanıma sordum yukarıda ne var diye, güzel manzara var dedi, çıktım kulenin etrafındaki ağaçlar çok yüksek olduğu için hiçbir manzara kalmamıştı, sadece ağaçlar gözüktüyordu, daha doğrusu ağaçlardan çevre gözükmüyordu, aşağıya indiğimde sordum siz çıkıp baktınız mı diye, meğerse hiç bakmamış.

Bir diğer güzel anı da McDonald’s ile ilgili, oraya gidip çocuk menüsü aldığınızda bir de hediye oyuncak veriyorlardı. Bizim çocuklar hediye alıp köfteyi yememeye kalktılar, ben de ona müdahale etmişim, önce köfteyi bitireceksin ondan sonra başka bir menü alabilirsiniz diye.

Konferansa katılanları güzel bir tekne gezisine de götürüp orada konferans yemeği vermişlerdi.

Bir diğer güzel gezi de Estergon tarafına yapılan geziydi, nehir üzerinde Slovakya sınırına da gitmiştik.

Katıldığım bir sonraki ECCTD konferansı Polonya’da Krakow kentinde yapılan konferanstı, 2003 yılında düzenlenmişti.

İstanbul’dan Varşova’ya uçtuk, oradan da pervaneli bir uçakla Krakow’a.

Bu konferanstan anılarda yer eden, yerin çok altındaki bir tuz madeni ve burada düzenlenen konferans yemeği idi. Yerin 124m altında. Oraya yürüyerek kademeli olarak indik, ancak hızlı bir şekilde madenci asansörüyle yukarıya çıktık. Yemeğe katılanlara bir torba da tuz hediye edilmişti.

Bunun ötesinde Nazi toplama kampları olan Auschwitz ve Birkenau kampları anılarımıza yerleşti. Bu kamplarda gördüklerimi kolay kolay unutamıyorum; öyle ki, bunun benzeri de Münih civarında vardı, Dachau, ancak oraya hiç gitmeye teşebbüs bile etmedim, defalarca Münih’e gitmeme rağmen.

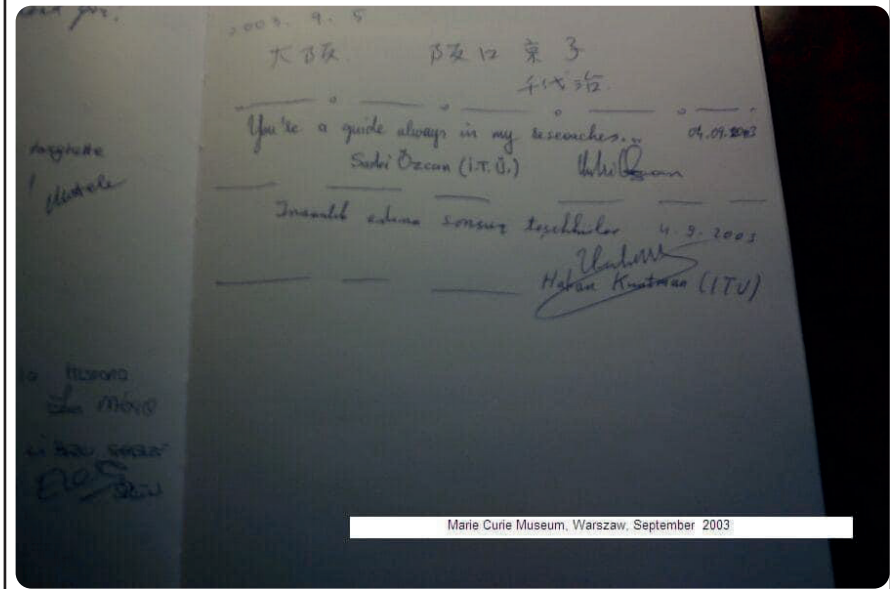
Kampın girişinde “çalışmak hür kılar” yazısı vardı, Almanca “Arbeit Macht Frei” yazısı. Ancak içeride gördüklerim adeta bir korku tüneli gibiydi. Avrupa’nın çeşitli yerlerinden, çeşitli şehirlerden toplanan Yahudiler trenlerle buraya getiriliyordu ellerindeki tek bir bavulla, şanslı olanlar burada biraz daha fazla yaşayabiliyordu, bazıları ise daha girdiklerinde yok ediliyordu. Sergilenenler ise tüyler ürpertici! Öldürülen insanların saçından dokunmuş battaniyeler de vardı sergilenenlerin arasında, insanları öldürmek için kullanılan Zyklon B gazı kutuları da görülüyordu. Ayrıca da fırınlar! Nazi doktor Dr. Mengele burada insanlar üzerinde deneyler yapmıştı. Denekler üstün ırktan olmayanlardan seçilmişti.

Bavulların üzerinde sahiplerinin ismi ve geldikleri yer yazılmıştı, bunlardan biri aklımda kaldı: Marie Kafka PRAG.

Auschwitz kampı yetersiz kaldığından bunun 3 km ötesine Birkenau kampı inşa edilmiş verilen bilgilere göre.

Konferans sonrası trenle Varşova’ya gittik, orayı gezme fırsatı bulduk. İki gün ayrılarak bir kuzey güney hattını, bir de doğu batı hattını gördük. Şopen’in evini ve anıtını, Madame Curie’nin evini ve müzesini gördük. Müzedeki anı defterine ben de bir sayfa yazmıştım.

Chopin’ın tüm eserlerini kapsayan CD’leri de aldım oradan. Polonyalı sanatçılar seslendirmişti eserleri.

ECCTD konferansları 2

Bu bölümde söz konusu konferans dizisinden diğer iki tanesini ele alacağım. Bunlardan biri 1999 yılında yapılan ve İtalya'da Stresa'da düzenlenmiş olan konferans, diğeri de 2009 yılında Türkiye Antalya'da düzenlenmiş olan konferans!

ECCTD'99 konferansı büyük Marmara depreminin hemen ardından düzenlenmişti, oraya Milano yakınlarındaki Malpensa havaalanı üzerinden gittik, yine İTÜ'den görev alarak ve grup olarak konferansa turla katıldık, Stresa'da bir otelde toplu olarak kaldık.

Stresa büyük göl yani Lago Maggiore üzerinde güzel bir tatil şehri ! Kıyıya yakın olarak da üzerinde saray bulunan bir ada var, Gölün diğer tarafında İsviçre kıyısı bulunuyor, oraya vapurla gidilebiliyor.

Otele yerleştik bana çatı katındaki bir oda düştü. Konferans büyük bir otelde düzenleniyordu.

Bir arkadaşımız BMW araba kiralamıştı, bizi gezdirmek istedi, yola çıktık, ancak ısrarla karışık bir yerlerden gitmeye kalkınca en sonunda araç yokuş aşağı bir yerde sıkıştı ve geriye gitmesi mümkün değildi. Büyük bir zorlukla aşağıya doğru devam ederek düz bir yere çıkabilmiştik.

Otelimiz bir katedralin yanındaydı. Çan Kulesi'nde 15 dakikada bir çan çalıyordu; arkadaşlar da bundan epey şikayetçi olmuşlardı. Bu bana Cenevre'deki bir anımı hatırlattı. Orada da otelin yanında bir katedral vardı ve çan kulesi de aynı şekilde 15 dakika bir çalıyordu, şehirde dolaşırken yolu kaybettik, ancak oteli bu katedral sayesinde bulmuştuk, zira şehirde başka katedral yoktu.

Stresa' da çevre gezisi yaptık, teleferik ile dağa tırmandık, motorla gidip adadaki Sarayı gezdik, o sırada titanic filmi gösterimdeydi, orada konser salonundaki piyanoyu akort eden kişi Titanik'in akorlarını kullanıyordu.

Konferans dışında bazı geziler de yaptık; bunlardan biri Milano gezisiydi; Milano'da Duomo katedralini ve Milan Stadını da gördük. Yolda giderken bir benzin istasyonunda yeni çıkmış bir filmin kasetini gördüm, dönüşte alırsız dedim, ancak dönüş yolu farklıydı, Mulan isimli bir filmi, çocuklara hediye olarak götürecektim, buradan alamayınca daha sonra İsviçre'ye geçtiğimizde Locarno'dan aldım, ancak 1.5 katı daha pahalı olarak!

Oradaki diğer bir gezimiz de İsviçre'ye gemiyle Locarno'ya geçmekti, bu gezi tüm gün sürüyordu, 5 saat gölde gidiliyor, gittiğimiz yerde 2 saat kalıyor, yine 5 saat geri dönülüyordu, ancak katılmaya değer bir geziydi.

ECCTD 2009 konferansı ECCTD 1999 konferansından on yıl sonra Türkiye'de düzenlendi, Antalya'da Falez üstünde inşa edilmiş olan Divan Otel'de. Bu aslında Türkiye'de düzenlenen ikinci konferanstı, ilki 1995 yılında İstanbul'da yapıldı, İstanbul'da yapılan bu konferansa ben katılamadım, zira trafik kazası geçirmiştim, ama bildirim vardı, diğer bir yazar tarafından o zaman sunulmuştu.

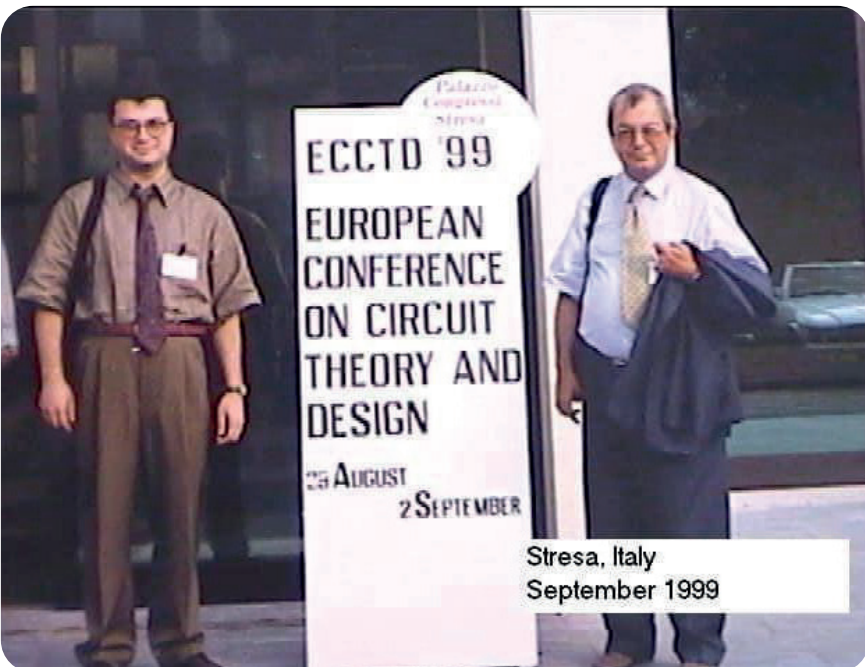
Bu konferansa gelen Chua, Maloberti gibi çok sayıda tanınmış yabancı bilim adamları da vardı, bunlarla tanışıp sohbet etmek ayrı bir keyifti, otel falezlerin üstünde yer alıyordu, denize asansörle iniliyordu. Değerli arkadaşım Sıddık Yarman ile sabah denize iniyor, kendimizi akıntıya bırakarak önce Antalya tarafına doğru sürükleniyorduk, daha sonra da akıntıya karşı yüzerek otelin plajına çıkıyorduk.

Konferans programında güzel sosyal etkinlikler de vardı bunlardan biri Anadolu ateşi gösterisiydi, çok fazla ses titreşimi olduğu için Aspendos Tiyatrosu'nda bunun yapılmasına izin verilmiyordu, o nedenle yapay bir Aspendos tiyatrosu yapılmış temsil de orada verilmişti. Buna Çaspendos adını takmıştık: Çakma Aspendos!

Diğeri bir etkinlik de Perge Antik kenti gezisi!

Konferans yemeğinde önde oturan bir arkadaşımızın uyuklaması o sırada olay olmuştu, fotoğraf da çekildiği için herkes bu fotoğrafın peşine düşmüştü hatırladığım kadarıyla. Bınların hepsi analarımızla kaldı.

Bu bölümün sonunda her iki konferanstan bazı kareleri paylaşıyorum.

ECCTD'2009, Sıddık Yarman ve Cem Göknaar ile

ECCTD'2009, Leon Chua ve Franco Maloberti ile..

Sunum 2013

SİU: IEEE Sinyal İşleme ve İletişim Uygulamaları Kurultayları

Sinyal İşleme ve İletişim Uygulamaları (SİU) Kurultayı, işaret işleme ile iletişim alanlarında çalışan akademi ve endüstriden araştırmacıların bir araya geldiği ve araştırma sonuçlarını birbirleriyle paylaştığı, alanında ülkemizdeki en kapsamlı bilimsel etkinliklerden biridir.

İTÜ’ de görev yaptığım sırada bu kurultaylara çeşitli yıllarda katıldım. Sinyal işleme donanımları konusundaki bildirilerimi sunmak üzere, yüksek lisans ve doktora öğrencilerimi de bu kurultaya katılmaya teşvik ettim.

SİU kurultayı Her yıl farklı bir üniversite tarafından üstleniliyor ve özellikle tatil yörelerdeki bir otelde gerçekleştiriliyordu. Bu kurultaya katılmak bana çok şey kazandırdı, bunların bir çoğunun düzenleme ve bilim komitelerinde de yer aldım, hakemlik yaptım, Türkiye’nin çeşitli üniversitelerindeki bilim insanlarını daha yakından tanıma fırsatı buldum.

Kurultayın tarihçesi aşağıda belirtilen şekildedir:

- 1. SIU Boğaziçi Üniversitesi Bebek, İstanbul, 1993 B. Sankur, L. Akarun. E. Çetin
- 2. SIU Bilkent Üniversitesi ve Boğaziçi Üniversitesi Gökova, 1994 E. Çetin, Y. Yardımcı, B. Sankur, L. Akarun
- 3. SIU İstanbul Teknik Üniversitesi ve TÜBİTAK MAM Kapadokya, 1995 M. Gökmen, E. Panayırıcı
- 4. SIU Orta Doğu Teknik Üniversitesi Kemer, Antalya, 1996 M. Demirekler, K. Leblebicioğlu
- 5. SIU Boğaziçi Üniversitesi Kuşadası, 1997 B. Sankur, K. Sayood
- 6. SIU Başkent Üniversitesi Kızılcahamam, 1998 B. Baykal, G. Bozdağı, G. Tanyer, C. Erol, Ö. Birgül
- 7. SIU Bilkent Üniversitesi Bilkent, 1999 E. Karaşan, M. Alanyalı, B. Barshan, O. Arıkan
- 8. SIU İstanbul Üniversitesi Beldibi, Antalya, 2000 A. Akan, H. Çırpan, E. Tufan
- 9. SIU Doğu Akdeniz Üniversitesi Gazimagosa, 2001 H. Ş. Bilgekul, D. Deniz, A. Hocanın
- 10. SIU Işık Üniversitesi Pamukkale, 2002 S. Yarman, E. Panayırıcı, U. Beyazıt
- 11. SIU Koç Üniversitesi Rumelifeneri, 2003 E. Erzin, M. Tekalp, O. Sunay
- 12. SIU İstanbul Teknik Üniversitesi Kuşadası, 2004 Bilge Günsel, Muhittin Gökmen
- 13. SIU Erciyes Üniversitesi Kayseri, 2005 E. Yüksel, N. Taşpınar, M. Alçı
- 14. SIU Sabancı Üniversitesi Belek, 2006 Müjdat Çetin, Aytül Erçil
- 15. SIU Anadolu Üniversitesi Eskişehir, 2007 Atalay Barkana, Nezih Gerek
- 16. SIU Orta Doğu Teknik Üniversitesi Didim, 2008 Yasemin Yardımcı
- 17. SIU Kocaeli Üniversitesi Antalya, 2009 Sarp Ertürk
- 18. SIU Dicle Üniversitesi Diyarbakır, 2010 Mehmet Sıraç Özerdem
- 19. SIU Hacettepe Üniversitesi Kemer, Antalya, 2011 Mehmet ŞAFAK
- 20. SIU Özyeğin Üniversitesi Fethiye, 2012 Tanju Erdem, Reha Civanlar
- 21. SIU Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi Girne, 2013 Erbuğ Çelebi, Mehmet Toycan
- 22. SIU Karadeniz Teknik Üniversitesi Trabzon, 2014 Temel Kayıkçıoğlu
- 23. SIU İnönü Üniversitesi Malatya, 2015 A.Enis Çetin, Mehmet Emin Tağluk ve Davut Hanbay
- 24. SIU Bülent Ecevit Üniversitesi Zonguldak, 2016 Ertan ÖZTÜRK
- 25. SIU İstanbul Teknik Üniversitesi Antalya, 2017 Lütfiye Durak Ata, Behçet Uğur Töreyn
- 26. SIU İzmir Katip Çelebi Üniversitesi İzmir, 2018 Aydın Akan, Yalçın İşler
- 27. SIU Gebze Teknik Üniversitesi, Cumhuriyet Üniversitesi Sivas, 2019 Köksal Hoccoğlu, Yusuf Sinan Akgül, Hidayet Takçı
- 28. SIU İstanbul Medipol Üniversitesi, Online 2020 Hüseyin Arslan
- 29. SIU Bahçeşehir Üniversitesi, Online 2021 Fatoş T. Yarman Vural, Nafiz Arıca
- 30. SIU Bahçeşehir Üniversitesi, Safranbolu – Hibrit 2022 Fatoş T. Yarman Vural, Nafiz Arıca
- 31. SIU İstanbul Teknik Üniversitesi, İTÜ, İstanbul 2023 Tayfun Akgül

Ben 2001 yılından başlayarak 2012 yılına kadar devam ettim, 2013’ten sonra Güney Amerika’da düzenlenen LASCAS konferanslarına odaklandığımdan, daha sonrakilere katılamadım.

2004 yolunda İTÜ olarak kurultayı düzenlemeyi üstlendik, bunu Kuşadası’nda gerçekleştirdik, o dönemdeki kurultay başkanımız konferansın IEEE xplore tarafından taranmasını sağladı, bunu örnek alarak ben de başkanı olduğum Eleco konferanslarına bu taranmayı sağladım.

Daha önce de belirttiğim gibi, bu Kurultaylar bir üniversitenin üstlenmesi ile tatil yörelerinde bir otel yahut tatil Köyü'nde düzenleniyordu, böylece buraya katılan bilim insanları hem tatil yapıyor, hem de kurultaya katılmış oluyorlardı, 2001 yılında Kıbrıs'ta, 2002'de Pamukkale'de, 2003'te İstanbul'da, 2004'te Kuşadası'nda, 2005'de Kayseri'de düzenlenen Kurultaylar ve daha sonrakiler anlarda yerini aldı.

Pamukkale'de yapılan, Işık Üniversitesi'nin düzenlediği konferans aynı tarihlerde Dünya Kupası ile örtüşüyordu; bu nedenle konferansa katılanlar maçları izlemeyi tercih edince, konferans başkanımız kişileri takip ederek salonlara sokmaya çalışıyordu.

Akşam yemek sonrası bir arkadaşımız sizlere içecek ısmarlayım dedi, garson da hangi marka olsun diye sordu, yanıt güzeldi, hangisi ucuzsa o olsun.

Kayseri'deki kurultayda ise Erciyes dağına çıkma olanağı bulmuştum.

Siu Kurultayları'ndan birkaç kareyi paylaşıyorum.

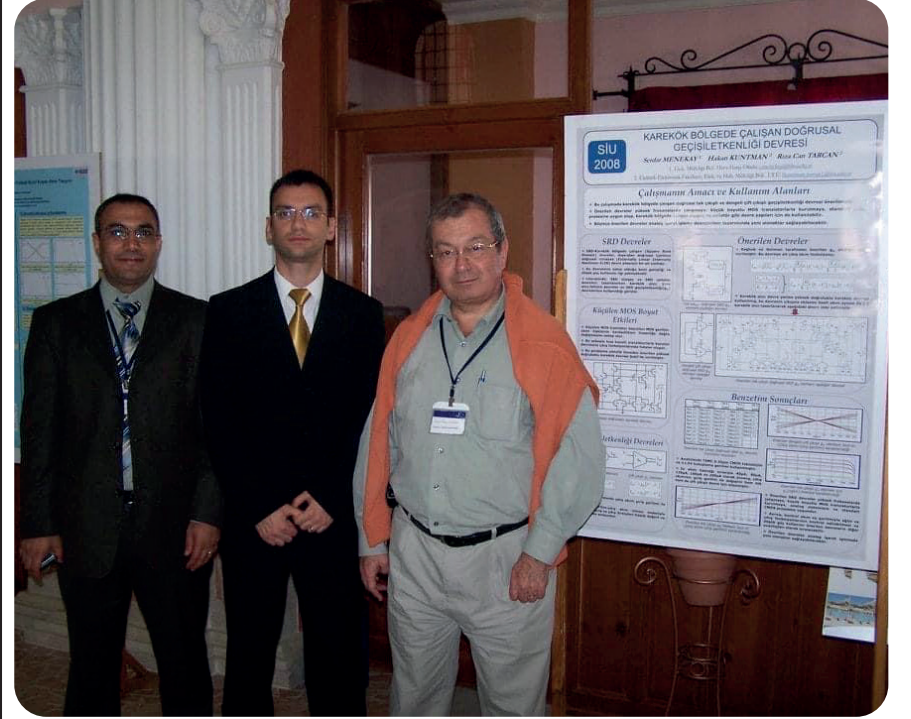
SiU 2004, Kuşadası

SiU 2003, İstanbul

SiU 2002, Pamukkale

SiU 2008 Didim

Çeşitli ülkelerde Davetli Konuşmalar, Tutorial, konferans açılış konuşmaları

Emekliliğime yaklaştığım günlerde çeşitli ülkelere çağrılı konuşma için davetler aldım. Bunlar arasında

- - Çek Cumhuriyeti Pilsen’de düzenlenen Applied Electronics konferansı için açılış konuşması,
- - Fransa’da Paris’te düzenlenen bir konferans, MWCAS 2013 konferansı için üç saatlik tutorial,
- - Dubai’de düzenlenen ICTUS’2017 konferansı için bir davetli konuşma,
- - Hindistan’da Noida’da düzenlenen ICRITO’2018 konferansı için diğer bir davetli konuşma sayılabilir.

Ayrıca, ELECO konferansları için çağrılı bildiriler hazırlayıp sundum.

Bu konuşmaların listesini aşağıda görüyoruz:

- - H. Kuntman, A. Uygur, “New Possibilities and Trends in Circuit Design for Analog Signal Processing”, (Invited talk), Proc. of 2012 International Conference on Applied Electronics (AE 2012), pp.3-12, University of West Bohemia, Pilsen, Czech Republic, 5 - 7 September 2012.
- - H. Kuntman, “New Possibilities and Trends in Circuit Design for Analog Signal Processing”, Tutorial, NEWCAS’2013: The 11th IEEE International NEWCAS Conference, Paris, France, June 16-19, 2013
- - E. Alaybeyoğlu, H. Kuntman, “New Realization Methods of Frequency Agile Filters for Encrypted Communications and Multi-Standard Transceivers” (Invited Talk), Proc. of ICTUS’2017: International Conference on Infocom Technologies and Unmanned Systems, pp.99-112, Amity University, Dubai, 18-20 December 2017.
- - H. Kuntman, “On the Modeling of Electron Devices: Concept, Accuracy Criterion With Application Examples, Importance in EE Education”, (Invited paper for IEEE Special Session on Circuits and Systems (CAS) Education - History and Future Prospects -1), Proc. of ELECO 2013: in Proc. of ELECO 2013: The 8th International Conference on Electrical and Electronics Engineering, pp.1271-1278, 28-30 November 2013, Bursa, TURKEY
- - A. Kuntman, H. Kuntman, “Circuit Model for Statistical Method Based Reliability Estimation of MOS Transistors and Analog CMOS Circuits” (Invited Talk), Proc. of ICRITO’2018: International Conference on Reliability, Infocom Technologies and Optimization, pp.97-107, Amity University Uttar Pradesh, Noida, India, 29-31 August 2018.
- - A. Kuntman, H. Kuntman, “On the Reliability Estimation of Analog CMOS Circuits Based on Statistical Methods” (Invited Talk), Proc. of ELECO’2019: 11th International Conference on Electrical and Electronics Engineering, EMO, Bursa, Turkey, 28-30 November 2019, (ISBN Information: INSPEC Accession Number: 19359597 DOI: 10.23919/ELECO47770.2019.8990574)
- - A. Kuntman, H. H. Kuntman, “Statistical Methods Based Reliability Estimation for MOS Transistors and Analog CMOS Circuits, (Invited Talk), Proc. of ELECO’2022: 13th International Conference on Electrical and Electronics Engineering, EMO, Bursa, Turkey, 24-26 November 2022.

Bunların ilki 2012 yılında Çekya’da Pilzen’de düzenlenen Applied Electronics konferansıydı, açılış konuşması yapmam için öneri gelmişti, ben de kabul ettim. Applied Electronics konferansına daha önce birkaç kere katılmışım zaten, 2004, 2005 ve 2007 yıllarında; orada bulunan bilim insanlarıyla da tanışmış, onları da Türkiye’deki konferansa davet etmişim, ELECO’lara.

Konferansı düzenleyenler bizi Prag havaalanından alıp Pilzen’e götürdüler, gelen profesörün aracı Ssang Yong marka bir araçtı, ben de neden Skoda kullanmadığını sordum, bunun fiyatının daha uygun olduğunu söyledi; bize otelde yer ayrılmıştı, Pilzen’de bizi ve arkadaşlarımızı otele yerleştirdiler, oteldeki odamız çok ilginçti, üst katta bulunan bir oda, bütün tavanı ayna kaplıydı, uzaktan kumanda ile denetlenen renkli ışıklar da vardı, o tür bir yer hiç görmemişim daha daha önce.

Hazırlamış olduğum sunumun eşliğinde açılış konuşmamı yaptım, o zaman başlattığım analog devrelerin tasarımıda yeni olanaklar konusu gittikçe olgunlaştı ve en sonunda 2022 yılında çıkardığım kitaba dönüştü.

Ayrıca çevre gezisine ve konferans yemeğine de katıldık. Çekya gezimizi tamamlamak üzere oradan Karlovy Vary’e otobüsle hareket ettik. Karlovy Vary (Karlsbad) bol miktarda şifalı su çeşmesi bulunan bir kaplıca kenti. Şifalı su içmek için küçük testiler satılıyor, belli bir parkuru gezerken rastladığınız çeşmeden doldurarak bunu içiyorsunuz, o bittiğinde başka bir çeşmeye rastlıyorsunuz. Sanırım bu şekilde 23 Çeşme var. Biz o gece tarihi bir otelde kaldık, meşhur bir otelde yemek yedik, ertesi gün çevre gezilerinde Atatürk’ün kaldığı evi de gördük, buradan da otobüsle Prag’a geçtik, Prag’da tarihi saatin hemen yanındaki ilginç bir otelde kaldık, bu otel 1200’lü yıllardan kalma bir binaydı.

Bize verilen oda dubleksti ve bütün çatı katını kapsıyordu, dört cepheye penceresi vardı, saatin çaldığı melodiler de duyuluyordu odadan. Odada toplantı masamız da vardı. Arkadaşlarla ufak bir parti de yapmıştık. Çevre gezisinde Franz Kafka’nın evini görme şansını da elde ettik. Ayrıca Vltava nehrinde tekne gezisi yapmıştık. Otel saatin bulunduğu meydana açılan yolun hemen başındaydı, orada çok güzel gulas yapan bir kafeye de gidiyorduk.

Bir diğer etkinlik de aşağıda:

- - H. H. Kuntman, “New Possibilities and Trends in Circuit Design for Analog Signal Processing”, Tutorial, NEWCAS’2013: The 11th IEEE International NEWCAS Conference, Paris, France, June 16-19, 2013

ECCTD konferanslarında tanıştığım bir fransız profesörden Paris’de yapılacak NEWCAS konferansında 3 saatlik bir tutorial verme önerisi geldi, kabul ettim, önerimi hazırlayıp gönderdim, onlar da önerimi kabul ettiler. Daha önce Paris’e birkaç kez gitmiştim aslında. Üzerinde çalıştığım konuları anlatmak için bir fırsat yakalmıştım.

Zaman aralığı uygun olan bir de tur buldum, bununla yol, otel ve gezi sorunlarını halletmiş oldum.

Beni davet etmesine davet ettiler, ancak sadece konferans kaydını ve katılacağım geziyi karşılıyorlardı, yol ve konaklamaya karışmıyorlardı, bu yönde bütçeleri olmadığını söylediler. Fakülteden de bir miktar destek olarak kısmen giderleri karşıladım. Paris’te operaya yakın bir otelde kaldık. Benim konuşmam konferans öncesi ilk günündeydi.

Konuşma yeri de konferansın yapıldığı yerden farklı bir yerdeydi, France Telekom binasındaydı, ilgi çeken güzel bir üç saatlik ders oldu. Gittiğimde benim kaydımı yaptılar, eşimin kaydı için hemen kredi kartı için makine getirip para çektiler. Bu kayıt onun geziye katılması içindi.

Konferans sırasında Paris’te daha önce görmediğim yerleri gezmek olanağını buldum, bunların arasında Dorsay müzesi ve Louvre müzesi de vardı. Dorsay Müzesi’nde ünlü sanatçıların elinden çıkan resimleri, heykelleri gördü, bu arada düşünen adam heykelini de!

Tekne gezisine gidişimiz de maceralı oldu, yük indiren bir araç nedeniyle trafik tıkanı, bize verilen saatte randevu noktasına ulaşamadık. Grup gitmişti. Geziyi kaçırdığımızı düşünerek alternatif bir plan yaptım, nehir kıyısına gidip benzer bir tur bulup ona katılmayı düşündüm, ancak nehir kıyısına varınca gördük ki, bizim tekne hala orada, 1 saat geçmiş olmasına rağmen. Dolayısıyla ekstra bir tura gerek kalmadı, konferansçılarla birlikte parasını da Ödemiş olduğumuz tura katılarak Seine Nehri’nde güzel bir yemekli gezi yaptık, konferansa katılan diğer bilim insanlarıyla birlikte.

Otelden Concorde meydanına giderken Louvre müzesi parkından geçiyorduk, ancak bu park gece güvenli değildi, o yüzden caddeden dolaşarak otele dönmek zorunda kalmıştık, otele sapılacak sokağın başındaki yeri yanlış öğrenmişim, bu nedenle yanlış yerden girince epey uzun bir süre harcayarak otele ulaşmıştık.

Konferanstaki davetli konuşmacılara bir akşam özel bir yemek düzenlediler, bu yemek Procop isimli 1600 lerden kalma bir restoranda yapıldı. Voltairre’nin de yemek yemiş olduğu bir restorandı. Güzel bir anı olarak aklımda kaldı.

Bu iki geziden bazı fotoları sizlerle paylaşıyorum.

Tutorial, NEWCAS, 2013

Prag saat kulesi, 2012

Applied Electronics açılış konuşması, Pilzen, 2012

Procop, Restoran, Paris

Çeşitli ülkelerde Davetli Konuşmalar, Amity Üniversitesi Konuşmaları

Emekliliğime yaklaştığım günlerde çeşitli ülkelerden çağrılı konuşma için davetler almıştım. Bunlara bu bölümde de devam edeceğim. Burada ele alacağım iki konuşmayı emekli olduktan sonra yaptım, 2017 ve 2018 yıllarında, Dubai ve Hindistan'da.

Bu Konferanslardaki çağrılı konuşmalar için Hindistan'da kurulu ve başka ülkelerde de kampüsü olan Amity University den bir davetli konuşma çağrısı aldım.

Çağırان kişi Prof. Sunil Kumar Khatri, 2017 yılında Dubai kampüsünde düzenlenen ICTUS konferansının başkanıydı.

Konuşmalar aşağıdaki gibiydi:

- E. Alaybeyoğlu, H. Kuntman, “New Realization Methods of Fequency Agile Filters for Encrypted Communications and Multi-Standard Transceivers” (Invited Talk), Proc. of ICTUS’2017: International Conference on Infocom Technologies and Unmanned Systems, pp.99-112, Amity University, Dubai, 18-20 December, 2017.

Daha sonra, aynı kişi bizi Amity üniversitesi'nin Hindistan'daki Kampüsü'ne çağrılı konuşma için davet edecekti:

- A. Kuntman, H. Kuntman, “Circuit Model for Statistical Method Based Reliability Estimation of MOS Transistors and Analog CMOS Circuits” (Invited Talk), Proc. of “ on Reliability, Infocom Technologies and Optimization, pp.97-107, Amity University Uttar Pradesh, Noida, India, 29-31 August 2018.

Dubai'deki konferans için Doktora öğrencim Ersin Alaybeyoğlu (Doç.Dr., Bartın Üniversitesi) ile yaptığımız doktora tez çalışmasından bir konuşma hazırlayıp gönderdim, kabul ettiler.

Davetli konuşmacıların yol giderleri hariç herşeyi karşılıyordu konferans. Emirates ile Dubai'ye uçtuk, hava alanında karşılayıp üniversite kampüsüne yakın bir otele yerleştirdiler. İlginç olan Amity gibi yabancı kökenli üniversite kampüslerinin bir arada bulundukları bir bölgenin olmasıydı.

Dubai modern bir yer. 1960 lı yıllardan sonra kurulmuş, nüfusun çoğu çalışmak için gelmiş asyalılardan oluşuyor. Dünyanın en yüksek binası da burada, Burg Khalifa, 800 m den yüksek bir bina. 148. Katında bir seyir terası var. 125. Katta bir bar restoran, 162. Katta da cami. Altta da Dubai Mall isimli dev bir AVM vardı. Şehir sonradan yapıldığı için yapay bir görünüm veriyor. Çok miktarda gökdelen var. Ayrıca yapay göller! Restoranlarda akollü içecek bulunmuyor, ancak otellerde, kulede 125. Katta ki barda var.

Sabah otelden servisle aldılar, açılışa katıldık, açılışa Dubai emiri de yerel giysileriyle geldi. Aynı gün ben de çağrılı konuşmamı yaptım.

Dubai Mall çok büyük bir AVM. Tanınmış tüm markaların satıldığı mağazalar bulunuyor, İçinde büyük bir Alvaryum da vardı. Burg Khalifa'ya çıkan asansörler de burada.

Otelden rezervasyon ile çölde safariye de gittik. Burg Khalifa altında büyük bir yapay göl vardı, burada belli aralıklarla müzikli su ve ışık gösterileri yapılıyordu.

Dubai konferansından dokuz ay kadar sonra, Amity üniversitesinin Hindistan Noida'da düzenlediği ICRITO'2018 konferansına çağrılı konuşma hazırlayarak katıldım. “Reliability, Infocom Technologies and Optimization” konulu konferansa eşim Ayten Kuntman ile yürüttüğümüz çalışmalarından hazırladığımız “Circuit Model for Statistical Method Based Reliability Estimation of MOS Transistors and Analog CMOS Circuits” başlıklı konuşma ile katıldık. Hindistan tüm pasaportlara vize uyguladığından vize almamız da gerekmişti. Konferans yol glideri dışında tüm giderleri karşılıyordu, konferans sonrası bir de Taç Mahal gezisi yer alıyordu. Uçak biletlerini de milleri kullanarak almıştım. Yaklaşık 5 saatlik bir uçuş sonrası Yeni Delhi havaalanına ulaştık.

Bizi havaalanından karşılayarak otele götürdüler otel Noida'da, Yeni Delhi'den 30 km uzakta bir yer, o bölgeye altın üçgen adı veriliyor Yeni Delhi, Jaipur, Agra'ya kadar uzanıyor.

Gittiğimiz gün otelden bir araç ayarlayarak Yeni ve Eski Delhi'de gezi düzenledik. Bu gezide Cuma Mescidi, Kızıl Kale, Kutb Minar, Lotus Tapınağı gibi önemli görülecek yerleri gezdik, buralarda Hintliler gelip birlikte resim çektirmek istiyorlar, kabul etmezseniz de çok kırılıyorlar. Başta biraz yadırgadık, sonra alıştık.

İkinci günümüz konferansta sunuma ayrılmıştı, otelden servisle Amity Üniversitesi kampüsüne aldılar, orada çağrılı bildirimi sundum, daha sonra da ilginç folklor gösterisi yapıldı. Konferans sırasında bizlerle ilgilenen çok sayıda öğrenci de vardı, yardım etmek için görevlendirilmişlerdi, hemen hepsi kartımı istediler, benim alışmamadığım bir durumdu, meğerse onlar da adetmiş!

Üçüncü gün kendimiz otelden ayarladığımız bir araçla Caipur gezisi düzenledik. Aslında Caipur'a gidip, orada kalarak gezmek gerekiyordu, ancak bizim otelimiz Noida da ayarlanmış durumdaydı. Bu nedenle dört beş saat kadar bir yol gidip, 4 saatlik bir sürede orayı gezip, ondan sonra da aynı yolu geri dönmek oldukça zorlu oldu.

Jaipur pembe boyalı bir şehir! bu boyama işlemi, 19. Yüzyılda İngiliz kralı geleceği zaman onun için yapılmış, pembe renk o şekilde devam ediyor. Gezdiğimiz yerlerin başında Hawa Mahal geliyordu, bunun ötesinde büyük bir kale vardı. Hawa Mahal dışardan bakıldığında çok büyük bir saray gibiydi, ama o duvarın gerisi oldukça boştu, devam etmiyordu, avlulardan ibaret bir bina idi. Sokaklarda, kalede maymunlar ve maymun aileleri dolaşıyordu. Konferans sonrası Taç Mahal gezisi düzenlendi Geziye başlarken korkunç bir yağmur vardı, Muson yağmuru. Hindistan'daki otobüsler açılır pencerele olduklarından, bu pencere-lerden su giriyordu, konferansı düzenleyenler bu suyun akışını engellemek için kağıtlarla tıkaçlar yapıp, su akışına önlemeye çalışıyorlardı.

Yağmur uzun bir süre devam etti, ancak Taç Mahal'e ulaştığımız zaman hava açmıştı, Taç Mahal hep görmek istediğim bir yer-
di, en sonunda görmek kismet olmuştu.

Agra'da görülecek başka yerler de vardı, ancak bizimle tura katılanların bir kısmı dönüş uçaklarına yetişecekleri için onları gez-
me fırsatımız ne yazık ki, olmadı.

Hindistan'da kırmızı et bulunmuyor restoranlarda ve barbekülerde; bulunan beyaz et, balık! Bunun nedeni ineklerin kutsal hayvan olması! Sokaklarda ve yollarda serbestçe dolaşıyorlar.

Bu iki gezide çektiğim bazı fotoları yazının sonunda sizlerle paylaşıyorum.

Konferans açılışı, Dubai Emiri

Akvaryum, Dubai Mall

Taç Mahal, Hindistan

Taç Mahal, Hindistan

Hawa Mahal, Caipur, Hindistan

Taç Mahal, Agra, Hindistan

LASCAS konferansları, Latin American Conference on Circuits and Systems

Emeklilik öncesi son üç yılda Güney Amerika'da düzenlenen LASCAS konferanslarına bildiri sunarak katıldım; sırasıyla Peru, Şili ve Brezilya'da düzenlenen konferanslara, İTÜ'den de proje desteği alarak!

Son yıllarda Güney Amerika'daki İnka, Orta Amerika'daki Maya uygarlıklarına merak salmıştım. Güney Amerika Perudaki Machu Picchu harabeleri çok dikkatimi çekmişti ve görmeye karar vermiştim. LASCAS konferansları bana bu olanağı sağladı, LASCAS konferansları her yıl bir Latin Amerikan ülkesinde yapılıyordu 2013'te de Peru Cusco'da yapılacaktı, Machu Picchu'nun olduğu ülkede, öğrencilerimle birlikte bu konferansta sunulmak üzere birkaç bildiri hazırladık ve konferansa gönderdik, bunlar konferansa kabul edildi, bildiri sunmak üzere İTÜ'den de proje ile destek alarak yolculuğumuzu planladık.

Peru'ya doğrudan uçuş olmadığı için Brezilya Sao Paulo üzerinden Türk hava yolları ile gittik. Grubumuzda bizden başka arkadaşlar da vardı, güzel bir gezi grubu oluşmuştu. Aydoğan, Sevgi, Nezihi, Belgin, Şule, Adnan, Ayşe, Edanur, Ayşegül, Ayten ve ben. 11 kişilik bir grup. 14 saatlik bir uçuş sonrası Sao Paulo'ya indik. Dev B-777 uçağının tekerleği piste koymasıyla bir süre yana kayması ürkütücü olmuştu. Aynı olayı daha küçük bir uçakla daha önce Dalaman havaalanı'na inerken yaşamıştım.

Şehirde Paulista Caddesi üzerinde bir otele yerleştik. Paulista lüks bir cadde. Lüks konutlar, AVM'ler var. Ancak şehrin her tarafı burası gibi değil! Bunu dönüşte farklı bir bölgede otel ayarladığımızla gözledik.

Peru'ya gitmeden önceki zamanı bu büyük şehri gezmeye ayırdık.

Telefonumu şarja taktığımda bir türlü şarj olmadığını fark ettim. Şebeke 117V-60Hz idi, benim elimdeki telefon avrupa şartlarına göre çalışıyordu. Alalı bir yıl olmuştu. Bir arkadaşımızda bulunan şarjlı kılıfı kullanarak bu sorunu çözmüştük. Daha sonraki modellerde o sorun çözülmüştü. Sonraki seferlerde kullandığım üst modellerde bu olayla karşılaşmadım. Şu anda da aynı marka cihaz var.

Orada ilginç bir et lokantasına da gittik, lokantada hayvanın çeşitli bölgelerini gösteren harita var, bu haritaya bakarak bunlardan sırayla müşteriye getiriyorlar, bittikçe de yenisi geliyor, siz tamam diyene kadar! Daha sonra üçüncü seferde Florianapolis gezisinde de benzer bir restorana gitmiştik.

5 saatlik bir uçuş sonrası Peru Lima'ya, oradan da bir saatlik uçuşla Cusco'ya ulaştık. Cusco denizden 3400 metre yukarıda bir şehir, Peru'da yerli çok fazla Kızılderili nüfusu nüfusun yarısı gibi. Yükseklik nedeniyle oksijen azlığı kendini gösteriyor, o nedenle nefes almakta zorlanıyorsunuz, arkadaşlarımızın bazıları da hastanelik olmuştu.

Oranın yerlileri koka yaprağı çiğniyorlardı, coca kokainin yapıldığı madde, bu nedenle dünyada yasak, sadece çevredeki üç tane ülkede bu yasak değildi, bu bitki başlarda coca cola alanında üretiminde kullanılıyormuş.

Machu Picchu 2400m yükseklikte, yani 3300m deki Cusco'dan daha düşük bir yükseklikte.

Şehirde Ramada otele yerleştik tarihi bir bina. İkramlarda otelde coca çayı veriliyor, coca bardak içinde, üstüne sıcak su konuyor, siz içtikçe üstünü sıcak suyla tamamlıyorlardı, konferans günü konferans yerine gitmek istedim, görevliye sordum, kapıdan çık sol tarafa git ve ilk kapıdan gir dedi, meğerse aynı blokun içindeymişiz. O tarihi binanın bir kısmı da konferans merkezi olarak düzenlenmişti.

Bildirilerimi sundum, daha sonraki bir günde Machu Picchu gezisine katıldık, bunun için doğrudan kendiniz gidemiyorsunuz, kayıtlara girecek şekilde bir organizasyona katılmanız gerekiyor, 1 saat kadar otobüsle gidiliyor, ondan sonra da harabelere giden bir trene biniliyor, bu harabeler doğa tarafından gizlenen bir yerde, dolayısıyla İspanyollar da buraya geldiklerinde harabelere kolay ulaşamamışlar. Harabeler 2400m de, dolayısıyla Cusco'dan daha düşük bir seviyede.

Inkalarda tekerlek yoktu, icat edilmemişti, öyle bir durumda o taşların taşınıp oralara yerleştirilmesi bana göre çok zor bir işti ve İnkalar bu işi başarmışlardı.

Güzel bir gezi olmuştu, harabeler sağlam vaziyette duruyor, çatılarını tamamlarsanız yerleşip oturmak mümkün gibi gözüküyordu, Güney Amerika'da yaşayan lama ilginç bir hayvan! bunlar da ortalıkta dolaşıyordu, ayrıca alpaga olarak isimlendirilen diğer bir bölgesel hayvan yerlilerin yanında gözüküyordu. Yerli kadınların yanında da genelde bir kuzu bulunuyordu. Daha sonra çevre gezisi sırasında 3700m yüksekliğe de çıktık.

Konferans yemeğinde guruptaki bir arkadaşımızın doğum gününü de kutladık. Konferans tarihi her yıl aynı zamana rastladığından, daha sonra Şili Santiago ve Brezilya Florianapolis'de de doğum günü kutlamıştık aynı arkadaşımız için.

Dönüş yine Lima ve Sao Paulo üzerinden oldu. Lima'da Türkiye Büyükelçisi bizi karşıladı, guruptan bir arkadaşımızın liseden sınıf arkadaşymış. Uçak saatine kadar bizimle dolaştı, yemeğe de gittik. Şehirde akşam saatlerinde insanlar toplu olarak bir meydanda dans ediyorlardı, şehir Pasifik kıyısında kurulu, nüfusu 10 Milyon, ülke nüfusu ise 30 Milyon. Hava alanındaki freeshop mağazasından daldırma coca çayı da almıştık.

İkinci LASCAS konferansı Şili'de yapıldı 2014 yılında. Şili Türkiye'den en uzak olan noktalardan biri aslında; doğrudan uçuş olmadığından oraya da Arjantin üzerinden geçtik. İstanbul'dan Sao Paulo'ya uçuş ve Sao Paulo'dan da aynı uçakla 2 saat kadar daha devam ederek

Buones Aires Arjantin'e ulaştık. Bu konferansa da İTÜ'den destek alarak katılmıştım.

Buones Aires'de bir süre kaldık, görülecek yerleri ziyaret ettik bizdeki metrobüsün benzerini ilk orada gördüm yurtdışında. Gördüğümüz yerler arasında Eva Peron'un halka hitap ettiği yer ve mezarı da vardı.

La Boca isimli semtte her kafede bir tango gösterisi vardı, her bir kafenin önünde tango giysili bir çift bulunuyor ve müzikle dans ediyordu. Bir akşam özel bir mekanda yemekli tango gösterisine de katıldık.

Arjantin denilince önce akla tangolar ve daha sonra da dünyanın en büyük şelalesi olan Iguazu şelaleleri geliyor. Iguazu şelaleleri Arjantin, Brezilya ve Paraguay'ın sınırlarının birleştiği bir yerde ve Güney Amerika'nın ikinci büyük nehri olan Parana Nehri üzerinde. Buones Aires'den oraya uçakla gittik ve şelaleleri gördük, ilginç bir geziydi. Çevredeki parkta Güney Amerikada yaşayan ilginç bir hayvan vardı koati! Kedi büyüklüğünde, fare gibi ses çıkaran, son derece arsız bir hayvan! Masalarda bırakılan tüm yiyecek ve içecekleri yağmıyorlardı.

Daha sonra Şili'ye Santiago'ya geçtik, Şili'de ilginç bir ülke, ekonomisi Arjantin'e göre biraz daha geride. Şili'ye gidince akla gelen en önemli bir isim de Nobel ödüllü şair Pablo Neruda. Neruda'nın hem Santiago'da hem de Valpareso'da evi var, bunları da görme şansını elde ettik. Valpareso'daki ev kat üstüne kat çıkılarak inşa edilmiş! Yukarı çıktıkça küçülüyor. En üstte hiçbir yere gitmeyen bir merdiven var. Barda ise dünya şairlerinin isimleri yazılı. Nazım Hikmet'in de ismi var.

Aynı arkadaşımızın doğum gününü de Santiago'da kutladık.

Konferansın düzenlendiği otele gidip konferansa katıldım ve bildirilerimi sundum. Dönüş yine Arjantin üzerinden oldu İstanbul'a.

Üçüncü LASCAS konferansı 2016 yılında Brezilya'nın Florianapolis kentinde düzenlendi, bu konferansa da bildiri gönderdim ve İTÜ'den proje desteğiyle konferansa katıldım; bu konferansa Cenevre üzerinden Sao Paulo'ya uçarak gittik, oradan da Florianapolis'e uçtuk. İstanbul'dan oraya yolculuk 27 saat sürdü, ancak zamanda geriye doğru gidiliyor bu yolculukta! Butik bir otele yerleştikten sonra biz denize yüzmeye de gitmiştik. Bir seferinde, cep telefonu ile Türkiye'deki lig maçını, Beşiktaş Fenerbahçe maçını izledik, daha sonra da denize yüzmeye gittik, saat farkı bize bu olanağı sağlıyordu. LASCAS 2016 emekli olmadan üniversiteden görev alarak gittim son konferansı, döndükten 1,5 ay sonra emekli olmuştum.

Florianapolis'de tarihler aynı olduğundan aynı arkadaşımızın doğum gününü de kutladık daha öncekilere benzer biçimde, bir et lokantasında sıra halinde etleri getirip bize sundular.

Konferansta sundugum bildiri için aldığım eleştirileri kullanarak son doktora öğrencimin doktorasına yön verdiğimi de belirtmek isterim.

Konferans bittikten sonra Rio'ya geçtik, Rio ilginç bir şehir ve görmeye hakikaten değer bir yer, otelimiz denize çok yakın bir yerdeydi, bir caddeyi geçtikten sonra hemen Copa Cabana plajına ulaşılıyordu; plajda şemsiye, şezlong gibi hizmetler düşük bir fiyata sağlanıyordu, biz gider gitmez oradaki görevliler koşturup bunları bize sağlıyorlardı.

Şehrin görülecek yerlerini de gezdik, bunlar arasında Sugar Loft, Corcovado ve Ipanema Plajı da vardı. Yine dört saatlik bir kara yolculuğuyla ulaştığımız bir yerden başlayan güzel bir tekne gezisine de katıldık. İlginç bir görülecek bir yer de Favela olarak isimlendirilen kenar semt! buradan aşağıya inen yol üzerinde ilginç boyanmış bir merdiven de vardı: Celeron Merdivenleri, buralarda resim çektik. Celeron bu merdivenleri oluşturan kişinin ismi, ne yazık ki, orada öldürülmüş kendisi.

İstanbul'a dönmeden önce son gece bir de samba gösterisine katıldık, bu LASCAS gezilerinden bazı kareleri sizlerle paylaşıyorum.

Machu Picchu harabeleri, Peru, 2013

Iguazu Şelaleleri, Arjantin, 2014

Iguazu Şelaleleri, Arjantin, 2014

Iguazu Şelaleleri, Arjantin, 2014

Peru, yerli kadın ve alpaga, 2013

Rio, Samba gösterisi, Brezilya, 2016

Rio, Copacabana plajı, Brezilya, 2016

Rio, Celeron merdivenleri, Brezilya, 2016

Rio, Celeron merdivenleri, Brezilya, 2016

Pablo Neruda'nın evi, Valparaíso, Şili, 2014

Mısır Gezileri, WCEEENG'10: The 2010 World Congress on Electronics and Electrical Engineering

Meslek hayatımda çok etkilendiğim bir gezi de Mısır'da Luksor'da düzenlenen konferanstı. Konferansa gönderdiğim bildirimler kabul edilince oraya gitmek ve çok eskiden beri görmek istediğim bu uygarlığı kalıntılarını ziyaret etmek fırsatı doğmuştu.

Fakülteden de proje desteği alarak, gezi grubumuzla birlikte Mısır'ı görmeye gittik. İTÜ den ve İÜ den aynı konferansa katılacak öğretim üyeleri ile birlikte kalabalık bir gezi grubu oluşturulmuştu. Bunların bazıları çağrılı konuşmacı olarak bu kongreye davet edilmişti.

Konferans Luksor'da düzenleniyordu. Luksor Nil Nehri üzerinde ve Mısır'ın Kahire'den önceki başkenti. Luksor'a Kahire üzerinden aktarmayla uçtuk. Mısır kendine özgü alışkanlıkları olan değişik bir ülke, gördüklerimiz bizim anlayışımıza çok da uygun düşmüyor. Otele vardığımızda ilk başta oteli fark edemedik; çünkü çok tozlu, toz toprak içinde bir yola girdik, hepimiz karşıya bakıyorduk, oysa otel arkamızdaymış, kimse arkasına bakamamıştı.

Luksor'da devrik Mısır kralının gelip oturduğu lüks oteller de vardı. Bizimki aynı zamanda konferans oteliydi, çatısında Nil manzaralı bir oturma Terası, bir bar ve yüzme havuzu bulunmaktaydı. Otelin karşısında bulunan bir kahvede insanlar sürekli olarak maç izliyorlar ve tezahürat yapıyorlardı günün her saatinde. Otelden çıktığımız anda da etrafımızı sarıp bizi orada bulunan faytonlara binmeye zorluyorlardı. Konferans elektrik elektronik alanının alanının tüm konularını kapsıyordu; bu nedenle farklı disiplinlerden arkadaşlarımız da bizimle birlikteydi, ülkenin kendine özgü yaşayış biçimi var, bizim alıştığımızdan oldukça farklı!Bu konferansın düzenlenişine de yansıyor.

Bildirimlerimizi sunup arkadaşlarımızın sunumlarını da izledikten sonra çevre gezilerine başladık; bunların başında da orada bulunan tapınaklar, Mısır tapınakları geliyordu.

Luksor ve Karnak tapınakları dışında karayolundan gittiğimiz tapınaklar da vardı. Bunlar 4500 yıllık ve büyük kısmı hala ayakta duran devasa yapıları, hakikaten gerçekten görmeye değer yapılar:

Abidos, Hatşepsut, Edfu, Karnak ve Luksor tapınaklarında Nisan 2010 tarihinde çektiğim fotolar da ekte.

Karnak ve Luksor tapınakları aradaki bir yolla birbirlerine bağlıymış, daha sonra burada bir yerleşim yeri oluşmuş; biz gittiğimizde bu yerleşim yeri kaldırılarak tekrar o yol oluşturuluyordu.

Karnak Tapınağı 1500 metre uzunluğunda ve 800 metre genişliğinde bir yapı, çok uzun bir süreçte tamamlanmış, sanırım 1500 yıl kadar bir süre. İstanbul'da bulunan Dikilitaş buradan sökülüp Sultanahmet meydanına götürülmüş Bizans döneminde. Dikilitaş'ın söküldüğü yeri de orayı gezerken gördük.

Yukarıda belirttiğim tüm tapınaklar ilginç yapıları ve sapsağlam günümüze kadar gelmişlerdi. Mısır denince akla Kahire civarındaki piramitler geliyor; ancak bu piramitler bu gezide gördüğümüz yapıların yanında kanımca hafif kalırlar. Kahire piramitlerini de aynı yıl içinde yılsonuna doğru yaptığımız ikinci bir gezide görme olanağını elde etmiştim.

Bu gezide karadan Asuvan barajı'na kadar da gittik; ne yazık ki, Abusimbal'e gidemedik, çünkü oraya gitmek için uçak seyahati gerekiyordu, biz ise karadan gitmiştik.

Bu gezi sırasında Nil nehrinde tekne gezisi de yaptık, bu tekne yelkenli bir tekne, Felucci olarak isimlendiriliyor, motor yok, rüzgâr gücüyle nehir üzerinde gidip geri döndük, gezi sırasında bize çay da ikram ettiler, daha sonra aklımıza kurcalayan bir şey oldu: çayın suyu nereden geliyor?

İlginç bir anı da yolda gördüğüm bir araç hakkında, bir aracın arkasına asılmış dört kişi gördüm, bizdeki temizlik araçlarındaki görevliler gibi gidiyorlardı, sonra öğrendim ki, bu bir dolmuş aracıymış, kabinin içi dolduğu zaman kalanlar da arkasına asılıp gidiyorlarmış, bunun da fotoğrafını paylaşıyorum.

Dönüşümüz biraz maceralı oldu, uçuşlar Mısır hava yolları ve Türk hava yolları ortak uçuşuydu, Luksor'dan harekette Mısır hava yolları ile biraz geciktik, Kahire'ye vardığımızda Türk Hava Yolları'nın yolcu kabulü için öngördüğü süreden az kalmıştı, bu nedenle bizi uçağa almadılar, uçak göz göre göre gitti, kendi gecikmelerinden kaynaklandığı için de bizi havaalanında bir otele götürdüler, ama bir eksikle, valizlerimiz elimizde değildi. Ertesi gün bizleri farklı uçaklara dağıttılar, herkes farklı uçakla Türkiye'ye dönebildi.

2010 yılı sonunda dekanlığımın bitiminden hemen sonra Mısır'a ikinci defa gittim, bu defa Kahire ve İskenderiye şehirlerini görmek için! Aslında bu tarihlerde bir konferans da vardı, ancak ben ona bildiri gönderemediğim için bu gezilere kendim katıldım, ama geziye görevli giden arkadaşlarım da vardı, bunların büyük bir kısmı önceki gezide bulunan arkadaşlarımdı.

Bu gezide de Giza piramitlerini, yine buna yakın bir yerde bulunan basamaklı piramidi görme şansımız oldu. Giza piramitlerinde gece düzenlenen bir lazer gösterisini de izledik, piramitlerle Ve sfenksle anı fotoğrafı çektik. Kahire de başkanlık Sarayı önünde fotoda çektik, o sırada başkanlık makamında Hüsnü Mübarek oturuyordu. Bizden bir ay kadar sonra görevden uzaklaştırıldı.

Daha sonra İskenderiye'ye hareket ettik, İskenderiye fenerinin taşlarından yapılan kaleyi de gördük, tarihi eserlerin değerinin bilinmemesi ve yıkılıp malzemenin başka bir yapı için kullanılması dünyada farklı yerlerde de görülen bir durum! Örneğin Meksika'da yapılan katedraller Astek tapınaklarının ve yapılarının sökülüp, taşlarının bunların inşaatında kullanılmasıyla oluşturulmuş, bunlara da daha sonra oralara gittiğimde şahit olmuştum.

İskenderiye'den dönüşümüz oldukça maceralı oldu, bizim uçağımız İskenderiye'nin yeni havaalanından hareket ediyordu, uçak saatindeki değişikliği fark etmediğimizden, o gece konaklamamız yoktu, havaalanında zamanı geçirebiliriz diye düşündük, çünkü Kahire havaalanı daha önce gördüğümüz bir havaalanıydı ve bütün konforlar orada mevcuttu, ancak burası öyle değildi, gittiğimizde bizi içeri almadılar, uçuş saati bekleniyordu ve uçuş saati de sabah sekizdi, biz ise bir gün önce akşam yedide oraya ulaşmıştık; çaresiz havaalanı yakınındaki bir kafeye girdik ve orada sabahladık zor şartlar altında , kafenin girişinde serilmiş seccadeler de vardı insanlar gelip ibadet ediyor, ama bir kısmı da bu seccadenin üzerine yatıp uyuyordu ,bu da anılarımıza kazındı; sabah havaalanına gidince neden alınmadığımızı da anladık, havaalanı çok küçüktü ve ancak hareket edecek uçakların yolcularını alabiliyordu, bu da bizim için bir deneyim olmuştu.

Luksor Tapınağı, 2010

Karnak tapınağı, 2010

Abidos Tapınağı, 2010

Edfu tapınağı, 2010

Hapşesut Tapınağı, 2010

Basamaklı piramit, 2010

Giza piramitleri, 2010

Keops piramidi, Giza, 2010

Sfenks, 2010

İskenderiye Kalesi, 2010

Çin Beijing gezisi, APAP2011: The International Conference on Advanced Power System Automation and Protection 2011

Bu bölümde Çin Beijing'de düzenlenmiş olan APAP2011 konferansı için İTÜ'den görev alarak yaptığımız Çin gezimizden söz etmek istiyorum.

Meslek hayatımda çok etkilendiğim diğer bir gezi de Çin Beijing'de düzenlenen APAP2011 konferansı gezisi oldu. Konferansa gönderdiğim bildirimiz kabul edilince oraya gitmek ve çok eskiden beri görmek istediğim bu yerleri görme olanağı buldum.

Fakülteden de proje desteği alarak, gezi grubumuzla birlikte bu defa Çin'e gittik. Yaklaşık 10 saatlik bir uçuş sonrası Beijing'e ulaştık. Oteli-miz Pekin Olimpiyat Stadı'na yakın bir yerdeydi. Konferans da aynı yerde idi. Bildirimizi sunduk, katılım belgesini hazırlayıp bize vermeleri deneyimsizlik nedeniyle epey sorunlu olmuştu.

Tianenman Meydanı, Yasak Şehir, Çin Seddi, Panda evi, çay seramonisi gibi mutlaka görülmesi gereken yerler ve etkinlikler var!

Bir diğer önemli yer de Silk Market olarak isimlendirilen ve her türlü markanın taklitlerinin satıldığı, pazarlıkların kıran kırana yapıldığı çok büyük bir AVM. Dünyadaki tüm markalı eşyalarının taklitlerinin satıldığı reyonlar bulunuyor. Her mağazadaki satıcılar kapıdan geçerken sizi içeri çekmeye çalışıyor. Müşteri profili yabancı, altında metro istasyonu da var. Pazarlıkta satıcının iyi fiyat (best price) diye başladığı fiyat en sonunda bu tutarın 1/10 una kadar (last price) inebiliyor son fiyatta. Ben de columbia (çakma!) marka bir mont almış, uzun bir süre de kullanmıştım.

Taklit saatler marka marka var. O zamanlı tl ile 5₺ ya alınabiliyordu üzerinde tüm göstergeler var, ama bunların önemli bir kısmı çalışmıyordu. Benzer durum fotoğraf makinaları için de geçerliydi.

Şehir gezimize Tijenman meydanıyla başladık, yasak şehrin girişi de burada, girişin üstünde Mao'nun bir resmi asılı! Bu meydan 1 milyon kişinin toplanabileceği bir meydan, Çin parlamentosu da burada, ayrıca Mao'nun Mozolesi de meydanda yer alıyor. Meydanın bir ucunda şehrin giriş kapısı var, bu giriş kapısından yasak şehre uzanan bir de yol var, ancak bu yol üzerine Mao Mozolesi yapılmış ve yol kesilmişti, daha sonra bu meydanı tekrar dolaştık, saati uymadığı için Mao'nun mozolesini gezemedik.

Grup olarak yasak şehri gezdik, Çin imparatoru'nun yaşadığı yerleri görebildik.

Ticari amaçla kurulmuş bir yere götürdüler, orada profesör doktor olarak kendini nitelendiren bir kişiye muayene oluyorsunuz, size SO-RULAR soruyor ne tür bir rahatsızlığınız olduğunu belirliyor, ona göre reçete yazıyor, ama reçeteye yazdığı orada satılan çaylar, bunlardan alıyorsunuz.

Otelde önemli bir yiyecek sorunu yaşadık, çünkü açık büfede bulunanlar bizim damak tadımıza uygun değildi. Açık büfede bulunan mantı benzeri bir yiyecek bana uygun düşmüştü, bunun ötesinde bir arkadaşımız Türkiye'den yiyecek getirmişti bereket, yanında onları da değerlendirme olanağımız oldu.

Bir diğer önemli sorun da yemeğin her yerde çubukla yenmesiydi, her yerde çubuk vardı, ama çatal bıçak bulunmuyordu, en sonunda şöyle bir çözüm bulmuştuk: gittiğimiz restoranda bir menü alıyorduk, bunda bir çorba vardı, çorba için bir küçük kaşık koymuşlardı, bu kaşığı daha sonra menüdeki pilav gibi yiyecekleri yemek için de kullanıyorduk; bir restorana girdiğimizde garsonlar bize hemen çubuk getiriyordu, Dil bilmedikleri ve söyleneni anlamadıkları için de çatal bıçak gibi bir şey isteme şansımız bulunmuyordu.

Çok görmek istediğim bir yer olan Çin seddine gittik, oraya teleferikle çıktık grup olarak. Çin Seddi çok uzun bir yapı, bildiğim kadarıyla uzaydan da fark edilebiliyor. Biz em yüksek yerine çıktık, çıktığımızı dair bir de madalyon almıştık.

Bir diğer ilginç yer de panda eviydi, pandalar koruma altındalar, dünyadaki sayıları az, burayı ziyaret ettik ve pandaların resmini çektik. Ayrıca çok uzun süren bir çay seramonisine de katılmıştık.

Bir diğer ilginç yer de Pekin ördeği yedigimiz restorandı, restoranda bir döner masa etrafında oturmuştuk, masanın dönen kısmında yiyecekler var, bunu çevirip önünüze gelenden istediğinizi alıp yiyorsunuz, aynısı konferans yemeğinde de vardı. Başkaları da masayı çevirdiğinden, önünüzdeki yiyecek tabağı elinizi çabuk tutmazsanız kayıp gidiyordu.

Bir diğer ilginç yerde yazlık Sarayının olduğu yerdi, burada bulunan gölde imparatoriçe kendisini korkuttukları için tüm kurbağaları toplamış!

Çin seddi, teleferik, 2011

Çin seddi, Çin, 2010.

Çin seddi, Çin, 2010.

Tianenmen Mydanı, Beijing, 2011

Yasak şehir girişi, Beijing, 2011

Panda evi, Beijing, 2011

Konferans merkezi, Beijing, 2011

Mao mozolesi, Beijing, 2011

Çay seramonisi, Beijing, 2011

Döner masa, Beijing, 2011

Dönüşümüz de yaklaşık 10 saat süren bir uçuştan sonra oldu İstanbul'a.

Dekanlık yılları, sosyal etkinlikler, emeklilik törenleri, fakülte yemekleri

Anabilim dalı başkanı olarak göreve geldiğim 2000 yılından başlayarak emekli olan öğretim üyelerimiz için törenler düzenledim, kendilerine plaket verdim. Emekli olanlara yemek düzenlemek ve plaket takdim etmek zaten fakültemizde geleneksel olarak uzun yıllardır sürdürülen bir etkinlikti, ancak son yıllarda öğretim üyeleri arasındaki bazı çekişmeler nedeniyle kesintiye uğramıştı, küskünlük oluşmuştu.

Anabilim dalı başkanırken Sayın hocam Prof. Dr. DURAN LEBLEBİCİ emekli oldu, ilk olarak hocama düzenlediğim bir yemekte anabilim dalı başkanı olarak emeklilik plaketi sundum; daha sonra EHB bölüm başkanırken, emekli olan bir diğer hocamız Prof. Dr. Ertuğrul Yazgan, Prof. Dr. Günsel Durusoy, Prof. Dr. İnci Akkaya'ya bölüm başkanı olarak plaket takdim ettim, bu plaketi de düzenlediğim bir yemekte kendilerine verdim; bu geleneği dekan olduktan sonra da sürdürdüm, emekli olan tüm hocalarımız için bir fakülte yemeği düzenlendi ve onlara birer plaket takdim edildi, emekli olan hocalarımız: Prof. Dr. Ercan Topuz, Prof. Dr. Bulent Örencik, Prof. Dr. Emin Tacer, Prof. Dr. Tamer, Kutman, Prof. Dr. Atilla Bir, Prof. Dr. Fuat Anday ve Doç. Dr. Dilek Enarun.

Bu gelenek benden sonra da devam etti, benim emekliliğim için de hem EMO, hem fakülte özel törenler yapıp birer plaket takdim ettiler, hem de bir yemek düzenlendi. Fakültede yapılan Törene benimle hiçbir çıkar ilişkisi bulunmayan kişilerin ve arkadaşlarımla da katılması benim için hoş bir sürpriz olmuştur.

Yine uluslararası düzeyde tanınmış bilim adamlarına getirerek fakültede konferans verdirdim, bu etkinlikler de EEF Bilim ve Teknoloji Günleri olarak isimlendirildi. Farklı zamanlarda katılan konuşmacılar arasında V. Miranda, M. Ehsani, P. Krein, M. Rashid, A. Fabre, E. Sanchez Sinencio gibi alanında tanınmış kişileri sayabiliriz. Aslında ELECO konferanslarına IEEE ve EMO aracılığıyla yol giderlerini ve konaklamayı da karşılayarak konuşmacı getiriyorduk, bu konuşmacıları bir de fakültemizde konuşturarak böyle bir etkinlik düzenlemek aklıma geldi, bunu da başardım sanırım, yararlı da oldu. Bunlarla ilgili bazı kareleri de bu yazının sonunda paylaştım.

Altı yıl bir ay dekanlık süresi oldukça uzun bir süre! Bu uzun süre içinde duayen hocalarımızdan da ne yazık ki, kayıplar verdik, onları sonsuzluğa uğurlamak görevi de bana düşmüştü, yaklaşık on kadar hocayı sonsuzluğa uğurladım, bunların ikisi kırklı yaşlarda genç öğretim üyelerimizdi; yine haber alamadığımız için evlerini polis denetiminde açtırıp, kendilerini yitirdiğimizi o zaman öğrendiğimiz hocalarımız da vardı, Prof. Dr. M. Sait Türköz ve Prof. Dr. Nusret Yükseler.

Emekli olduğumda Elektrik Mühendisleri Odasında düzenlenen tören, 2016

Prof. Dr. Duran Leblebici, 2001

Prof. Dr. Ertuğrul Yazgan, 2003

Prof. Dr. Günsel Durusoy

Prof.Dr.Emin Tacer, Prof. Dr. Tamer Kutman, 2006

Prof. Dr. Ercan Topuz, 2007

Prof. Dr. Bülent Örencik, 2007

Prof. Dr. Atilla Bir

Prof. Dr. Fuat Anday, 2008

Doç.Dr. Dilek Enarun, 2008

Bilim ve teknoloji günleri, Krein, Miranda, Ehsani ile

Bilim ve teknoloji günleri, A. Fabre

Gap Teknik Gezisi, Atatürk Barajı, Nemrut Dağı, Urfa, Harran

Bu bölümde İTÜ Elektrik Elektronik Fakültesi tarafından 1990 yılında düzenlenen ilginç bir teknik geziyi ele alacağım, Gap (Güneydoğu Anadolu Projesi) gezisi! Bu geziye profesör olmadan önce doçentken katılmışım. O yıllarda GAP projesi önemle üzerinde durulan ve gerçekleştirilmesine çalışılan bir projeydi, bu proje kapsamında Atatürk barajı, Urfa sulama tünelleri gibi çalışmalar da yer alıyordu.

O zamanki dekanımızın söylediğine göre, devlet kurumlardaki kişileri bu çalışmaları görmek için oraya gitmeye teşvik ediyor ve yol giderlerini de veriyordu, fakültede de bu yönde girişim oldu, ilk başta çok sayıda kişi Gap gezisine katılmayı düşünüyordu, ancak daha sonra bu sayı gittikçe düştü; öyle ki biz oraya sadece 18 kişi gittik. Ancak yine dekanımızın söylediğine göre, bu sayıyı özellikle böyle bir yerde tutmaya çalışmışlardı. Atatürk Barajı'nda bu barajın inşaatını yapan şirketin şantiyesinde beş yıldızlı otel düzeyinde bir misafirhane vardı, biz de orada kalacaktık.

İstanbul'dan Diyarbakır'a uçtuk. Diyarbakır'da görülecek yerleri de ziyaret ettik, bunlar arasında Atatürk evi, Diyarbakır surları da vardı. Bir de kaburga restoranında yemek yedikten sonra, Urfa tarafına doğru yola çıktık; ancak Urfa'ya varmadan Adıyaman tarafına sapıp, Atatürk barajı şantiyesine ulaştık, buradaki konuk evi hakikaten lüks bir otel düzeyindeydi, yüzme havuzu da vardı. Bizim grubumuzda arkadaşlar mayo getirmeyi unuttukları için bu sorun oldu, ancak yakındaki bir yerleşim yerinden 19 Mayıs şortları bularak ve bunları kullanıp havuza girmeyi başardılar.

İlk başta arkamızda bir dağ yığını gördüm, sonradan fark ettim ki, bu Atatürk Barajı'nın gövdesi imiş, üstü henüz tamamlanmamıştı, o konuda çalışma yapıyordu, yığınla iş makinası gözüktüyordu, yine santral inşaatı gezilip görülebilecek haldeydi, ama henüz tamamlanmamıştı. Daha sonraki yıllarda orayı bir daha ziyaret ettim ve santral çalışırken de nasıl çalıştığını izleyebildim.

Otobüsle Urfa sulama tünellerine de girip gezme olanağımız olmuştu; o gittiğimiz tarihte su henüz Harran tarafına aktarılmadığından, orası çoraktı, orayı on yıl kadar sonra ziyaret ettiğimde toprak yemyeşildi, yani sulama başarılı olmuştu.

Bu gezi içinde en ilginç bir bölüm de Nemrut Dağı ziyareti idi. Nemrut Dağı aslında kral Antiochos'un inşa ettirdiği bir anıt ve kralın mezarını kapsıyordu, höyük şeklinde bir mezar! Kuzey ve Güney tarafında birer teras ve dev heykeller vardı, her terasta yedi heykel bulunuyordu, bu heykellerin bir tarafta başları gövdeden yere düşmüştü gövdeler sağlam duruyordu, heykellerin başları yerdeydi, diğer terasta ise başlar yerde duruyordu ama gövdeler tahrip olmuş durumdaydı; kralın mezarının açılacağı söyleniyordu, zira açmak için taşları kaldırdığınızda, yukarıdan yeni taşlar düşerek bu açılma işini engelliyorlardı. Oraya Kahta üzerinden gittik, Cendere köprüsünden de geçtik, bu köprü Roma zamanından Milattan sonra birinci yüzyıldan kalma ve hala kullanılabilir bir köprü! En sonda da zor bir parkuru tırmanarak zirveye ulaştık, ancak oraya ulaştığımızda bir de baktık ki, Malatya tarafından gelen araçlar zirveye kadar neredeyse çıkıyorlardı, biz Kahta tarafından gelmiştik, o tarihte orada elektrik yoktu, ama telekomünikasyon altyapısı gayet iyiydi, güneş enerjisiyle çalışan telefon vardı, bu telefonla İstanbul'la da konuşmuştuk.

Bunun ötesinde Urfa şehrini de ziyaret ettik, burada Hazreti İbrahim'in ateşe atıldığı mancınık olduğu söylenen sütunları gördük, tabi balıklı Gölü de. Efsaneye göre odunlar balık ateş su olmuş! Daha sonraki bir tarihte orayı iki kez tekrar ziyaret ettim, yalnız aradan geçen zamanda şehir fevkalade gelişmiş, ilk gördüğüm zamana göre büyük farklar oluşmuştu.

Bir de Harran gezimiz oldu, burada Harran evlerini ve o eski yıllardan kalma Harran Üniversitesi'ni de gördük. Harran Üniversitesi'nin yıldızları gözetleme için bir kulesi vardı ve bu kule hala ayakta duruyor; burayı ben daha sonra da gidip görmüştüm.

Orada sulu tarım yapılan bir bölgeyi de gezdik. Hoş bir anıyı iletmek istiyorum, nektari ağacı altında dökülmüş meyveler vardı, bir hocamız bunları alıp şapkasına koydu, daha sonra hızla bizi gezdiren yetkilinin yanına doğru gittiğini gördüm, peşinden de bir görevli geliyordu, meğerse o dökülen meyveler belli bazı büyüklükleri belirlemek için kullanılıyormuş, hocamız meyveleri alarak ölçümleri bozmuş, ancak iş tatlıya bağlandı ve o meyveler hocamıza verildi.

Bu gezimizden fotoları burada paylaşıyorum.

Nemrut Dağı, 1990

Harran evleri, 1990

Harran Üniversitesi gözlem kulesi, 1990

Cendere Köprüsü, 1990

Balıkli Göl, Urfa, 1990

Nemrut Dağı, 1990

Nemrut Dağı, 1990

Nemrut Dağı, 1990

Buradaki fotoğrafların tümünü kişisel web sayfamdan alarak buraya taşıdım:

<https://web.itu.edu.tr/kuntman/indextr.html>

Sınıf arkadaşlarım, 7469 grubu

Bu bölümde İTÜ'deki sınıf arkadaşlarıma değinmek istiyorum. 1969 yılından beri tanıdığım ve hayatımda önemli bir yer tutan sınıf arkadaşlarım!

7469 ne anlama geliyor, önce buna değinmek istiyorum; o zamana kadar İTÜ'de bulunan Maçka Teknik Okulu o yıl Mühendislik-Mimarlık Fakültesine dönüştürüldü ve İTÜ'deki sıralamada yedinci fakülte olarak yer aldı, baştaki yedi bu anlama geliyor, dört ise bölüm numarası yani elektrik mühendisliği bölümü oluyor, 69 ise giriş yılını belirtmektedir. O zamana kadar İTÜ'de beş yıllık bir eğitimle yüksek mühendis mezun ediliyordu, 1969 yılında iki kademeli sisteme geçilerek lisans ve yüksek lisans dereceleri verilmeye başlandı. Bizler de bu sistemin ilk öğrencileriydik. Ana yapıdaki Elektrik Fakültesi için geçerli olan bu durum, yeni kurulan Mühendislik-Mimarlık Fakültesi için de geçerliydi.

Geçtiğimiz yıl 2023'te mezuniyetimiz 50. yılını kutladık, arkadaşlarımla da 69 yılından beri tanışıyorum; ülkemiz o zamandan bu yana çok çalkantılı günler geçirdi, özellikle öğrenciliğimiz sırasında karşılaşılan ve yaşanan olaylar bizleri de çok etkilemişti; arkadaşlarımla onlara göğüs geldik ve bugünlere ulaştık; sınıf arkadaşlarım ülkemizin çeşitli yerlerinden İTÜ'ye gelmişlerdi, bunun yanı sıra İstanbul'un iyi bilinen okullarından öğrenciler de bulunmaktaydı; İstanbul Alman Lisesi, Galatasaray Lisesi, İstanbul Erkek lisesi, Işık Lisesi, Saint Joseph gibi okullardan mezun olmuş arkadaşları da bu grupta görüyoruz. İstanbul Alman Lisesinden aynı sınıfta İTÜ'de üç kişiydik. Başka bölümlerde de başka lise arkadaşlarımız İTÜ'ye girmişlerdi.

Girdiğimizde bütün sınıf 90 kişi kadardı, daha sonra kuvvetli akım ve zayıf akım ayrıldığında, kuvvetli akımda 16 kişi, zayıf akımda da 38 kişi kalmıştı dördüncü sınıfta.

Hatırladığım kadarıyla Haziran döneminde hiç mezun vermedik, güz döneminde sadece üç kişi mezun oldu, ben dahil 11 kişi de Şubat döneminde mezun olmuştu. Bu arkadaşlarımızın önemli bir kısmıyla 1976 yılında asker arkadaşı da olduk.

Arkadaşlarımla iletişim o yıldan beri hiç kopmadı, sürekli olarak haberleştik, şu anda da bir WhatsApp grubumuz var, her sabah günaydınlaşıyoruz en azından.

Buna benzer bir grup lise arkadaşlarım için de var, onlarla da haberleşiyoruz, benzer bir WhatsApp grubu orada da var.

Gruptaki arkadaşlarımız meslekte çok başarılı oldular, aramızda öğretim üyeleri sanayiciler, müteahhitler, ataşe gibi bürokratlar da bulunuyor. Askerlik yıllarından sonra defalarca toplandık, ayrıca ailece toplu gezilere de gittik, bunların arasında Abant gezisi ve Pamukkale gezisini sayabilirim. Bu iki gezi benim çok iyi hatırladığım ve severek andığım geziler!

2009 yılı tanışmamızın 40. yılıydı, Fakülte Dekanı idim, o yıl İTÜ Sosyal tesisleri nde bir sınıf toplantısı düzenlemiştim. Bu toplantıya çok sayıda arkadaşımızla katılmıştı.

En son büyük toplantımız tanışmamızın 50. yılını kutlamak üzere 6 Nisan 2019 tarihinde oldu 2018 sonu ve 2019 yılı başında ağır bir rahatsızlık ve ameliyat geçirdim, iki ay kadar kendimi bilmeden hastanede yatmışım, bunun hemen arkasında bu 50. yıl toplantısı oldu, bu toplantıya hocalarımızı da çağırdık, Prof. Dr. DURAN LEBLEBİCİ Prof. Tahsin Saya, rahmetli Prof. Dr. Kemal Sarıoğlu da toplantıya katılmıştı, bu çapta başka bir toplantı son zamanlarda olmamıştı, bu toplantıdan bazı kareleri de yazının sonunda paylaşıyorum.

Pandemi döneminde de bir online sınıf toplantısı yaptık, herkes kendi yiyeceğini kendi önüne koymuştu ve fark ettim ki, bir süre sonra bu sanal toplantı adeta gerçek toplantıya dönüşüyor! Bu toplantıda Sıddık hoca piyano da çalmıştı.

Son zamanlarda arkadaşlarımız az sayıda da olsa hala kendi aralarında toplanıyorlar, genellikle Bodrum'da ve Çanakkale'de! En son toplantı da Bursa'da oldu. Ne yazık ki, bunlara katılma olanağı bulamadım. Geçen bunca yıl içinde yitirdiğimiz arkadaşlarımız oldu, onları da sevgi ve saygıyla anmak isterim.

Moda Deniz Kulübü 50. yıl toplantısı

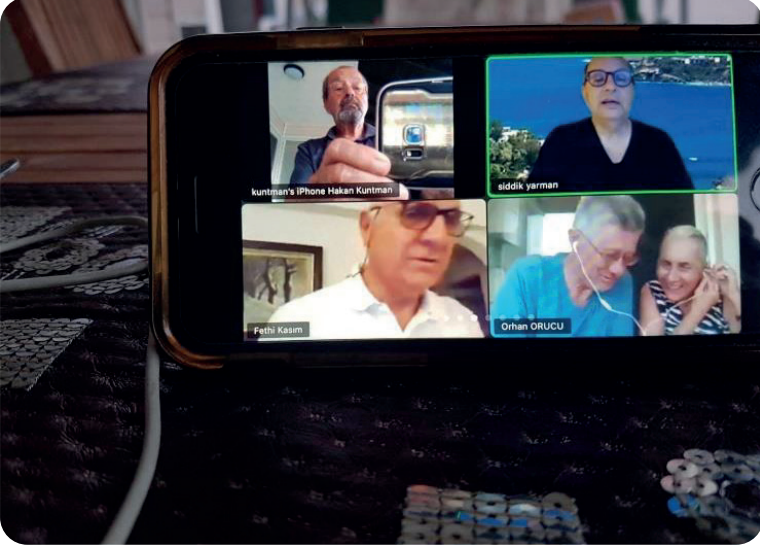
Moda Deniz Kulübü 50. yıl toplantısı

Moda Deniz Kulübü 50. yıl toplantısı

Moda Deniz Kulübü 50. yıl toplantısı, Prof. Dr. Kemal Sarıoğlu ile..

Online sınıf toplantısı, 2020

Pamukkale gezisi 1990

Meslekte 50. Yıl, 4 Haziran 2023

Meslekte 50. Yıl, 4 Haziran 2023

İTÜ EEF Dekanlığı, 2010

İTÜMMF, Maçka, öğrencilik yılları, 1973

ICECS Konferansları, Malta ve Gürcistan Gezileri

Bu bölümde ICECS: IEEE International Conference on Electronics, Circuits and Systems konferanslarına değineceğim. ICECS Serisinde iki konferansa katıldım, bunlardan biri 2008 yılında Maltadaydı, The 15th IEEE International Conference on Electronics, Circuits and Systems; diğeri de 2017 yılında Gürcistan Batum da gerçekleşti : ICECS’2017: The 24th IEEE International Conference on Electronics, Circuits and Systems.

ICECS 2008 konferansı Malta’da yapıldı, Malta’ya ulaşım o zaman çok sınırlıydı, Malta’ya uçuş yeni başlamıştı, Malta hava yolları tarafından gerçekleştiriliyordu ve bu uçuş İstanbul Sofya Malta şeklindeydi ve toplam 4 saat kadar sürüyordu. İstanbul’dan havajanıp Sofya’ya iniliyor, Malta’dan gelip Sofya’da inecek yolcular burada iniyor, Malta’ya gidecekler uçağa biniyor ve ondan sonra yola devam ediliyordu, toplam 4 saat!

Biz konferans otelinde yer ayırtmıştık, turun uzunluğunu da uçağa göre ayarladık, bu zorunluydu, çünkü haftada iki gün uçuş vardı. İlk günü otelin plajında zamanı değerlendirerek geçirdik, akşam açılış kokteyli ve ertesi günü de sunumlar vardı, gece konferans yemeği bir ada üzerinde yapıldı, ilginç bir karşılama töreni vardı, altı kişi karşılıyordu iki kişinin elinde meşale, iki kişi trampet, iki kişi de boru çalıyordu: yemekte bir de gösteri yapıldı. Gösteride Malta Şövalyelerinin büyük üstadı karşımıza çıktı; benim de aklımdan başka bir şey geçti, acaba bir de Malkoçoğlu gelse ne olurdu?

Bir sonraki günü Malta’yı gezmeye ayırdık Gozo adasını ve La Valetta şehrini görme olanağı bulduk. Uçak saatleriyle sınırlı olduğumuzdan çabuk biten ve yoğun bir gezi olmuştu.

ICECS’2017: The 24th IEEE International Conference on Electronics, Circuits and Systems

Batum’daki ICECS 2017 konferansına emekli olduktan sonra katıldım, konferansın komitesindeydim; bu konferans için çok sayıda toplantı yaptık, tartıştık, başlangıçta konferans İstanbul’da yapılacaktı. Işık Üniversitesi’nin evsahipliğinde konferans yeri olarak Şile kampüsü düşünülüyordu, tarih olarak da Eylül ayı seçilmişti, ancak IEEE tarafından çok sayıda itiraz geldi; bunlardan biri konferans yerinin uzak olmasıydı, diğeri de tarihle ilgiliydi; o tarihte konferansı düzenlemek isteyen hocamız Işık Üniversitesi’nde Fen Bilimleri Enstitüsü müdürlüğü görevini yerine getiriyordu, bir turizm şirketi ile de bu konuda görüşüyordu, yapılan itirazlar dikkate alınarak tarih Aralık tarihine çekildi; konferansın yeri böyle bir yerde sabitlenmiş, yer olarak da İstanbul’da Hilton oteli seçilmişti, fakat o sırada ülkemizle ilgili bazı güvenlik söylentileri bulunduğundan buna da itiraz edildi, konferansın Türkiye dışında bir yere aktarılması önerildi. Sonradan fark ettik ki, bunu bir komşu ülkedeki profesör kendi ülkesine almak için körüklüyormuş meğer, bizim hocamız da Türkiye’ye yakın konumda olan Gürcistan’da yapmayı önerdi ve Gürcistan fikri bu şekilde ortaya çıktı; en sonunda bunu kabul ettirebildik.

Aşağı yukarı her hafta Işık Üniversitesi’nde bu konuda toplantı yapılıyordu. Gürcistan’da Seçilen yer Batum Hilton Oteliydi, burada bazı SORUNLAR yaşandı, Batum’da bunu üstlenecek bir üniversite bulunmuyordu. Tiflis’deki bir üniversiteyle işbirliği yapılarak konferansın orada düzenlenmesi hatırladığım kadarıyla sağlanmıştı. Batum’a gidişte benim oradaki giderleri konferans Komitesi üyesi olmam nedeniyle konferans sağladı, yol giderini de ben kendim sağladım; gidiş ve çıkışta daha önce rektörlük yapmış bir arkadaşımız yanımızda olduğundan VIP üzerinden girdik ve çıktık.

Batum’a gittiğimiz ilk gün konferansın programında bir tutorial vardı; ancak bu dinleyicilere pek cazip gelmediği için düzenlemedi; zaten konuşacak kişi de Türkiye’deki ELECO konferansı’ndan sonra gelecekti, kendisine bağlı özel SORUNLAR nedeniyle o da gelemedi, böylece ilk gün boş kaldı ve o boş günde biz Batum’u gezdik; Batuma aslında bu benim ikinci gelişimdi, daha önce de bir gezi grubuyla gelmiştim. Sıddık hoca ve yanındaki bir arkadaşı ile birlikte üç kişi şehri gezdik, bu ara teleferikle bir tepeye de çıktık, vagondan görünüş ürkütücüydü, çünkü fazla bir destek yok gibi gözüküyordu ve çok uzun bir mesafe kat ediliyordu, arkadaşla beraber ikimiz birden aynı anda aynı lafı etmişiz “bu koparsa ne olur, ayvayı yeriz “ gibi!

Batum’da bir opera binası da var ve temsil veriliyor. Böyle bir tane opera binası Ukrayna’da Lviv de de vardı. Orada da opera izlemiştim. Eski yönetim sisteminden kalan altyapı bütün bu tür cumhuriyetlerde mevcuttu.

Gece bir restoranda yemek yedik ve folklor gösterisi izledik, ertesi gün konferansın birinci günüydü ve konferans bitip biz dönene kadar sürekli sağanak vardı, bu şekilde konferansı sürekli olarak izlemek durumunda da kaldık.

Biz Batum’a doğrudan uçarak gittik, bazı arkadaşlarımız Trabzon’a uçup oradan karayoluyla daha düşük bir fiyata Batuma ulaşmışlardı, benim bildiri sunan doktora öğrencim de bu yolla Batum’a gelmişti.

İlginç bir olayı anlatmak istiyorum, oturum başkanlığı yaparken bir sonraki konferansı düzenleyecek olan Fransız grubundan biri geldi, kendi gruplarından bir araştırmacının Gürcistan sınır kapısından giremediğini, Gürcistan’ın girişine izin vermediğini, sunumu Skype ile yapmak istediğini belirtti. Şimdilerde çok yaygın olan online sunumlar o zaman yoktu, bu öneri de alışılmış bir durum değildi, konferansın sisteminde de bulunmuyordu. Ancak ben bunu yapalım dedim; buraya kaydedirim, konferansı yönetenler bunu uygun görürlerse kayda geçer dedim, gerçekten gelen kişi Batum havaalanından Skype’la bağlanarak sunumunu yaptı, belki de bu ilk online sunum denemesi idi.

Konferans gecesinde güzel bir folklor gösterisi de yapıldı ve anılarımıza kazındı.

Dönüş günü hareketten önce otobüs turu yaptılar, sağanak altında bizi sarp kapısına kadar götürdüler, Gürcistan’da kumar serbest, tabi kumarhanede. Sarp kapısının Gürcistan tarafına kumarhane kurmuşlar, Türkiye’den insanlar gelip Türkiye tarafındaki otoparka araçlarına park

ediyorlar, kapıdan geçip doğru kumarhaneye gidiyorlar, kumar oynadıktan sonra da tekrar geri dönüyorlardı, bunu daha önce görmemiştim.

Yine bu son güncü gezi sayesinde Gürcistan'daki yaşamla ilgili bir müzeyi de gezip hayatın nasıl sürdüğünü izlemek mümkün olmuştu.

Son konferans, ICECS 2023 konferansı geçtiğimiz günlerde İstanbul'da Maslak'ta yapıldı, gerçi bu konferansa katılamadım ama Türkiye'de düzenlenmiş olmasından da büyük memnuniyet duydum.

Her iki konferanstan bazı kareleri de burada sizlerle paylaşıyorum.

Azur penceresi, Malta 2008

Feribot, Malta 2008

La Valetta, Malta 2008

Malta 2008

Açılış Kokteyli, Malta 2008

Konferans Oteli, Malta 2008

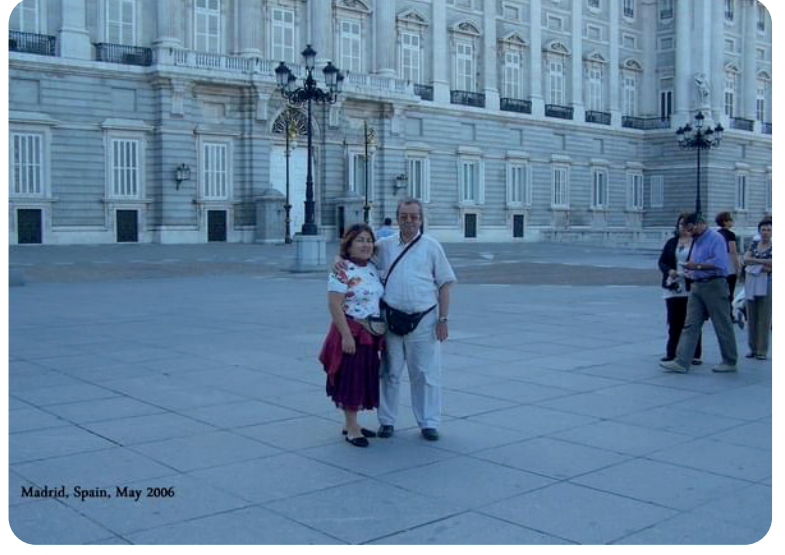
Batum 2017

Batum, Opera Binası, 2017

Folklor gösterisi, Batum 2017

Madrid, 2006

IUPAC Konferansları, 1997 Cenevre ve 1999 Berlin Gezileri

International Union of Pure and Applied Chemistry (Uluslararası Temel ve Uygulamalı Kimya Birliği)

Bu yazımda sizlere IUPAC Konferanslarından söz etmek istiyordum, bunlara eşim katılmıştı, ben de ona refakatçi olarak eşlik etmiştim. Bunların ilki 1997 yılında İsviçre'nin Cenevre kentinde düzenlendi, diğeri ise 1999 yılında Almanya'nın Berlin kentinde.

IUPAC Konferansları bu alanda çok tanınmış olan konferanslar! Bu konferanslarda çağrılı konuşmalar dışında tüm sunumlar poster olarak yapılıyordu, Ayten İstanbul Üniversitesi'ne geçerli iki sene olmuştu, profesörlük çalışması için gereken başlıca eser ile uğraşıyordu bunun için çok uzun bir süre TÜBİTAK a gidip Gebze'de laboratuvarında çalışmış, tümleşik devre üzerinde çalışmalar yürütmüştü.

Bu konferansa sunduğu bildiri, profesörlük için başlıca eser olacak çalışmanın ilk sürümüydü; daha sonra IEEE de yayınlanacak makalenin ön çalışması!

Bu konferansın organizasyonu çok iyi hazırlanmıştı, öyle ki şehirde kullanacağımız otobüs bileti bile hazır olarak bize postayla gönderilmişti, listeden otel seçip rezervasyonu da yaptık ve hafta sonu Cenevre'ye ulaştık, havaalanında taksiye otelin ismini verdim, İsviçre'de dört dil konuşulduğu için bu bölgede hangi dilin konuşulduğunu tam kestirememiştim, şoför adresi görünce "Qui" dedi. Böylece o bölgenin Fransızca konuşulan bölge olduğunu hatırlamış oldum, araba bizi bir otele getirdi ve bıraktı, ancak içeri girmemiz mümkün değildi, çünkü kapı kartla açılıyordu ve resepsiyon hafta sonu belli saatlerde açıktı, biz de o saatlerin dışında gelmiştik. Kapıda kaldık, içeriden birinin çıkmasını bekledik, o çıkınca içeri girdik, resepsiyon kapalı olduğundan bu defa birini bulmakta çok zor oldu, ancak en sonunda bunu da başardık ve oda açtırarak odamıza yerleştik, kart verildiği için de kapıyı açmak sorunu ortadan kalkmıştı.

Otelin yanında bir katedral, katedralin saat kulesi vardı, saat kulesi saat başı saati, buçuklarda tek vuruş olarak buçuğu duyuruyor, ama 15 dakikada bir de müzik çalıyordu. Alışmayanlar için bu 15 dakikada 1 çalan müzik sorun gibi gözükebiliyordu. Bunun benzeri bir durumu iki yıl sonra İtalya'da Stresa'da yaşayacaktım.

Şehri dolaşmaya çıktık, Lemman gölü kıyısında çok güzel be etkileyici bir şehirdi Cenevre; dönüşte yolu kaybettik, otelin yolunu bulamıyorduk, ancak yukarıda sözünü ettiğim katedral bize yardımcı oldu, zira şehirde tek bir katedral vardı o da otelin yanındaydı. Katedrali sorarak bulunca oteli de bulmuş olduk, konferans şehirdeki bir konferans Merkezi'nde yapılıyordu, şehrin bir çok tarafına yürüyerek de gittik, otobüsle de!

Cenevre şehrinde Fransa'ya çok sayıda geçiş vardı, daha sonra düzenlenen bir geziyle Fransa'ya Chamonix'e geçip, buraya bir saatlik yolculuktan sonra ulaşıp, Mont Blanc dağına da teleferikle çıktık. Oraya giderken otobüsteki İsviçreliler sürekli olarak Fransız sürücülerden şikayet ediyorlardı, ancak bana göre hatalı olan Fransız sürücüler değil, doğrudan İsviçreli sürücüyü.

Leman Gölünde tekne gezisi yaptık, daha sonra başka bir günde de Chillon şatosuna gittik, orta çağ'da kalma çok güzel bir şato! Chillon görmeye değmişti.

Konferans kokteyli Göl kıyısında bir otelde yapılıyordu, burada trumpetti bir karşılama töreni de düzenlenmişti, otelin girişinde küçük çocuklar bana prezident mi geliyor diye sormuşlardı.

Düzenlenen bir geziyle de Lozan'a gittik ve barış anlaşmasının yapıldığı oteli de gördük.

Leman Gölü'nden Rhone nehri çıkıyordu hatırladığım kadarıyla. Su kuşları, kuğular buralarda yaşıyorlardı. 2010 yıllarda yaptığımız sonrakilerimiz de bu bölgeye bir daha gezme ve çocuklarıma gösterme fırsatı bulmuştum.

1999 yılında Almanya'nın Berlin kentinde yapılan konferansa Aytenle beraber bu gruba kızları da dahil ederek katılmışım, uçakta Ayten'in doktora hocası Prof. Dr. Bahattin Baysal ve eşi ile karşılaştık ve beraber Berlin'e uçtuk.

O gezi benim Berlin'e üçüncü gezimdi, otele yerleştik ve şehri gezdik, Ayten ve kızlara rehberlik ettim. Bizim seçtiğimiz otel Markt Hotel olarak isimli bir oteldi, ancak üç yıldızlı otel olmasına karşılık restorandaki çeşitliliği de çok iyiydi. Konferans Berlin'deki bir konferans Merkezi'nde düzenleniyordu; bizim seçtiğimiz düzende poster her gün asılıyordu, yani üç gün boyunca her sabah o posterleri oraya astık.

Berlin'in tarihi kısmı doğu Berlin'deydi, orada Bergama müzesini gördük, Aleksander Platz ortasına yapılmış olan televizyon kulesine çıkıp döner restoranda yemekte yemiştik.

Düzenlenen gezilerden birinde gördüğümüz ilginç bir yer de gemi asansörü idi, iki nehir bir kanalla birleştirilmek istenmişti, ancak 34 metre yükseklik farkı vardı, dolayısıyla 1000 tona kadar olan gemiler alt tarafa gelip, asansörle yukarı çıkıp kanaldan diğer nehre geçiyor, buradan da denize ulaşıyorlardı. Bu asansör 1930 'larda yapılmıştı ve havuzdan bir damla su kaçmadan asansör yukarıya çıkıyordu.

Bir sabah otelde televizyonu açtım, kanallardan biri Türk kanalıydı, İzmit'i haritada gösterip oradan daire şeklinde dalgaların yayıldığını işaret etti, ben İzmit'te deprem olmuş dedim, ancak hemen sonra İstanbul'da Avcılar'a bağlanıp naklen yayına geçince durumun ciddiyetini anladım, büyük Marmara depremi olmuştu, hemen telefon arayıp babama ulaşmaya çalıştım, Türkiye yönündeki bütün hatlar doluydu. Bir yere ulaşma mümkün değildi (o zaman cep telefonlarımız dış konuşmaya açık değildi), ben o gün 10 saat kadar Türkiye'ye ulaşmaya çalıştım, en sonunda yazlıkta Ayten'in annesine ulaşabildim, o bana babamın iyi olduğunu söylemişti.

Bir alman gazetesi Türkçe başlık atarak arkadaşlar açınızı paylaşıyoruz yazmıştı. Acınızı yerine açınızı yazılmıştı.

Daha sonraki yılda Avustralya'da düzenlenen etkinliğe kabul aldık, basılmış olmasına rağmen oraya gidememiştik.

Bu iki geziden elimdeki bazı kareleri sizlerle paylaşıyorum.

Chilon Şatosu 1997

Cenevre 1997

Mont Blanc 1997

Mont Blanc 1997

Chamonix 1997

Berlin 1999, Bergama Sunağı

Berlin 1999

Potsdam, 1999

Berlin 1999, TV kulesi döner restoran

Berlin 1999, Brandenburg kapısı

Meslek kuruluşumuz Elektrik Mühendisleri Odası EMO ile çalışmalar, ulusal kongreler, EEMKON kongreleri

Meslek kuruluşumuz elektrik mühendisleri odası EMO ile tanışmamız fakülteye başvurup işe başlarken oldu, teknisyen mühendis kadrosuna atanıyorduk, fakülte bizden elektrik mühendisleri odasına kaydolmamızı istedi 1974 yılında, o zamandan bu yana meslek kuruluşuyla iyi ilişkiler içinde oldum.

Ben ilk başta İTÜ radyosunda göreve başlamıştım, sonra elektronik ve yüksek frekans tekniği kürsüsüne geçtim, akademik alanda çalışarak yükseldim; benim sınıf arkadaşlarımdan bazıları da mezuniyetlerinden itibaren elektrik mühendisleri odası faaliyetlerinde yer aldılar, daha ilkeri yıllarda onlarla sürekli olarak karşılaştık ve akademik çalışmalarda ve kongre düzenlemede işbirliği yaptık.

Bu akademik çalışmaların en önemlilerinden biri ulusal kongrelerdir, bu kongrelerin ilki 1985 yılında Adana'da yapıldı. Bu kongreye bir öğrencimle birlikte hazırladığım bildiri ile katıldım. İTÜ'den kalabalık bir grup olarak o tarihte Adana'ya gittik, oldukça görkemli bir kongre gerçekleşti. Akademik faaliyetlerin yanı sıra sosyal faaliyetler de vardı, çok güzel çevre gezileri yapıldı; cennet cehennem mağaraları, yedi uyuyanlar gibi görülmesi gereken yerlere geziler düzenlendi, kongre yemeği ve kokteyli de yapıldı.

Ulusal kongreler daha sonra da her iki yılda bir ülkemizdeki bir üniversitenin evsahipliğinde çeşitli bölgelerde düzenlendi, ben bunların tümüne katılmıştım. Adana'dan sonra sırasıyla Ankara, İstanbul, İzmir, Trabzon, Bursa gibi merkezlerde düzenlenen kongreler oldu, Bursa ise benim bu ilişkilerdeki faaliyetlerimde bir dönüm noktasıydı, o tarihten itibaren her yıl Bursa'da düzenlenen çeşitli konferanslara katıldım. İlk olarak 1996 yıllarında Haberleşme ve Bilgisayar Sempozyumuna, 1997 yılında ise ELMEKSEM Sempozyumuna katıldım. 1998 yılında Haberleşme ve Bilgisayar Sempozyumunun başkanlığını üstlendim, 1999 yılından itibaren de ELECO organizasyonunda yer aldım; ELECO organizasyondaki görevlerim bugüne kadar da sürdü.

Ulusal kongre serisinde İstanbul'da düzenlenen kongrede kongre başkanı da oldum, birkaç sınıf arkadaşım EMO içinde yönetimdeydi, ben kongre başkanı olarak, onlar da oda yöneticisi olarak bu kongrede birlikte çalıştık, bu her zaman gurur duyacağım bir olaydı. .

EMO elektrik mühendisleri odası daha sonra bu konferansların sadece İstanbul'da yapılması kararını aldı, daha sonra da bunları artık düzenlememeye ve bunun yerine ELECO konferanslarına destek vermeyi karara bağladı.

2015 yılında EMO İstanbul Şubesi EEMKON adıyla yeni bir Elektrik Elektronik Mühendisliği Kongresi düzenlemeye başladı. Daha sonra 2017 ve 2019 yıllarında da tekrarlandı.

Kongrede, “Biyomedikal Mühendisliği”, “Elektrik ve Kontrol Mühendisliği”, “Elektronik Sanayi”, “Enerji Politikaları”, “İletişim Teknolojileri”, “Kent ve Elektrik” ile “Mühendislik Eğitimi” başlıklı 7 ayrı sempozyumlar gerçekleştirildi. Bunların oluşturulmasında da katkıda bulundum, kurullarında yer aldım.

EMO İstanbul Şubesi'nce düzenlenen “Elektrik Elektronik Mühendisliği Kongreleri (EEMKON)” Harbiye Askeri Müze Kültür Sitesi'nde gerçekleştirildi.

Bu etkinliklerde ilgili konularda tüm SORULAR masaya yatırılmış ve daha sonra bunlar bir kitapta toplanmıştı, bu açıdan çok yararlı olduğunu söyleyebilirim, ancak gözden kaçan tek bir şey vardı, biz sorunları ortaya koyup bir kitapta topluyorduk, ama bunların düzeltilmesi için yapılacak uygulamaları gerçekleştirmeye bizler yetkili değildik.

2019 yılında düzenlenen kongreye yurtdışından davetli konuşmacılar da gelmişti. Bu konferansta bir japon profesör çay seramonisi düzenledi, hoş bir anı olarak anılarımız arasında yer aldı.

EMO duayen hocalarımız için saygı buluşmaları düzenliyordu; emekli olduğum yılda böyle bir düzenleme için ben de görev aldım, Duran Yıldız buluşması isimli bir etkinlik, yani DURAN LEBLEBİCİ ve Yıldız Leblebici hakkında bir çalışma! Bunun için hocanın hem Erenköy'deki, hem de Çınarcık'daki evine söyleşi için EMO'daki arkadaşlarla birlikte gittim, ayrıca bir de yazı hazırladım, toplantı Gümüşsuyu binasında Tarık Özker amfisinde düzenlenecekti, ancak çok sayıda sınav hafta sonları yapıldığından bir boşluk bulunamadı ve öngörülen tarihte bu saygı buluşması yapılamadı; çok sonraları uygun zaman bulup o sırada yaptılar, ancak o da benim Amerika'da New York'ta olacağım tarihle çakıştı, o nedenle toplantıya katılamamıştım ve hazırladığım bir metni göndererek hocalarıma iyi dileklerimi sunmuştum.

EEMKON'dan kareler ekte görülüyor.

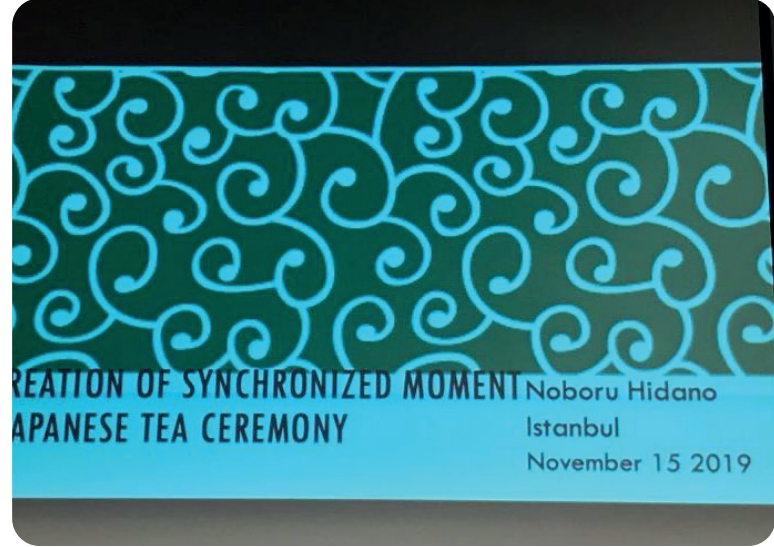
EEMKON'2019

EEMKON'2019

EEMKON'2019

EEMKON'2019

EEMKON'2019

EEMKON'2019

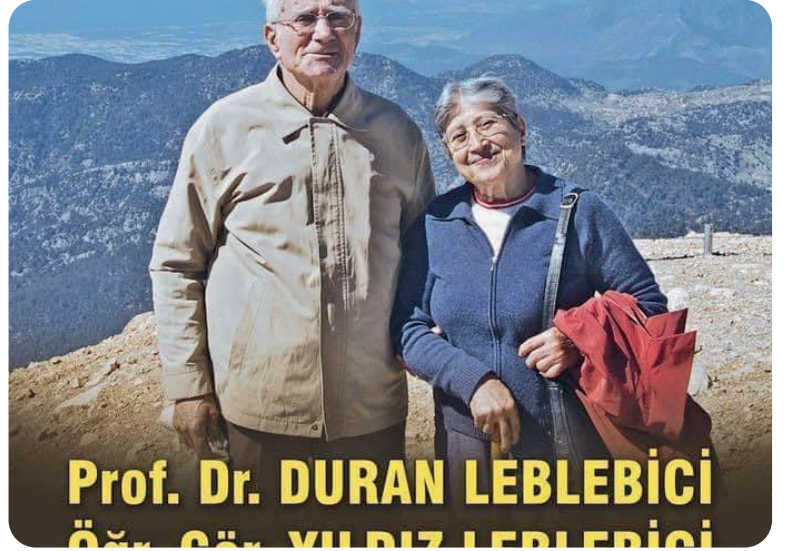
EEMKON'2019

EMKON'2017

Çınarcık, 2017.

Saygı Buluşması

O yıl yazdığım bir metin de ekte..

Aşağıdaki metni 2017'de kaleme almıştım. Yıldız ve Duran Hocalar için düzenlenen bir saygı toplantısı içindi. Tarih de 27 Mayıs 2017. Bazı aksaklıklardan ötürü sonbahara ertelendi, tam da Amerika'da New York'da olacağım bir tarihe.

Toplantı için hazırlanan bir kitapta kısaltılarak yer aldı sanırım. Oradan bir de saygı mesajı iletmişim.

Bugün görünce paylaşmak istedim.

Sevgili Duran Hocam, Yıldız Hocam, Değerli Konuklar,

Bu güzel bahar gününde, güzel bir etkinlik çerçevesinde bizleri onurlandırdığınız için teşekkürler! Böyle bir etkinliği düzenleyen EMO İstanbul Şube Yöneticilerine de ayrıca teşekkür etmek isterim.

Ben burada Duran Leblebici Hoca'nın öğrencisi olmuş, onun yetiştirdiği bir öğretim üyesi olarak konuşmak istiyorum. Her iki hocamızı 45 yılı aşkın bir süredir tanımakta olmaktan onur duyduğumu da belirtmek isterim.

Duran ve Yıldız Leblebici benim İTÜ'de ilk elektronik derslerini aldığım hocalarım! Ben İTÜ Mühendislik Mimarlık Fakültesi mezunuyum. Yıldız Hoca 1971 yılında Elektronik ve Devreleri dersine geldi. Aynı dersi Gümüşsuyu'nda Prof. Dr. Mustafa Santur veriyordu, Yıldız Hoca da Maçka'da aynı dersi paralel olarak yürütüyordu.

Duran Hocayla da ilk defa 1972 yılında karşılaştım, Yıldız Hocanın sınavına yardıma gelmişti, kendisini ilk orada gördüm. Daha sonra bitirme ödevi, yüksek lisans tezi ve doktora çalışmalarımı da kendisiyle yürüttüm, benim tez danışmanım oldu. Bunun ötesinde Duran Hoca ve Yıldız Hocayla birlikte daha sonra aynı dersleri paralel olarak yürüttük, hoca olarak sürdürdüğümüz çalışmalarımızda, öğrenci ve öğretim üyesi ilişkileri dışında uzun bir mesai arkadaşlığımız da oldu.

Duran Leblebici denince akla ilk gelen Mikroelektronik teknolojisini Türkiye'ye getiren isim olduğu ve bu alanda ülkemizde gerçekleştirilen çalışmaları hayata geçiren ve bu yönde sayısız hizmet vermiş olan ve halen de vermeye devam eden bir hocamız, bir bilim insanı olmasıdır.

Hocanın akademik yaşamına baktığımızda, yurtdışına İngiltere'ye gidişini, orada yarıiletken teknolojisi ve mikroelektronik konusuyla daha yakın tanışma olanağı bulmasını. 1970'lerin ilk yarısında başlayan çalışmalarla Gümüşsuyu'nda ilk mikroelektronik laboratuvarının kurulmasını ve hayata geçirilmesini görüyoruz. Bu laboratuvar kurulurken teçhizatın bir kısmı (Temiz hücreler, kalın film, difüzyon fırınları vb.) kısıtlı fakülte olanaklarıyla lındı, bir kısmı da (dört nokta probu ölçü düzeni, fırın kontrol ünitesi vb.) yüksek lisans tez çalışmaları çerçevesinde kürsü olanakları ile gerçekleştirildi.

Yapılan ve gerçekleştirilerek ortaya çıkan ilk çalışmalar kalın film tümdevreler üzerineydi. Hocamızın kendi yaptığı çarpıcı ve frekans çoğullama tümdevresi, yüksek lisans tezi olarak hocamın yönetiminde benim gerçekleştirdiğim PCM kanal süzgeci tümdevresi bu alandaki ilk

çalışmalar olarak göze çarpmaktadır. Anlaşılabacağı üzere, mikroelektronik laboratuvarının kuruluşunda ben de yer aldım ve yüksek lisans tezimi o laboratuvarıda gerçekleştirdim.

Bir çalışmanın laboratuvar deneyleri ile de desteklenmesi ve doğrulanması kanımca çok önemli bir faktördür. Duran hocanın yönettiği yüksek lisans tezi bana bu olanağı sağladı; teori, bilgisayar benzetimi ve bir tümdevrinin gerçekleştirilmesi birbirini tamamlayan birer zincir halkasıdır, dolayısıyla böyle bir projenin bütün adımlarıyla sonlandırılması açısından bakıldığında, tez başarıyla sonuçlanmıştır. Hocanın önerdiği bir yöntemle, yine bu tez çerçevesinde aktif süzgeçlerde yüksek frekanslarda ortaya çıkan genlik kısıtlamasına o süzgeç yapıları açısından bir çözüm bulunmuştu.

Laboratuvar sınırlı olanaklarla kurulmuş olduğu için tezin gerçekleştirilmesi sırasında oldukça önemli zorlukları aşmamız gerekti. Bütçemiz sınırlı olduğu için kullanacağımız malzeme de sınırlıydı. Bu nedenle, hoca malzeme ziyan olmaması için kalın filmde baskıdan artan macunların hepsini tekrar toplatıp kavanozlara koydururdu; bunun yararlı olduğu kadar zararları da oluyordu Bir seferinde metal macununun karıştırıldığı çubuk direnç kavanozuna da sokulduğu için bütün malzeme boşa gitmişti, zira artık direnç oluşturmak mümkün değildi. Tabi, bunu fark etmediğimiz için imal ettiğimiz aktif süzgeç yapısı da boşa gitmişti!

Bu işlemler bittiği zaman ellerimiz macunlardan kapkara olurdu ve bunları çıkarmak için de bir takım kimyasal maddeler kullanmak zorunda kalırdık. Bu sadece benim tezimle ilgili değildi, yapılan başka kalın film çalışmalarında da aynı durum söz konusuydu.

Teçhizat yetersizliği nedeniyle ilginç durumlarla da karşılaşılıyorduk. Duran Hoca bunlar için yeni çözümler üretiyordu, direnç ve kapasite ayarlamak için yeni bir yöntem oluşturmuştu. Bu işlem gelişmiş laboratuvarlarda ve imalatla lazerle yapılır; biz ise dışı frezesi ile yapıyorduk. Freze ile kalın film direnci yahut kondansatörün levhasını kazıyorduk, sonuçta direnç büyüyor, kapasite ise küçülüyordu. Başka bir deyişle, gelişmiş laboratuvarlarda lazerle yapılan ayarlama işlemini biz dışı frezesi ile malzemeyi kazıyarak gerçekleştiriyorduk.

Benim tez konum olan aktif süzgeç tek bir kalın film tabanı üzerinde gerçekleştirilmeliydi, ancak biz bunu bu şekilde yapamadık. Zira, olanaklar sınırlı olduğundan kalın flim fırının kuvars tüpü yoktu, bu nedenle içindeki sıcaklık dağılımı da homojen değildi, kenarlarla orta arasında sıcaklık farkı vardı. Dolayısıyla aynı taban üzerinde oluşturulacak dirençler sağ ve sol tarafta başka, ortada başka değerde olacaktı. Bu olanaksızlık nedeniyle, ben tek bir taban üzerinde süzgeç oluşturacak yerde küçük alt bloklar oluşturdum ve bunları bir baskılı devre üzerinde birleştirme yoluna gittim.

Bunları yaşadığımız zorlukları ve o zorluklar içinden çıkmak için üretilen çözümleri dile getirmek için söylüyorum.

Teorik çalışan bir arkadaşımız, önceki bir toplantıda, teorik çalışmanın deney yaptıran diğer asistanlara göre kendilerini şanslı kıldığını belirterek uygulamalı çalışanların laboratuvar çalışmalarıyla daha zorlandığını dile getirmiş! Bizimki bunun tipik bir örneği! Ancak, bir mühendislik çalışması en sonunda mutlaka bir ürüne dönebilmeli! Böyle bir çalışmayı sonlandırmış olmaktan, aradan 40 yıl geçmiş olsa bile, gurur duymaktayım ve Duran hocama teşekkür etmeyi bir borç bilirim.

Duran Leblebici hocanın yaşamını ele aldığımızda, kendisine farklı kimlikler biçebiliriz. Bunlardan birincisi hoca kimliği bilim insanı kimliği!

Yetiştirdiği öğrenciler, bilim insanları, verdiği dersler, üniversitede oluşturduğu konular ve başlattığı çalışmalar bu çerçevede değerlendirilebilir. Hocanın doktora öğrencileri özellikle kendisinin fakültemiz ve ülkemizdeki diğer kuruluşlara yerleştirdiği mikroelektronik, analog tümdevre konuları üstünde yola devam ederek yeni öğrenciler yetiştirdiler, bu genç bilim insanları da ülkemizin çeşitli yerlerinde görev alarak bu çalışmaların yayılmasını sağladılar. Bugün büyük bir yayın potansiyeli ile uluslararası tanınan, diğer yabancı gruplarla yarışan böyle bir geniş araştırmacı grubu, sözünü ettiğim ilklerin günümüze yansımalarının bir sonucudur.

Duran Hocamıza biçebileceğimiz kimliklerin ikincisi de yönetici kimliğidir. Kendisinin üniversitemizin çeşitli kademelerinde yöneticilik yaptığını hepimiz biliyoruz. Hocamız Ana bilim dalı başkanlığı, dekan yardımcılığı, bölüm başkanlığı, dekanlık ve rektör yardımcılığı görevlerini üstlendi. Bu kapsamda fakültemizin Ayazağa Kampüsü binasının ortaya çıkmasında da büyük katkısı olmuştur. Öyle ki, bir çok sorunu kendi başına çözmek durumunda kaldı ve sanırım, gerekli destek bizler, yani diğer öğretim üyeleri, tarafından da ona yeterince sağlanmadı, hatırladığım kadarıyla derdi olan hocanın kapısına gider sorunlarına çare bulmasını isterdi, kendisi de bu sorunları elinden geldiğince aşmayı başardı.

Bunun ötesinde endüstri üniversite işbirliği çerçevesinde de çok sayıda çalışmayı gerçekleştirdi; bunların başında İTÜ ETA (İTÜ İleri Elektronik Teknolojileri) Vakfı'nın kurulması ve elektronik Sanayi kuruluşlarıyla fakültemizin ve üniversitemizin işbirliğinin sağlanması gelmektedir.

İTÜ ETA vakfından daha önceki bir girişim, 1980'lerin ikinci yarısında yurtdışı EXAR firmasıyla işbirliğidir. Bu işbirliği çerçevesinde sürdürülen çalışmalarda, EXAR firmasının ürettiği yarı özel tümleşik devre tasarımına yönelik proje kapsamında, çeşitli çalışmalar tasarımlar ve ölçümler fakültemizde ve Elektronik Anabilim Dalı laboratuvarlarında yapıldı, bu da fakültemiz ve ülkemiz açısından büyük bir bilgi birikimi oluşmasının ve büyük bir deneyim sağlanmasının yolunu açtı.

Hocamızın ülkemizde mikroelektronik alanındaki önemli adımları aşağıdaki gibi sıralanabilir:

- Kalın film devreler
- Ülkemizde yapılan ilk MOS tümdevre 7702

- 70 li yılların 2. Yarısında TÜBİTAK YiTAL kurulması.

- Burada görev yapacak elemanların İTÜ de yetiştirilmesi

- ABD'deki EXAR firması işbirliğiyle bu konuda ülkede mikroelektronik sanayi

kurulması yönünde çalışmalar, TESTAŞ girişi

- TESTAŞ için eleman yetiştirilmesi,

- YİTAL ve TESTAŞ için bu elemanların EXAR a yetiştirilmek üzere gönderilmesi

Günümüzde mikroelektronik teknolojisi çok hızlı hızlı geliyor. Üniversitelerin sınırlı olanaklarıyla bu hızı yakalamak zor! Kurulan bir mikro-elektronik laboratuvarının hızlı bir şekilde güncellenmesi gerekir, bu ise sağlanamıyor. Hocamız daha ileri safhalarda bunu fark edip VLSI (Çok Geniş Ölçekte Tümdevre Tasarımı) Laboratuvarı oluşturdu. Bu yol izlendiğinde, laboratuvarı tasarlanan devreler yurtdışında belli kuruluşlara gönderilerek imal ettiriyor, gerçekleştirilen tümdevreler geri geldiğinde, üniversitedeki laboratuvarımızda ölçülüyordu. Bu çok daha gerçekçi ve akılcı bir yaklaşımdı. Zira imalat çok ayrı bir işlemler zinciridir. Günümüzde yurtdışında birçok yerde de bu böyledir.

Şu anda fakültemizdeki mikroelektronik laboratuvarı da bu şekilde bir ölçü laboratuvarına dönüştürüldü, 2012 yılında dönüştürülerek açıldığı yeni şekliyle hizmet veriyor. Laboratuvar Duran Leblebici Hocamızın ismini taşımaktadır.

Duran Hoca halen devam ettiği çalışmalarla da bu hizmetlerini sürdürmektedir. Hocamızın mikroelektronik alanında fakültemize, üniversitemize, ülkemize vermiş ve vermekte önemli ve unutulmaz hizmetler için bir kez daha teşekkür etmek isterim.

Sevgili Duran ve Yıldız Hocalarım, sizlere mutlu ve sağlıklı bir yaşam sürmeniz dileklerimle sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

Prof. Dr. Hakan Kuntman 27 Mayıs 2017

İTÜ Gezi Grupları, Yurtiçi ve yurt dışı geziler

Bu bölümde İTÜ gezi gruplarından, bunlarla katıldığımız Yurtiçi ve yurt dışı gezilerden söz etmek istiyorum.

Bu gezi grupları aslında yıllar öncesine dayanıyor, uzun yıllardır var; söz konusu gezilerin önemli bir kısmına katıldım. Bu gezi grupları emekli ve aktif çalışan hocalarımızdan ve bunların bazı arkadaşlarından oluşuyordu. Hatırladığım kadarıyla 30 kişiden fazla katılımcı olabiliyordu, ilk başlarda yılda iki tane bu tür gezi düzenleniyordu; gezi gruplarıyla Türkiye'nin hemen her yerine gidip oraları görme gezme olanağımız oldu. Sayacak olursak, Hatay Adana gezisi, karadan mavi yolculuk gezisi, Konya gezisi, Erzincan gezisi, Amasya Çorum gezisi, Van Gölü çevresi ve Kars gezisi gibi anıları kazanmış bir çok gezi vardı, bu geziler komşu ülkelere de uzamış, İzmir Çeşme Sakızadası, Edirne Yunanistan gezisi, Doğu Karadeniz Batum Gezisi gibi gezilerle sınırlarımızın ötesine de çıkmıştı; ayrıca KKTC gezisi güzel bir geziydi; en sonunda Prag Çekya ve Ukrayna gezileri de yapıldı. Ukrayna gezisi benim katıldığım en son geziydi, o yılın sonunda rahatsızlandım, ameliyat oldum, arkasından da Pandemi dönemi geldi.

Aslında bu gezilerin temeli çok eskilere dayanıyor, 1990 lı yılların başına. O dönemde Kardemir (Karadeniz Ereğlisi) Erdemir gezileri yapılmış, Safranbolu evleri görülmüştü; yine her yıl düzenlenen geleneksel fakülte piknikleri oluyordu, bu da 1996 yılına kadar sürmüştü; daha sonra öğretim üyeleri arasındaki çeşitli çekişmelerden dolayı bir daha yapılamadı. Ben dekan olduğumda tekrar canlandırmaya çalıştım, ancak zaman içerisinde toplumdaki anlayışlar da değişmiş olduğundan, bu konuda başarılı olamadık. Söylemek istediğim, gezi grubunun temelinin çok eski yıllara dayanmasıydı; bu gezilere öncülük eden hocalarımız vardı, daha önce de belirttiğim gibi bir yılda iki tane gezi yapılması yaygınlaşmıştı.

Ukrayna'dan sonra tek bir gezi vardı, bu da Dalmaçya kıyılarıydı; ona kaydolmama rağmen rahatsızlandığım için katılamamıştım, ancak geziyi düzenleyen hocamız da rahatsızlandığı için o da geziye katılamadı; bu gezi yapılmıştı ve bu gurupla düzenlenen son geziydi.

Planlanıp yapılamayan bir diğer gezi de Orta Asya Cumhuriyetleri'ni gezmeyi amaçlıyordu, bunun için çok sayıda çalışma yapıldı, ancak maliyeti yüksek olduğundan ve ortam o sıralar güvenli bulunma dığından sonunda geziden vazgeçilmişti.

Gezilerin sayısı çok fazla! Bu nedenle yıl sırasını atlamış olabilirim. Gezilerden bazılarının içeriklerini aşağıda paylaşıyorum.

Anılara yerleşen bir gezi de Marmara Denizi'ni çepeçevre dolaştığımız geziydi; İstanbul'dan yola çıkıp Çanakkale şehitlik ziyaretlerini de gerçekleştirip, Ahmet Dervişoğlu hocanın memleketi olan Akçapınar köyünü ve orada onun evini ziyaret ettik, ayrıca giderken Saros'dan geçip Cevdet hocanın evini de görmüştük.

Bir diğer gezimiz Eskişehir'e düzenlenen geziydi; bu gezide Porsuk çayı başlangıcına kadar gittik, Frigya Kitabelerini gördük, ayrıca Eskişehir kentini de kapsamlı olarak gezmiştik. İstanbul'dan Eskişehir'e hızlı trenle gittik, o zaman tren İstanbul'da Pendik'ten hareket ediyordu. Bugünkü durumu tam bilemiyorum, ancak Ankara'dan Eskişehir'e kadar hızlı tren geliyor, Eskişehir'den İstanbul'a giderken de ilk başta bayağı yüksek hızlara ulaşıyordu, ama hatlar henüz tamamlanmadığından daha sonra hızı düşüyor ve normal tren hattından gitmeye başlıyordu; soylediğim gibi bugünkü halini bilemiyorum.

Bir diğer gezimiz Kütahya Eynel kaplıcaları'na olan geziydi; burada kaplıcaya girmenin yanı sıra, piknik yapıp güzel zaman geçirmiştik.

Konya ve Beyşehir gölü gezisi anılarda kalan diğer bir güzel geziydi, Konya'da Mevlânâ türbesini Şemsi Tebrizi türbesini gördük, Meram bağlarına gittik. Konya düz bir şehir, bütün caddelerde bisiklet yolu var, ancak görünürde pek bisiklet yok!

Çevre gezileri sırasında bir belediye başkanı bizleri ağırladı, yemek ikram etti, güzel zaman geçirildi, ancak Selçuklu Sultanları'nın yazlık sarayı olan Kubadabat Sarayı'nı gezmeye bu nedenle vakit kalmamıştı.

Bu gruptan olan arkadaşlarımızla Rusya'da St Peterburg şehrini de ziyaret ettik, Eurocon konferansına katıldık, çar ve çariçenin yazlık saraylarını, Hermitage müzesini, Ekim 1917 devriminde top atışıyla halkı ayaklandıran Aurora zırhlısını görme olanağını bulmuştuk.

Bir diğer gezimiz KKTC'ye yaptığımız geziydi, DOM otelinde kalmıştık. Lefkoşa, Mağusa, Girne'de çevre gezileri!

Bu gezi grubundaki bazı arkadaşlarımla dünyanın dört kıtasındaki ülkelerini ziyaret Edip görme olanağı da buldum, sanırım toplam 14 gezi! bütün bu gezilerin geniş bir video arşivi de elimde var, çünkü gittiğim her yerde fotoğraf ve video çektim.

Bu gezilerle ilgili bazı kareleri ekte paylaşıyorum.

Karadeniz Ereğlisi, 1990

Karadeniz Ereğlisi, 1990

Eynel gezisi, Kütahya

Eynel gezisi, Kütahya

Ukrayna Kiev, 2018

KKTC, Lefkoşa, 2017

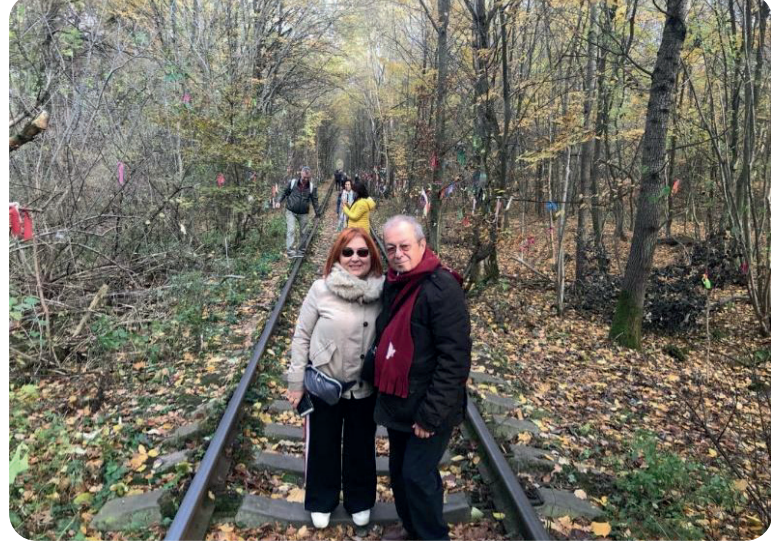
KKTC, Girne Kalesi, 2017

KKTC, Girne Kalesi, 2017

Frig vadisi, 2016

Ukrayna, 2018

Lviv Ukrayna, Opera, 2018

Lviv Ukrayna, Opera binası, 2018

Fakülteyi temsil etmek üzere yurtdışı gezileri, Almanya

Bu bölümde fakülteyi temsil etmek üzere görevle gittiğim yurt dışı gezilerine değinmek istiyorum.

Bu kapsamda üç geziye katıldım, hepsi Almanya!

Bunların ilki yardımcı doçentken 1987 yılında Siemens firmasının davetlisi olarak gerçekleşti, bu benim ilk yurt dışı gezimdi. Henüz evlenmemiştim, nişanlıyım. Fakülte bu konuda duyuruda bulununca heyete katılmak için ben de başvurum başvurum, kabul oldu. Almanya'daki konaklamayı, yolculuğu firma karşılıyordu, düşük bir fiyata uçuş bulmak için uğraştık, Yugoslav hava yolları JAT en uygun gözüküyordu. Yugoslav hava yollarından Münih'e gidiş dönüş bileti aldık, diğer hava Yollarının yarı fiyatı kadardı. Ancak bunun da bir kusuru vardı, önce Belgrad'da gidiliyor, orada bekleniyor, başka ülkelere gelen uçaklarla yolcular birleştirilerek Münih'e uçuluyordu, bu da oldukça uzun bir zaman alıyordu, buna karşılık da uçuş maliyeti yarı fiyatına!

O sıralar ülkemizde bir takım yenilikler gerçekleşiyordu, döviz almak istedim, bankaya gittim, banka benden yurt dışı çıkış fonu da tahsil etmek istedi, halbuki biz görev yazısıyla çıkacaktık, bunun için bayağı bir uğraştık, sonunda uygun yerden tanıdık biri aracılığıyla döviz alabilmişim; halbuki aynı zamanda artık serbest piyasadan da almak mümkünmüş. O zaman bunu bilmiyordum, sanırım banka da bilmiyordu.

Münih'e benim anabilim dalımdan iki kişi, haberleşmeden bir hocamız, elektrik makinalarından bir hocamız ve bilgisayardan da bir hocamız bu heyete katılmıştı.

Münih'e vardığımızda kısa bir tur yapıp, yemek yiyip, meşhur bir birahane olan Hofbrauhaus birahanesine de gittik. Oturduğumuz masada ilginç bir kişiyle karşılaştık, Walter isimli bir bira işçisiydi, Amerika'da da bulunmuştu, ilginç bir sohbet yapıldı, bir litrelik bardaklardan sekiz tane içebildiğini söylüyordu, onu nasıl içtiğini de bize şov yaparak göstermişti.

O akşam trenle Nürnberg'e hareket ettik, Siemens'teki ilk ziyaretimiz Erlangen şehrine olacaktı, bunun için bizi Nürnberg'deki konaklama tesisleri olan Informandenheim'da ağırladılar. Burası Siemens'te çalışmaya gelen yabancı araştırmacıların konakladığı ve ağırlandığı bir tesisti, oda çok güzel düzenlenmişti, çalışma masası da dahil olmak üzere istenen her araç orada bulunuyordu. İki gün burada kalıp Erlangen tesisleri gezilip görüldükten sonra Berlin'e uçtuk; o devirde Sovyetler Birliği ve Doğu Almanya henüz vardı. Berlin'e uçuş galip devletlerin uçaklarıyla ve öngörülen bir yükseklikte gerçekleştiriliyordu; yani Pan Amerikan, Air France ve British Airways uçuşlarıyla Berlin'e gidilebiliyordu ve uçuş için 3000 metre yükseklik öngörülmüştü, bu uçakların tüm personeli almandı, Ancak bu uçuşlar alman uçaklarıyla yapılamıyordu.

Berlin Münih'e göre çok daha canlı bir şehirdi; o zaman Doğu Almanya bulunduğundan Berlin duvarı da vardı; bu duvara giden yolun (Strasse des 17. Mai) üzerinde Sovyet zafer anıtı bulunmaktaydı ve bu anıtı rus askerleri bekliyordu. Duvarın hemen arkasında doğu tarafında Brandenburg kapısı vardı, yine duvardan geçmeye kalkıp vurulanlar için mezar taşları oraya dizilmişti.

Kreuzberg semti doğudan kaçışlarda kullanıldığı için buradaki binaların pencereleri Doğu Almanlarca örmüştü, orada bulunan bir terasa çıktık, duvarın arkasına baktık, Doğu Almanya tarafındaki trafik gözüküyordu, ancak duvarın hemen öbür tarafında da bizim çıktığımızı benzer bir teras vardı, üstünde de silahlı doğu alman muhafızları!

O yılda Spandau hapishanesi içindeki tek bir mahkumla, Rudolf Hess ile duruyordu. Hess hayatta kalan son mahkumdu; o yıl vefat ettikten sonra Spandau hapishanesi de yıkıldı. Berlin'de Siemens'in kuvvetli akım tesisleri'ni ve oradaki imalatı gördük, o yıllarda bile robot teknolojisi ile otonom olarak kontrol edilen sürücüsüz bir araç tesis içinde geziyordu. Burada imal edilen büyük boyutlu ürünler nehir yoluyla denize ulaştırıyor ve ihraç ediliyordu.

Berlinden Münih'e uçtuk, Münih'teki mikroelektronik imalatını ve haberleşme tekniği araçlarının imal edildiği tesisleri gördükten sonra Türkiye'ye dönmüştük. Münih, Zagreb, Belgrad, İstanbul etabı oldukça uzun sürmüştü.

Fakülteyi temsil etmek üzere doçent unvanıyla katıldığım diğer bir gezi de Berlin Teknik Üniversitesi (TUB) ile işbirliği programı çerçevesi içinde gerçekleşti 1990 yılının sonunda.

Bu heyette benden başka kontrol biriminden bir hocamız, elektrik tesislerinden bir hocamız, haberleşme alanından diğer bir hocamız bulunmaktaydı. Katılanların tüm giderleri bu program çerçevesinde Berlin Teknik Üniversitesi tarafından sağlanıyordu.

Berlin duvarı o yıl yıkılmış, iki Almanya birleşme aşamasına gelmişti, Berlin'e de artık doğrudan uçulabiliyordu, biz Lufthansa uçuşuyla gittik ve döndük.

Berlin'e varınca otelimize yerleştik, ertesi gün bu programı organize eden görevli ile yeni bir toplantı yaptık ve bilgi aldık. Hocaların her birinin kendi alanlarıyla ilgili farklı kişilerle randevuları vardı. Haberleşmeciler arkadaşımız farklı birimdeki kişilere gitti, elektrik mühendisliğinden olan hocamız da farklı yerlere gitti, ben de ilgi duyduğum alandaki kişilere gittim, bunun yanında bazı kişileri de kontrolden gelen hocamızla birlikte ziyaret ettik, bunların arasında sensör teknolojisi ile ilgilenen bir birim de vardı.

Berlin Teknik Üniversitesi TUB şehrin farklı farklı yerlerinde bulunan binalara dağılmıştı. Şehirde ulaşım metro ve trenle çok kolay olduğundan, bu binaların birinden öbürüne gitmek hiç de zor değildi.

Bir gün oradaki fakülte dekanını ziyaret etmiştim, görüşme sonunda birlikte dışarı çıktık, adam şemsiyesini açtı ve metro istasyonuna doğru yürüdü, biz ise İTÜ'de doğru arabamıza yöneliyorduk, benim için ilginç bir gözlem olmuştu.

Bunların yanı sıra çevre gezileri de yaptık ve Potsdam şehrine de gittik, orada bulunan Sansouci sarayını gezdik. İstanbul'dan hareket ettiğimizde hava sıcaklığı 15 dereceydi, ancak Berlin'e indiğimizde sıcaklık dört dereceydi, hemen ilk başta valizi açıp daha kalın giysiler giymek zorunda kalmıştık. Potsdam'da sıcaklık daha da düşüp eksi derecelerde olmuştu, orada sarayı gezmek için randevu aldık, randevu saatini bekliyorduk, ben de kolumdaki saate bakıyordum. Sonra bir fark ettim ki, saat donmuş ilerlemiyordu, analog göstergenin altında bulunan dijital bir gösterge vardı, orada saat devam ediyordu, ucu ucuna saraya ulaşip gezebildiğimizi hatırlıyorum.

Potsdam gezisinden aklımda kalan önemli bir sahne orada hafta sonu çalan alman amatör bandosuydu, gittiğimiz tarih Noel üzereydi, çaldıkları Tannenbaum isimli Noel şarkısı anılarımıza yerleşmişti.

Bir önceki sefer görmüş bulunduğum Berlin duvarından eser kalmamıştı, tümüyle yok edilmişti. Bu defa Doğu Berlin tarafını da rahatlıkla gezme olanağı bulmuştuk.

Bu gezinin alman meslektaşlarımızı tanıma açısından büyük yararı oldu. O taraftan bizi ziyarete gelen biri dekan iki hocayı İTÜ de ağırladım. Berlin Teknik Üniversitesi İTÜ'ye doktora bursu sağlıyordu. Bunlardan biri bizim fakülteye gelecekti. Gelen kişilerden biri çok iyi bir konuşmacıydı, onu gezdirirken mikroelektronik laboratuvarına da götürdüm, orada çalışan hanım araştırma görevlisini gördüğünde çok etkilendi, daha sonra sürekli olarak mikroelektronik laboratuvarında çalışan hanım elemandan bahsedip durdu. Hemen belirtiyim, Almanya'da hanım öğretim üyeleri çok yaygın değil, buna daha sonra da şahit olacaktım. Çok iyi derecede Almanca bilen bu arkadaşımıza o burs için başvurmasını önerdim, o da başvurdu, ancak bir takım başka ilişkilerin de etkisiyle, diğer bir birimden bir diğer arkadaşımız o burs için seçilmişti. Bizim ana bilim dalı açısından da önemli bir fırsat kaçmış oldu. Hanım arkadaşımız ayrılarak Amerika'ya gitti. Berlin'e gönderilen arkadaş doktorasını tamamlayıp döndü ve on yıl kadar da fakültemizde çalıştı, ancak daha sonra başka tarafa geçmişti.

Fakülteden görev alarak fakülteyi temsilen gittiğim üçüncü gezi 1998 yılında profesör ünvanıyla katılmış olduğum bir görevlendirme idi. Fakültede mikroelektronikle uğraşan ve İTÜ ETA vakfında görev yapan bir hocamız beni aradı ve Siemens firmasından bir öneri geldiğini, onun doktora düzeyinde bir çalışma olabileceğini, uygun bir öğrenci varsa oraya yönlendirmemi istedi, öğrenciye aylık burs verilecek ve bunun yanısıra gerekli teçhizat ve seyahat giderleri de karşılanacaktı. Liseyi son sınıfa kadar Almanya'da okumuş bir öğrencim vardı, yüksek lisansını tamamlamıştı, ben de onu düşünerek kabul ettim, yol giderlerini ve konaklamamızı Siemens karşıladı, bunun için proje görüşmesini sağlamak üzere Münih'e gittik. Öğrencim bir de sunum hazırladı, sunum benim açımdan çok kötü olmuştu, iyi yazılmamıştı, çok sayıda imla hatası vardı, onu düzeltmek için çok uğraştım, gittiğimizde gördüm ki, öğrenci çok iyi Almanca konuşuyordu ama yazamıyordu.

Kendimizi tanıtırken doktora yaptırmış olduğum iki kız kardeşin ismini görünce almanlar çok şaşırdılar, kendi aralarında tartışıp bir zaman bir alman Üniversitesi'nde de hanım öğretim üyesi olduğunu belirttiler; bu bizim projeyi de almamıza başlıca nedenlerden birini oluşturmuştu.

Verilen konu sıcak taşıyıcıların MOS transistor karakteristikleri üzerine etkisinin modellenmesiydi, bunun için Siemens'te yapılmış ölçümler kullanıldı. Benim öğrencim MOS modeli üzerinde uygun yerleri bularak fiziksel modelleme yoluyla yorulma etkisini modele kattı. Ancak biz bu verilerden yararlanarak Ayten hocanın öğrencileri ile istatistiksel yöntemler kullanarak değişik bir çalışma daha yürüttük, bu da son derece başarılı oldu. İstanbul Üniversitesi'nde de Ayten hocanın öğrencileri bu verileri kullanarak basit ve kullanışlı olan bir yorulma modeli geliştirdiler, bu konuda çok sayıda uluslararası çalışmada ortaya çıkardık.

Öğrenci iki defa Münih'e giderek oradaki grupla çalıştı; daha sonra önemli bir talihsizlik yaşadık, 1999 büyük Marmara deprem oldu. Bu deprem sırasında iki doktora öğrencim Sakarya'da Adapazarı'nda oturuyorlardı, onlara ulaşmak için çok çaba sarf ettim, öğrencilerin biri o sırada orada değilmiş zaten, İzmir'de olduğunu öğrendim; ancak bu projeyi yürüten arkadaşımızın evi büyük hasara uğramıştı, kendisi de yıkılmış durumdaydı; öyle ki, gördüğümde tanıyamamıştım. Bu nedenle çalışma kesintiye uğradı, bir yıl kadar olaydan koptu, onun yaşadığı zorlukları oradaki alman pek anlamak istemedi, burada bazı zorluklarla karşılaşıldı, ama en sonunda doktora tezi tamamlandı, proje Simens'e verildi. Öğrenci doktor ünvanını aldı .

Alman Siemens şirketinden gelen para İTÜ ETA vakfı üzerinden bizim öğrenciye aktarılıyordu, burada da bir koordinasyon bozukluğu yaşadık; bizim harcamamız gereken para ETA vakfında başka bir kanala aktarıldı, bu nedenle yurt dışında saygın bir IEEE konferansına kabul edilen ve bizim için önemli olan bir bildiriye sunmak için öğrencimiz gidemedi. Bu karışıklık hoş olmamıştı, zira yapılanlar bana söylenenlere aykırı idi.

Her durumda proje yine de başarılıydı, zira benim doktora öğrencimin yanı sıra İstanbul Üniversitesi'nde Ayten hanımla ve onun öğrencileri ile yürüttüğüm projelerde de çok önemli bir başarı yakalanmıştı. Burada yürütülen projelerde sadece Siemens verilerinden değil aynı zamanda TÜBİTAK'da ürettirdiğimiz ve başka teknolojilerle oluşturulan test transistorlarının ölçüm sonuçlarından da yararlanmıştık.

Bu gezilerden bazı fotoları ekte paylaşıyorum.

Bundestag, Berlin 1990

Amatör bando, Postdam, 1990

Potsdam, 1990

Potsdam, 1990

Sanssouci, Potsdam, 1990

Orangeri, Potsdam, 1990

Amerika Gezileri, 2017 ve 2018 yılları-1

2016 yılında emekli olduktan sonra Amerika Birleşik Devletleri'ne iki kez gezi yaptım. Bunların birincisi 2017 yılında New York şehri ve çevresine, ikincisi de 2018 yılında Batı Amerika'ya idi.

Büyük kızım Boğaziçi Üniversitesi'ndeki lisans öğreniminden sonra Sabancı Üniversitesi'nde Yüksek Lisans yapıp, bunun yan ürünü olan bir de kitap çıkarıp bastırmıştı, daha sonra kariyerine Amerika'da devam etmek istedi, ben de teşvik ettim. Amerika'dan burs kazanarak NYU (New York University)'da oyun tasarımı yüksek lisans eğitimine hak kazandı ve oraya gitti; o gittikten bir ay sonra biz de onu ziyarete gittik. Sonuçta aile dört kişi olarak orada bir araya geldi, ilk başta vize almamız gerekti. Amerikan Konsoloslugu'ndan herhangi bir zorlukla karşılaşmadan vizeyi aldık. Uygun bir tarih olarak o tarihlerde Amerika'da olacak şekilde bir turla da anlaştık; gidiş ve dönüş Türk hava yolları ile oldu.

Turdan öğrendiğim kadarıyla konaklayacağımız otel New Jersey' de idi, ben buna önce tepki gösterdim, neden başka bir eyalette diye; sonra fark ettim ki, New York New Jersey ile çok yakın, iki tünelle Hudson Nehri'nin altından bağlı, yani yakın yerler.

Otelden New York'a bir de servis vardı, belirli saatlerde kalkıyordu, ulaşım zor olmamıştı.

New York'a varınca transfer sırasında kısa bir şehir turu da yapıldı, daha sonra servise binip şehir merkezine gittik. Times Square, beşinci cadde gibi meşhur yerleri gördük, Central Parkı ziyaret ettik, bu ara Rockefeller merkezini gördük, ayrıca Trump Tower da gördüğünüz yerlerin arasındaydı. Broadway'de müzikal de izlemiştik.

Daha sonraki günlerde kızımın evini ziyaret ettik; onun da katılmasıyla şehir turu yaptık, Brooklyn Köprüsü'nü gördük, Empire State bina-sına çıktık; şehirde bana ilginç gelen bir şey denmetronun caddenin yüzeyine çok yakın olması idi, yani trenin geçtiği caddeden izlenebili-yordu, bunun nedeni metronun 19. yüzyıl sonlarında yapılmış olmasıydı. O zamanın tekniğine uygun olarak sanırım yüzey açılıp ve tünel kazılıp sonra kapatılıyordu, bunlarda yürüyen merdivende olmayabiliyordu; benzer bir özelliği İngiltere'de Londra'da da görmüştüm, zira Londra metrosu da çok eski yıllarda yapılmış bir metro ağıydı.

New York'ta yaptığımız şehir turunda özgürlük anıtına da gittik, buna hareket New Jersey'den oldu, oradan hareket ettik ve adaya geçtik, dönüşte vapurla New York'a gittik. Gördüğümüz ilginç bir yerde MOMA (Museum of Modern Art) modern sanatlar müzesiydi; burada ha-kikaten çok ilginç eserler gördük. Bütün bunları da orada Yüksek lisans yapmaya giden büyük kızım organize etmişti. Hatırladığım bir isim Louise Bourgeois ismi'ydi, yaklaşık 100 yaşına kadar yaşamış ve ömrünün sonuna kadar resim yapmayı sürdüren bir sanatçı!

Anılarda kalan ilginç bir diğer yer de 11 Eylül saldırısında yıkılan ikiz kulelerin bulunduğu yere yapılan ve kenarında burada ölenlerin isimlerinin yazılı olduğu büyük havuzdu. Kurbanların anısına yapılmış 9:11 müzesi de vardı.

Manhattan'da bir de Simit Sarayı var. Simit sarayında çay simit keyfi yaptık. New York'taki ulusal kütüphaneyi gezip, çevredeki kafelerde de oturduktan sonra önce otele, oradan da Türkiye'ye dönmek üzere havaalanına hareket etmiştik.

New York'dan New Jersey ye giden yol üzerinde iki tünel var, biri Lincoln tüneli, öbürü de Holland tüneli. Bunları İstanbul'daki Avrasya Tü-neli ile karşılaştırsak, Avrasya Tüneli bunlara göre çok yeni ve daha modern gözüküyor diyebilirim.

Ulaşım için Uber de kullandık, bu bize büyük kolaylık sağlıyordu, über dünyanın bir çok ülkesinde de var kullanıcı için kolaylık sağlayan bir uygulama, bana göre çok akılcı bir düzenleme. Bir akşam Harlem'de bir restorana da gittik, oraya giderken metro ile ulaştık, indiğimizde ortam bana pek güvenli gözükmedi, insanlar sokakta müzik çalıp dans ediyordu; dönüşte Uber çağırdık, araç bizi restoranın kapısından alıp otele götürmüştü.

Bu yazının sonunda New York gezisinden bazı kareleri paylaşıyorum.

Özgürlük Heykeli, 2017

New York Halk Kitaplığı, 2017

Empire State Building, 2017

9-11 müzesi, 2017

Brooklin Köprüsü, 2017

Time Square, 2017

Central Park, 2017

Empire State Building tepeden bakış, 2017

Özgürlük Anıtı, 2017

Trump Tower, 2017

Amerika Gezileri, 2017 ve 2018 yılları 2

Daha önce de belirttiğim gibi, 2016 yılında emekli olduktan sonra Amerika Birleşik Devletleri'ne iki kez gezi yaptım. Bunların birincisi 2017 yılında New York şehri ve çevresine, ikincisi de 2018 yılında Batı Amerika'ya idi. Bu bölümde 2018 yılında Batı Amerika'ya yaptığım geziyi özetlemek istiyorum.

İTÜden arkadaşlarımla yaptığım bu geziye Frankfurt üzerinden aktarmalı olarak San Francisco şehrine uçarak gittik, bu uçuş kuzey kutbu üzerinden batı Amerika'ya ulaşarak gerçekleşiyordu. Yani, atlantik üzerinden uçuş olmadan gerçekleşen bir yolculuktu. Bu yolculuk Meksika Guatemala gezimizden döndükten on gün sonra gerçekleşti, yani aynı bölge kısa bir arayla iki kere gitmiş olduk.

Daha önceden yedi kişilik bir araç kiralamıştık, biz de toplam altı kişiydik, iki arkadaşımız değişerek sürücülük görevini üstlendiler, aracı San Francisco havaalanında teslim aldık, Los Angeles havaalanında bıraktık, arada California, Nevada, Ohio, Oregon, Idaho, Utah, Arizona eyaletlerini kapsayan uzun bir yolculuk yaptık bu araçla., hatırladığım kadarıyla 3500 km kadar bir yol katettik. Bir arkadaşımız uluslararası bir konferansa katılacaktı (Int. Conf. On Probabilistic Methods Applied to Power Systems). Biz de izleyici olarak aynı konferansa katılacaktık. Konferans güç sistemleri üzeriydi, çok sayıda uluslararası konferansa katıldığım için bu konferanslara katılan çoğu kişiyi zaten tanıyordum. Konferans Idaho eyaletinin başşehri Boise'de düzenleniyordu.

İlk durağımız San Francisco şehri! Burada amerikan filmlerinde gördüğümüz türden bir otele yerleştik, zaten bütün gezi boyunca filmlerde gördüğünüz gibi otellerde konaklayacaktık.

San Fransisco'da görülecek önemli yerleri gezdik, bunlar arasında Alcatraz adası hapisanesi, Golden Gate köprüsü de vardı. İlginç bir yemek de ekmek içinde bulunan balık çorbası idi. Haziran ayında bulunmamıza rağmen San Francisco çok soguktu, bunun nedeni denizdeki kutuplarla ilişkili akıntılar olmalı!

Aldığımız bir tekne gezisi ile Alcatraz adası çevresinde dolandıktan sonra, Golden Gate köprüsü altından geçip geri dönmüştük . Alcatraz Adası'na yönelik geziler bizim gezi programımıza uygun olmadığı için böyle bir yol seçmiştik. Şehirde China Town olarak isimlendirilen Çin Mahallesi'nde alışveriş ettik. Tepeye çıkan cable car da gördüğümüz ilginç şeylerden biriydi. Bunun ötesinde şehirde bulunan önemli bir çikolata İmalathanesi olan Chirardelli'yi ziyaret ettik ve alışveriş yaptık.

Konferansın düzenlendiği Boise şehrine kadar yoğun bir programımız vardı, Giderken Yosemite parkı gezmeyi de amaçlamıştık, gezide buna göre programlandı. Golden Gate köprüsü'nden geçerek yola koyulduk, bu ara dünyaca meşhur Berkeley Üniversitesi'ni de gezip görme olanağı bulduk.

Yosemite Park için ilk durağımız olan Fresno şehrine hareket ettik. Kalacağımız otel yine Amerikan filmlerinde gördüğümüz türden bir oteldi. Aracımız yedi kişilik bir araçtı, ancak bazı oturma yerleri çok da rahat değildi. Oteldeki kahvaltıları incelendiğimizde, bizim damak tadımıza uygun Philadelphia marka bir peynir bulduk, yanında büfedeki diğer yiyeceklerle ve içeceklerle beraber bunları tüketerek gereksinimlerimizi karşıladık.

Ertesi günü Yosemite parkı gezmek üzere hareket ettik, bu parkta bulunan devasa sedir ağaçlarını gördük, öyle ki, bunların birinin içinden yol geçiyordu. Ağaçların yüksekliğini kıyaslamak üzere özgürlük anıtıyla beraber bir de resim panolara asılmıştı. Yosemite parkı hakikaten çok ilginç bir parktı ve görmüş olmaktan büyük mutluluk duydum. İçinden yol geçen ağacın bir tarafından elimdeki kamerayı çalıştırıp yürüyerek diğer tarafından çıkmıştım, bu bütün gezi boyunca çok sayıda video da çektim, arşivimde bulunmaktadır.

Rotamızda yolumuza devam edip küçük bir kumarhane şehri olan Reno şehrine ulaştık, burada son derece lüks odaları bulunan bir otelde kaldık, yalnız burası kumarhane şehri olduğundan otelde sabah kahvaltısı bulunmuyordu.

O gece şehri gezip çevreyi gördük , ertesi gün yola devam ettik, uzun bir yol gittikten sonra Idaho eyaletinde Boise şehrine ulaştık. Yol çok ilginçti, yol boyunca hiçbir yerleşim yoktu, Nevada çölünde gidiyorsunuz, telefon çekmiyor, sadece GPS çalışıyordu; benzin alıyorduk, arkadaşlar bir süre sonra tekrar benzin alıyorlardı; öyle ki, ben bunu çok yadırgamıştım, demin benzin aldık neden tekrar alıyoruz gibi bir düşünceye kapıldım, sonra fark ettim ki, benzin alalı çok uzun bir yol katetmişiz, benzin tükendiği için bir kez daha alıyoruz tabii ki.

Boise'de bir otele yerleştik, konferansın yapılacağı yeri de bulduk; konferans enerji ve güç sistemleri üzerine olmakla birlikte, benim diğer konferanslardan tanıdığım kişiler de burada bulunmaktaydı. Konferans yemeğine biz de katıldık. Boise çevresini de arabayla gezdik. Konferans sonrası geri dönüş evresi başladı, Utah eyaletinden geçerken bazı sağlık sorunları yaşadığımızdan, görmek istediğimiz kırmızı kanyona gidemedik. O akşam geç saatte Las Vegas şehrine ulaştık. Las Vegas bir kumarhane şehri! Şehirde büyük bir havuz havuzun ortasında fıskiye gösterileri, çevresinde dünyadaki önemli yapıların birer küçük kopyası bulunmaktaydı, örneğin Eyfel Kulesi, Venedik San Marco kulesi gibi yapıların birer kopyası şehirde yer alıyordu; ayrıca büyük alışveriş merkezleri vardı, son derece canlı bir yerdi.

Ertesi gün yakında bulunan Hoover barajını görmeye gittik, bu barajın bir yakası Arizona, diğer yakası Nevada eyaletlerindeydi. Barajın bir yakasından öbür yakasına geçtiğinizde saat dilimi değişiyordu, Arizona Nevada'dan 1 saat daha ilerideydi, bunu da kıyıya koydukları bir yazıyla belirtmişlerdi.

O akşam güzel bir şov eşliğinde bir de yemek yemiştik, ertesi gün Los Angeles şehrine doğru yola koyulduk, akşam uçağımız vardı, yol-da yoğun trafik olduğundan uçağı az daha kaçıracaktık, neyse kaçırmadan havaalanına ulaştık, aracı geri verdik, bizi Avrupa'ya Münih'ye götürecek A 380 uçağına bindik. Bu uçak iki katlı bir uçak, 800 kişi alıyor, üst katına giden ayrı bir köruk bulunuyordu. Yine, kuzey kutbu üzerinden geçerek Avrupa'ya Münih'e indik, burada aktararak Türk hava yolları uçağıyla İstanbul'a döndük.

Bizim için güzel bir gezi olmuştu. Bu geziden bazı fotolar ekte verilmiştir.

Yosemite Park, dev ağaçlar, 2018

Yosemite Park, dev ağaçlar, 2018

Int. Conf. On Probabilistic Methods Applied to Power Systems, Konferans yemeğı, 2018

Berkeley University, 2018

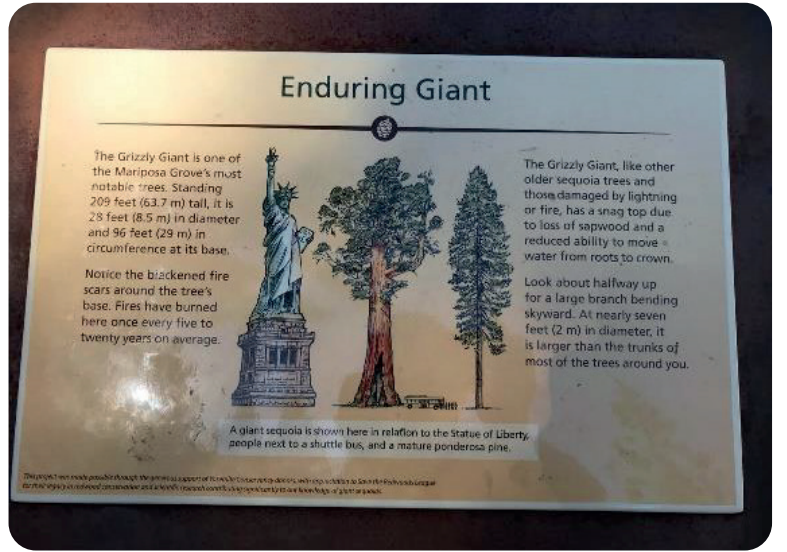
Golden Gate köprüsü, 2018

Alcatraz Adası, 2018

Yosemite Park, 2018

Yosemite Park, 2018

Arizona Nevada sınırı, saat farkı, 2018

ABD, 2018

Meksika Küba ve Meksika Guatemala Gezileri

İTÜ gezi grubunda 2015 yılında Meksika Küba ve 2018 yılında Meksika Guatemala gezileri yaptım; bu bölümde dünyanın bu ilginç bölgesi-ne yaptığım gezilere değinmek istiyorum.

2015 yılında Meksika Küba gezisi yapma olanağı bulduk, Meksika'da bir konferans vardı, konferanstan sonra da Küba'ya geçme olanağımız olmuştu. Uygun uçak seferlerini aradık, en uygunu Kanada hava yolları ile oluyordu, Kanada üzerinden Meksika'ya geçilecekti, ancak Kanada transit geçiş için vize istiyordu, gidip Kanada transit vizesi aldık. Meksika ise Internet üzerinden elektronik yoldan vize veriyordu, bunu sorunsuz olarak aldık. Bir sonraki seferde Amerikan vizemiz olduğu için ve Meksika Amerika vizesini kabul ettiğinden işlerimiz daha kolaylaşmıştı, aktarma Kanada'da Toronto şehrinde oldu; ne yazık ki, Toronto'ya indiğimizde emekli bir hocamızın vefat haberini almış olmuştuk.

Meksika'da butik bir otele yerleştik çok ilginç ve güzel bir oteldi, şehri gezdik ve önemli yerleri ziyaret ettik. Bunların arasında ulusal etnografya müzesi de bulunmaktaydı, bizi cezbeden maya uygarlığıydı, tarihi Astek yapıları görmeye değer yapıları; ancak gördük ki, bunların taşları sökülüp daha sonra işgalciler tarafından yapılan katedrallerin inşaatında kullanılmış, aynen Mısır'da İskenderiye Fenerinde olduğu gibi. Bu durumdan Mısır'la ilgili bölümde de söz etmiştim.

Bunun ötesinde ünlü ressam Frida'nın evini, Madame Dolores müzesini, hükümet binasını da gezip gördük. Hükümet binasında Frida'nın eşi ünlü mimar ve ressam Diego Rivera tarafından yapılan duvar resimleri vardı ve çok çarpıcı bir biçimde göze çarpıyordu, bu resimlerin birinde ressam Diego Rivera eşi Frida'nın da resmini yapmıştı.

Gördüğümüz ilginç bir diğer yer de Troçki müzesiydi. Bu müze Troçkinin eviydi, Stalin'in gönderdiği suikastçı tarafından öldürüldü yer. Troçki bilindiği gibi Sovyet devriminin önde gelen liderlerinden biriydi, ancak Sovyetler Birliğinde tasviye edilerek sürgüne gönderilmişti; bir süre İstanbul'da Büyüka'da kaldıktan sonra sonunda Meksika'ya davet edilmişti, bu daveti sağlayan da aynı politik görüşleri paylaşan Frida ve Diego idi.

Gezdiğimiz diğer bir yer Madame Dolores müzesiydi, Madame Dolores evini Frida ve Diego'nun eserlerinin sergilenmesi için bağışlamıştı.

Diego Rivera ilginç bir sanatçıydı ve devrimci ilkeleri benimsemiş bir kişiydi, Frida ile beraber Amerika Birleşik Devletleri'ne davet edilmiş, Rockefeller binasının girişini resimlerle süsleme görevini üstlenmişti; ancak yaptığı eser devrimci temaları içerdiğinden Rockefeller'in ilkelelerine ters düşüyordu. Eserlerin kaldırması istenmiş, ancak Diego reddetmişti, bunun üzerine görevine son verilmiş ve Rockefeller tarafından bu eserler oradan kaldırılmıştır. Konuyla ilgili olanları araştırırken bir yerde okumuştum.

Tarihi Astek yapıları olan Ay Tapınağı ve güneş Tapınağı'nı da gördük, ben ay tapınağını çıktım, güneş Tapınağı'na çıkamadım, karşıdan gördüm. Her iki tapınak da çok ilginç yapıları.

Taksilerle ilgili ilginç bir uyarı yapılmıştı bize, şehirdeki taksilere binmememiz konusunda! Zira şoförle beraber iş birliği yapan kişiler trafik tıkağında iki yandan araca biniyorlar ve yolcu soyuyorlardı; bu nedenle bize telefonla çağıracağımız araçlar belirledi otel sahibi, 2018 deki bir sonraki seferde ise Uber çalışmaya başlamış olduğu için böyle bir sorun bizim için artık yoktu.

Gittiğimiz bir restoranda bir Meksikalı yanında hanım arkadaşıyla içki içiyor, başlarında da Müzikçiler onlara müzik yapıyorlardı, adamın duyduğu keyfi çok beğenmiştim, tavrı da bizim ELECO ve EMO Bursa'dan tanıdığımız bir arkadaşımızla neredeyse aynıydı.

Çevrede başka şehirlere de gittik bunlardan Pueblo Unesco mirası listesindeydi; oraya giderken iki de yanardağ gördük, bunların biri sönmüştü ama diğeri hafifçe tütüyordu, ancak bunun resmini çekmeyi başaramadım, dumanı fotoda çıkmadı me yazık ki.

Pueblo'dan ilginç bir anı da sokakta satılan Çekirge kızartmasıydı. Gruptakiler alıp denediler.

Meksika'daki konferans sonrası Küba'ya hareket ettik Küba çok ilginç bir ülkeydi, kendine özgü bir ülke. Amerikan ambargosu nedeniyle kısıtlamalar olduğundan ona göre bir yaşam tarzı gelişmişti, çok eski Amerikan arabaları kullanımdaydı, ancak bunlar çok ilgi çekiyordu biz de böyle bir araçla Havana turu yapmıştık.

Otel yerine Casa denen türden bir evde kaldık; bu çok ilginç bir yapıydı, pencerelerde cam yoktu ve sadece panjur vardı, ama biz çok memnun kaldık, kahvaltı etmek için bir teras vardı, bu terasta bize tropik meyvelerden oluşan kahvaltı hazırlıyorlardı içeceklerle beraber, ayrıca üst katta da bir teras daha vardı.

Adanın her tarafında Che Guavera resimleri ve anıtları gözükiyordu, ancak Küba lideri Fidel Castro ile ilgili tek bir şey göremedim, sadece tek bir yerde afiş şeklinde bir fotoğraf görüp o fotoğrafın önünde resim çekebildim; ama Che her yerdeydi.

Küba Adası'nın uzunluğu yaklaşık 1000 km kadar! biz de bu uzunluk boyu bayağı yol gittik, bu yolculukta rom ve puro imalatlarını gördük; ayrıca bir de timsah Çiftliği'ne gittik; timsah Çiftliği'ne gidiş ilginçti, bizi bir motora bindirip götürdüler; ama dünyanın her tarafında böyle bir yolculukta can yeleği giydirilirken bize hiçbir şey giydirmediler. Motor çok hızlı gidiyordu, herhangi bir şekilde kanala düşerseniz zannedersen timsahlar sizi daha önce buluyorlardı motorcunun yerine, dolayısıyla can yeleği de gereksiz oluyordu.

Ayrıca bir dağa çizilmiş devrim anıtını da gördük; adanın güney tarafına geçip karayip denizine de girip yüzdük.

Küba'dan ayrılırken çıkışta harç ödeniyordu böyle bir uygulamayı daha önce başka yerde görmemişim.

Dönüşümüz yine Kanada Toronto üzerinden aktarma ile oldu.

2018 yılında o bölgeye bir gezi daha yaptık, Meksika ve Guatemala gezisi, bu benim emekliliğime rastlıyordu, Amerika vizemiz olduğundan bu defa Amerika üzerinden Meksika'ya geçtik. Amerikan vizeniz varsa Meksika sizi doğrudan ülkesine kabul ediyordu. Büyük kızım Amerika Birleşik Devletleri'nde New York'ta yaşıyordu, Meksikalı bir de arkadaşı vardı, bizden daha önce Meksiko City'ye gitti ve arkadaşında kaldı, küçük kızım da tez çalışması olduğundan bizden ayrı olarak seyahat etti, daha sonra farklı yoldan gelip gruba katıldı, gruptaki diğer arkadaşlarla birlikte bu defa Amerika Birleşik Devletleri üzerinden aktararak Meksiko City'ye uçtuk. Gruptaki bir arkadaşımızın proje çalışmaları vardı, o bu çalışmalara katıldı; diğer bir arkadaşımız Ay ve Güneş piramitleri'ne bir kez daha gitmek istedi. Biz şehirde görmediğimiz yerleri gezdik, bunların arasında bir de kuş cenneti vardı. Yine bu ilk günlerde o bölgede yapılan ilk katedrali ve Taxco gümüş şehrini gezmeye gittik, burası da ilginç bir yerdi, yollar kaplumbağa türü VW araç doluydu, bu araçlar taksi gibi kullanılıyordu, ona göre değişiklik yapılmıştı.

O akşam küçük kızım da geldi, ertesi günü Guatemala'ya uçtuk. Guatemala ilginç bir ülke, pek de güvenli gözüküyor, bu nedenle de çok sayıda güvenlik önlemi ile karşılaşıyor. Biz de güzel bir butik otele yerleştik; butik otel bir site içindeydi ama çevrede bol miktarda silahlı muhafızlar vardı. Antik Guatemala şehrini gördük; daha sonraki günde esas hedefimiz olan Maya uygarlığını görmeye Tikal'e gittik, bunun için bir uçak yolculuğu gerekiyordu. Gidilen yerin adı Tikal! Pervaneli uçakla yaklaşık bir saatlik bir uçuştan sonra oraya vardık, bizi araçla aldılar, gittiğimiz yerde sıralanmış piramitler vardı, bunlardan ikincisine çıktık, çevreyi gördük ve fotoğraf çektik. Gerçekten görmeye değer bir yerdi, dönüşte de biz hareket ettikten sonra orada volkan patladı, havaalanı bir süreliğine kapanmıştı. Bereket biz hareket ettikten sonra oldu bu.

Dönüşümüz Meksika'da Cancun tarafına oldu, orada güzel ve lüks bir otele yerleştik, ancak denize girmek için iskeleden bir motora biniyor, sahilde aynı otelin şubesi olan diğer bir otele gidiliyordu. Kaldığımız otelde de deniz olmasına rağmen orada denize girmeyi tavsiye etmiyorlardı.

Buradan da bir geziye katılarak Tulum harabelerine görmeye gittik, çok ilginç bir yerdi, bir kapıdan geçiyorsunuz ve karşınıza Tulum harabeleri çıkıyor; her taraf iguana dolu. Eşim bu konuyla ilgili bir de hikaye yazmıştı.

Bir diğer yer de Chichen Itza harabeleri idi. Buradaki en ilginç olay bir piramidin karşısında el çırpıldığında, Ketsal olarak isimlendirilen kuşun el çırpmasına cevap verdiği varsayımı idi, el çırpınca ilginç bir ses geliyordu piramitten. Bunun videosunu da çekmiştim.

Dönüşümüz yine Amerika Birleşik Devletleri üzerinden oldu, küçük kızım farklı yoldan gelmesine rağmen, İstanbul'daki Atatürk havaalanına aynı anda varıp birbirimizi tekrar bulmuştuk. Bu gezinin fotoğraflarını yazının sonunda paylaşıyorum.

Chichen Itza, Meksika, 2018

Iguana, Tulum, Meksika, 2018

Havana, Küba 2015

Castro ile, Küba, 2015

Diego ve Frida, Meksika, 2015

Tikal, Guatemala, 2018

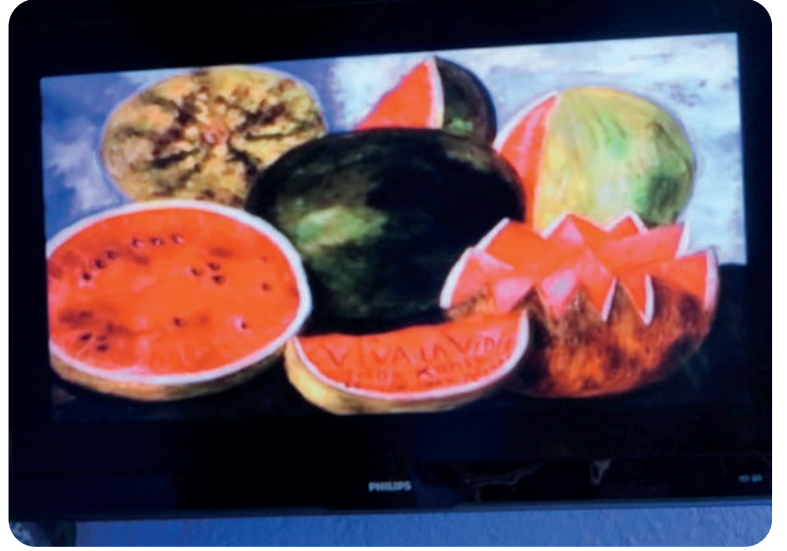
Taxco, Meksika, 2018

Ay piramidi, Meksika, 2015

Pueblo Yanardağlar, Meksika, 2015, Sağda karlı olan
sönmüş volkan Solda aktif volkan

Frida Kahlo, 2015

PROF. DR. HAKAN KUNTMAN

Saygı Buluşması

Katılımcılar

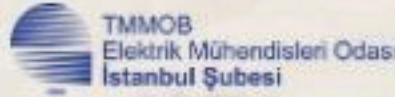
Prof. Dr. Adnan Kaypmaz
Prof. Dr. Aydoğan Özdemir

Yönlendirici

Ahmet Tarık Uzunkaya

20 KASIM 2024 / 14.00

İTÜ ELEKTRİK ELEKTRONİK FAKÜLTESİ
ÖMER KORZAY KONFERANS SALONU

PROF. DR. HAKAN KUNTMAN SAYGI BULUŞMASI

Şubemiz organizasyonu ve İstanbul Teknik Üniversitesi'nin (İTÜ) katkılarıyla Bilim ve Akademi dünyasının önemli isimlerinden Prof. Dr. Hakan Kuntman ile gerçekleştirilecek Saygı Buluşması 20 Kasım 2024 Çarşamba günü saat 14.00'de İTÜ Elektrik Elektronik Fakültesi Ömer Korzay Konferans Salonu'nda düzenlenecek. EMO İstanbul Şubesi olarak EMO geleneği haline getirilen Saygı Buluşmaları kapsamında daha önce Prof. Dr. Mithat İdemen, Prof. Dr. Duran Leblebici, Prof. Dr. Yıldız Leblebici, Prof. Dr. Atilla Bir, Dr. Fikret Yücel, , Prof. Tahsin Savaş ile gerçekleştirdiğimiz Saygı Buluşmaları kapsamında Prof. Dr. Hakan Kuntman ile yapacağımız buluşma, çekimlerin ardından dijital ortamlardan paylaşılacak.

Prof. Dr. Hulusi Hakan Kuntman

1949 yılında İstanbul'da doğdu. Orta öğrenimini 1969 yılında İstanbul Alman Lisesi'nde, lisans öğrenimini 1974'de İ.T.Ü. Mühendislik-Mimarlık Fakültesi'nde, Yüksek Lisans öğrenimini 1977'de İ.T.Ü. Elektrik Fakültesi'nde tamamladı. 1982'de aynı fakülteden Doktor (İ.T.Ü.) ünvanını aldı. 1987'de doçentliğe, 1993'de profesörlüğe (İ.T.Ü.) yükseltildi. Elektronik elemanların modellenmesi, elektronik devrelerin bilgisayarda simülasyonu, tümdevre ve sistem bazında elektronik devre tasarımı ve gerçekleştirilmesi konularında çalışan Kuntman çalışma hayatına 1974 yılında İ.T.Ü. Radyosu'nda teknisyen mühendis olarak başlamış, 1975 yılından bu yana İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi Elektronik ve Yüksek Frekans Tekniği Kürsüsü ve Elektronik Ana Bilim Dalı'nda sırası ile teknisyen mühendis, asistan, araştırma görevlisi, öğretim görevlisi, yardımcı doçent, doçent ve profesör olarak görev almıştır, Nisan 2016 tarihinde emekliye ayrılmıştır.

Prof. Dr. Hakan Kuntman İÜ Mühendislik Fakültesi Elektrik-Elektronik Mühendisliği Bölümü öğretim üyesi Prof. Dr. Ayten Kuntman ile evlendi. Edanur ve Ayşegül isimli iki kızı vardır. İTÜ Elektrik-Elektronik Fakültesi dışında İTÜ Sakarya Mühendislik Fakültesi'nde 1984-1985 ders yılında Elektronik Elemanları (3. yarıyıl) dersini, 1994-1995 ders yılında İÜ Fen Bilimleri Enstitüsü'nde İleri Lineer Tümdevre Tasarımı isimli yüksek lisans dersini vermiş olan H. Hakan Kuntman, 1994 -2000 tarihleri arasında da İÜ Mühendislik Fakültesi Elektrik-Elektronik Mühendisliği Bölümü'nde Dijital Elektronik Devreleri (6. yarıyıl) ve Endüstriyel Elektronik (7. yarıyıl) derslerini oluşturmuş ve açmıştır. Prof. Dr. Hakan Kuntman'ın yayınları ve çalışmaları arasında SCI ve EI tarafından taranan uluslararası dergilerde yayınlanmış ve yayınlanmak üzere kabul edilmiş 129 İngilizce makale, ulusal ve uluslararası diğer dergilerde yayınlanmış 15 makale, uluslararası konferanslara

sunulmuş 189 bildiri, ulusal kongre ve sempozyumlara sunulmuş 165 Türkçe bildiri, 10 kitap, 6 ders notu ve 4 teknik rapor bulunmaktadır.

Yayınlarına, çoğu yabancı yazarlarca olmak üzere, 5332 kez atıfta bulunulmuştur (h-indeks 39). . IEE-Procedings Pt-G, Electronics Letters, Int. Journal of Electronics, IEEE Transactions on CAS1-2, Analog Integrated Circuits and Signal Processing (ALOG), ETRI Journal gibi SCI tarafından taranan uluslararası dergilere ve ECCTD, OPTIM, Applied Electronics vb. uluslararası konferanslara hakemlik yapmakta ve bu konferansların bazılarının komitelerinde de görev almaktadır. Öğretim üyeliği süresi boyunca 44 yüksek lisans tezi ve 16 doktora çalışmasını yöneterek tamamlatmıştır. 2001-2004 yılları arasında Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği Bölümü Başkanı, 2000-2005 yılları arasında da Elektronik Ana Bilim Dalı Başkanı olarak görev yapan Prof. Dr. Hakan Kuntman, ilki 8.10.2004 – 8.10.2007, ikincisi 15.11.2007-15.11.2010 tarihleri arasında olmak üzere, iki dönem üst üste seçilerek İ.T.Ü. Elektrik-Elektronik Fakültesi Dekanlığı görevini üstlenmiştir.

Öğrenim:

- 1960-1969, İstanbul Alman Lisesi
- 1974, İstanbul Teknik Üniversitesi , Mühendislik-Mimarlık Fakültesi (Lisans),
- 1977, İstanbul Teknik Üniversitesi, Elektrik Fakültesi (Yüksek Lisans),
- Tez: Aktif RC filtreleriyle PCM kanal filtresi gerçekleştirilmesi ve kalın film tekniğine uygulanması, Danışman: Prof. Dr. Duran Leblebici.
- 1982, İstanbul Teknik Üniversitesi, Elektrik Fakültesi (Doktora),
- Tez: Ebers-Moll modeli üzerinde yeni bir modifikasyon, Danışman: Prof. Dr. Duran Leblebici.

Çalışma Hayatı:

- 1974-1975: İTÜ Radyosu, Elektrik Mühendisi.
- 1975-1982: İstanbul Teknik Üniversitesi, Elektrik Fakültesi, Elektronik ve Yüksek Frekans Tekniği Kürsüsü, Asistan.
- 1982-1984: İstanbul Teknik Üniversitesi, Elektrik -Elektronik Fakültesi, Elektronik Ana Bilim Dalı, Araştırma Görevlisi.
- 1984-1985: İstanbul Teknik Üniversitesi, Elektrik-Elektronik Fakültesi, Elektronik Ana Bilim Dalı, Öğretim görevlisi.
- 1985-1987: İstanbul Teknik Üniversitesi, Elektrik-Elektronik Fakültesi, Elektronik Ana Bilim Dalı, Yrd. Doç.
- 1987-1993: İstanbul Teknik Üniversitesi, Elektrik-Elektronik Fakültesi, Elektronik Ana Bilim Dalı, Doç.
- 1993 -: İstanbul Teknik Üniversitesi, Elektrik-Elektronik Fakültesi, Elektronik Ana Bilim Dalı, Prof.
- -2000 -2005: İstanbul Teknik Üniversitesi, Elektrik-Elektronik Fakültesi, Elektronik Ana Bilim Dalı Başkanı
- 2001 -2004: İstanbul Teknik Üniversitesi, Elektrik-Elektronik Fakültesi, Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği Bölüm Başkanlığı
- 2004 -2010: İstanbul Teknik Üniversitesi, Elektrik-Elektronik Fakültesi Dekanı

Verdiği Dersler:

- Analog Tümdevreler
- Endüstriyel Elektronik
- İleri Elektronik Laboratuvarı
- Sayısal Elektronik Devreleri
- Elektronik Devreleri I
- Elektronik Devreleri II
- Elektronik Elemanları
- Elektronik Elemanların Modellenmesi (Yüksek Lisans ve Doktora Dersi)
- İleri Lineer Tümdevre Tasarımı (Yüksek Lisans ve Doktora Dersi)
- İleri Analog Tümdevre Tasarımı (Yüksek Lisans ve Doktora Dersi)
- Yarıiletken Elemanların ve Düzenlerin Modellenmesi (Yüksek Lisans ve Doktora Dersi)
- Current Mode Analog Circuit Design (Yüksek Lisans ve Doktora Dersi)

Araştırma Konuları:

- Elektronik Devre Tasarımı
- Elektronik Elemanların ve Sistemlerin Modellenmesi
- Aktif Süzgeçler
- Analog Tümdevre tasarımı

Ödüller: The International Conference OPTIM, First Optim ABB Prize Paper Award for the technical Competence displayed in the paper entitled “ On the Properties of a New Polyimide Film Suitable for Interlayer Dielectric Applications in Very Large-Scale Integration (VLSI)” by A. Kuntman and H. Kuntman, presented at the 7th Conference on OPTIMIZATION OF ELECTRICAL AND ELECTRONIC EQUIPMENT: OPTIM 2000, May 11-12, 2000 Brasov, ROMANIA.

Elektrik Mühendisleri Odası tarafından gerçekleştirilen Hakan Kuntman Saygı Buluşması videosuna QR kodu okutarak erişim sağlayabilirsiniz

Sonsöz, Bitirirken

2023 yılında İTÜ'den mezuniyetimizin 50. Yılı'nı kutladık. 1974 ve 2016 yılları arasında yaklaşık 42 yıl İTÜ de çalıştım. Bu uzun süre boyunca yaşadıklarımı yazıya dökerek dile getirmek istedim. Bu çabalar sonunda da böyle bir kitap ortaya çıktı.

İTÜ de bu uzun süre boyunca yaşadıklarım üç ana başlık altında toplanabiliyor, bunu girişte belirtmiştim:

- İTÜ Radyosu Günlerim
- Yüksek Lisans ve Doktora öğrenciliği dönemi
- Öğretim üyeliği dönemi, bilimsel araştırmalar, konferanslar ve geziler

Bunlardan önemli bulduklarımı bu kitapta ele alarak okuyucularla paylaşmaya çalıştım. Burada ele almadığım çok konu var hala. Bu kadar uzun bir süre söz konusu olduğunda, bu son derece doğal! Birçok proje değerlendirme ve proje izlemesine katıldım, gerek TU-BİTAK TEYDEB, gerekse TESİD vb. kuruluşlar adına. En son ziyaretim 2017 yılında oldu, ülkemizdeki belli başlı sanayi kuruluşlarını ziyaret ettim, panellere katıldım. Bunların arasında geri çevirdiğim çok sayıda proje de oldu. Tanınmış uluslararası konferansların komitelerinde yer aldım, dünyadaki saygın bilim adamları ile tanıştım, kurduğum araştırma grubuyla hazırladığım bildiri-leri sundum. Bu sayede geniş bir çevre edinmiş oldum. Bunlar bana önemli bir birikim sağladı, ancak şu anda artık anılarda kaldı. Anıları yazıya dökerek, 42 yıl boyunca yaşadıklarımın seçmeleri yansıtarak geçmişe ışık tutmaya ve bunları belgelendirmeye çalıştım. Dilerim başarmışımdır.

Tüm okurlara keyifli okumalar dilerim.

H. Hakan Kuntman
Nisan 2024.